

ผลการทดลอง

ผลของปุ๋ยในโตรเจนต่อการเจริญเติบโตข้าวบาร์เลย์

1. ความสูง

จากการสังเกต ในด้านความสูงของต้นข้าวบาร์เลย์จะมีระยะเริ่มนิ่ง 3-4 จนถึงระยะออก芽ทั้งเปล่ง พนว่า ข้าวบาร์เลย์จะมีการเปลี่ยนแปลงความสูงตามระยะเวลาเจริญเติบโต ของข้าวบาร์เลย์ โดยจะมีความสูงเพิ่มขึ้นตามจำนวนวันหลังปลูก(Days After Planting) และเมื่อคูจากภาพที่ 3 ข้าวบาร์เลย์พันธุ์ IBON#108 มีอัตราการเพิ่มความสูงที่มากขึ้น จากระดับปุ๋ยในโตรเจน ที่ 0 กิโลกรัม N / ไร่ ที่มีอัตราเพิ่มความสูง เพียง 1.23 เซนติเมตร / วัน จนถึงที่ระดับปุ๋ย 16 กก.N / ไร่ จะมีอัตราเพิ่มความสูง ถึง 1.71 เซนติเมตร / วัน ซึ่งมากที่สุด ส่วนข้าวบาร์เลย์พันธุ์ บรร.9 พน ว่า ข้าวบาร์เลย์ มีอัตราการเพิ่มความสูง ตามระดับปุ๋ยในโตรเจนที่เพิ่มขึ้น ซึ่งจากภาพที่ 4 เห็นว่า ที่ระดับปุ๋ยในโตรเจน 0 , 4 , 8 และ 12 กก.N / ไร่ ข้าวบาร์เลย์จะมีอัตราการเพิ่มความสูงที่เพิ่มขึ้น คือ 1.2 , 1.32 , 1.48 เซนติเมตร/วัน และที่ระดับปุ๋ยในโตรเจน 12 และ 16 กก.N / ไร่ มีความสูงเท่ากันคือ 1.53 เซนติเมตร / วัน ตามลำดับ ส่วนที่ระดับปุ๋ย 24 กิโลกรัม / ไร่ มีอัตราเพิ่มความสูงที่ 1.47 เซนติเมตร / วัน

ตารางที่ 3 ผลวิเคราะห์ความแปรปรวน (analysis of variance) ของความสูงข้าวบาร์เลย์

Source of variation	ความสูง (เซนติเมตร)
จำ (Rep)	ns
พันธุ์(V)	ns
ปุ๋ย(N)	**
พันธุ์ × ปุ๋ย(V×N)	ns
CV (%)	4.77

ns = ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ

** = แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ ($p < 0.01$)

จากตารางแสดงผลวิเคราะห์ทางสถิติ (analysis of variance) ตามตารางที่ 3 พบว่า ข้าวบาร์เกย์มีความสูงไม่แตกต่างกันในพันธุ์ทั้งสองพันธุ์ แต่จะมีความสูงแตกต่างกันในปุ๋ยในโตรเจนที่ระดับอ่อนช่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ ($p < 0.01$) และไม่พบปฏิสัมพันธ์ระหว่างพันธุ์และปุ๋ย

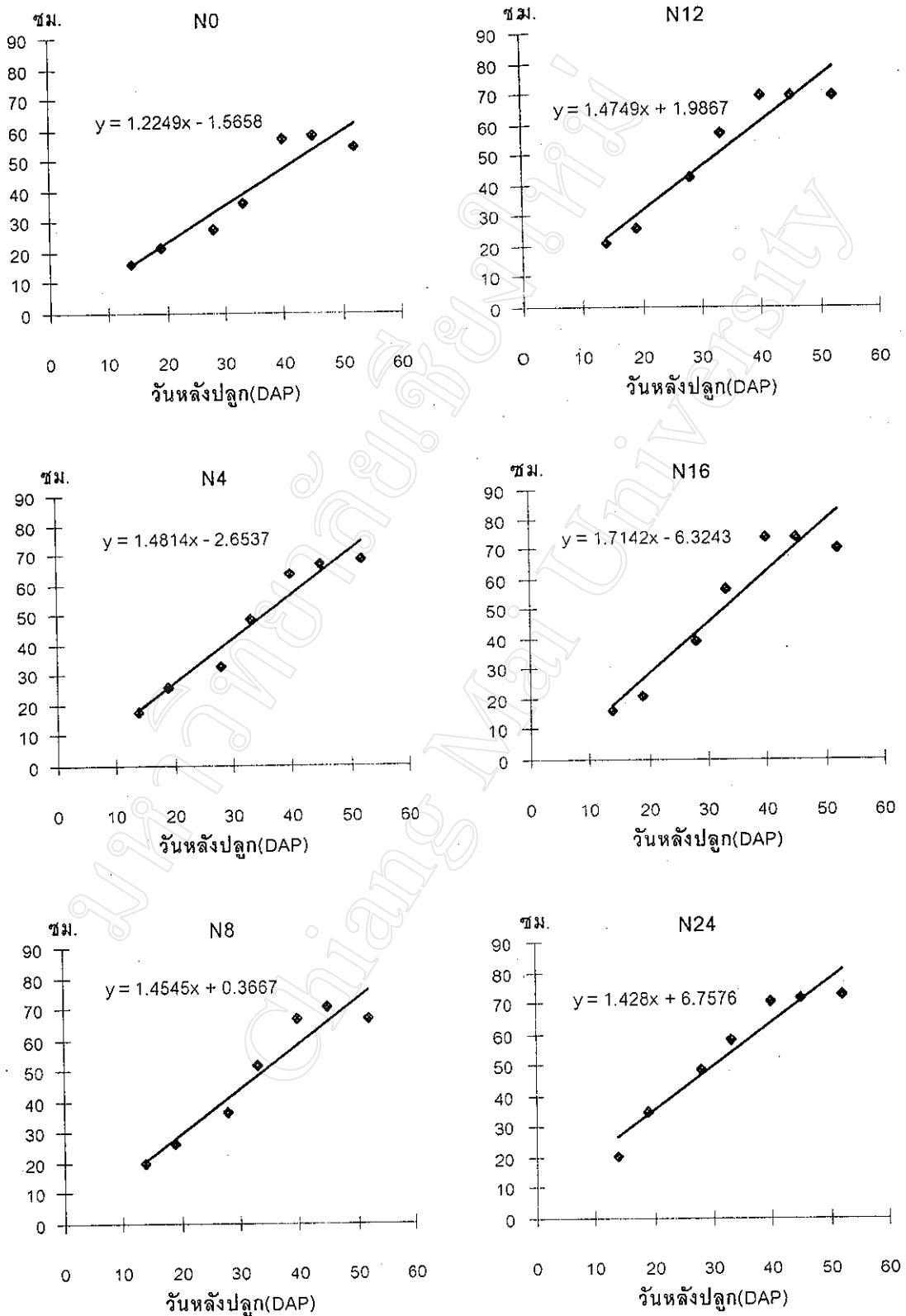
ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ยความสูง ของข้าวบาร์เกย์สองพันธุ์ ที่ระดับปุ๋ยในโตรเจน 6 ระดับ

พันธุ์	ระดับปุ๋ยในโตรเจน (กก.N / ไร่)						
	0	4	8	12	16	24	เฉลี่ย
IBON#108	62.12	74.36	76	78.7	77.59	81.04	74.97 a
บรรบ.9	62.23	70.72	76.69	79.31	81.2	81.81	75.33 a
เฉลี่ย	62.17 d	72.55 c	76.35 bc	79 ab	79.4 ab	81.43 a	

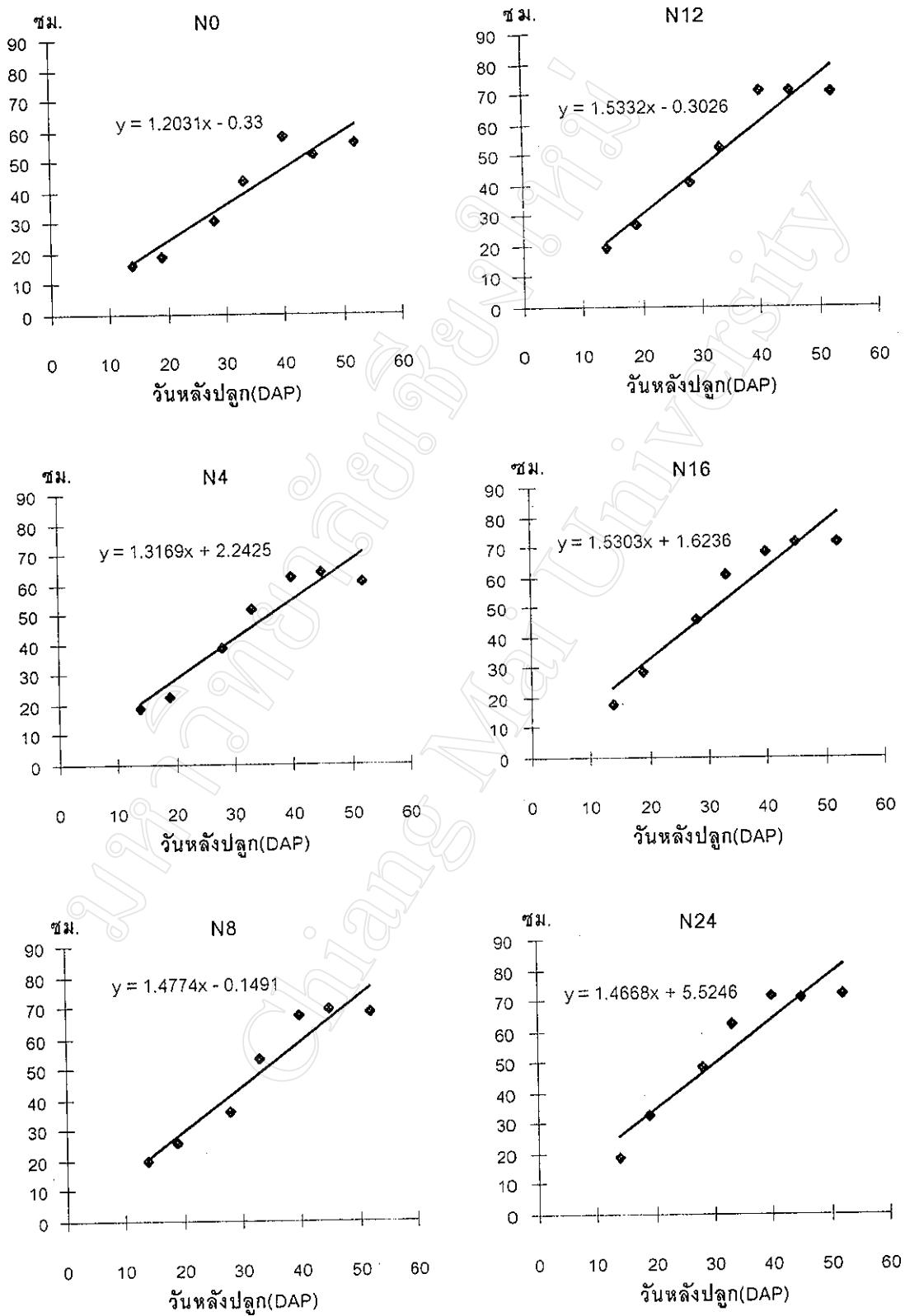
LSD_(0.05) = 4.32

SE = 2.07

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของความสูงข้าวบาร์เกย์ทั้งสองพันธุ์ที่ระดับอกรวงทั้งแปลง พบว่า ข้าวบาร์เกย์มีความสูงมากที่สุด ที่ระดับปุ๋ยในโตรเจน 24 กก.N / ไร่ โดยมีความสูงเท่ากับ 81.43 เซนติเมตร และจะลดลงตามระดับปุ๋ยที่ 16, 12, 8, 4, 0 กก.N / ไร่ โดยมีความสูงเท่ากับ 79.4 , 79 , 76.35 , 72.55 , และ 62.17 เซนติเมตร ตามลำดับ และเมื่อดูค่าเฉลี่ยความสูงแยกเป็นพันธุ์ พบว่า พันธุ์ บรรบ.9 มีความสูงเท่ากับ 75.33 เซนติเมตร ส่วนพันธุ์ IBON#108 มีความสูงเท่ากับ 74.97 เซนติเมตร โดยความสูงของทั้งสองพันธุ์ ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ (ตารางที่ 4)

ภาพที่ 3 การพัฒนาการด้านความสูง ข้าวบาร์เล็ก พันธุ์ IBON#108

ภาพที่ 4 การพัฒนาการค้านความสูง ข้าวบาร์เล็บ พันธุ์ บรร.9

2. ระยะพัฒนาการ (Phenology)

ระยะพัฒนาการของข้าวบาร์เลย์โดยปกติแล้วแบ่งเป็น 9 ระยะ ได้แก่ ระยะงอก (Germination) ระยะเม็ดเจริญเติบโต (Seedling growth) ระยะแตกกอ (Tillerering) ระยะยึดปล้อง (Stem elongation) ระยะตั้งห้อง (Booting) ระยะออกรวง (Ear emergence) ระยะออกดอก (Flowering) ระยะแป้งอ่อน (Dough development) และระยะสุกแก่ (Ripening) ซึ่งแต่ละ ระยะ พัฒนาการของข้าวบาร์เลย์ ก็จะแบ่งเป็นรายละเอียดอย่างๆ ดังแสดงให้เห็นตามตารางภาพผนวกที่ 1

จากการสังเกตถึงระยะพัฒนาการของข้าวบาร์เลย์พันธุ์ IBON#108 ในแปลงทดลอง ซึ่งสามารถแสดงถึงจำนวนวันหลังปลูก แต่ละระยะพัฒนาการ (ตารางที่ 5) พบว่า หลังจากปลูกข้าวบาร์เลย์เมื่อ วันที่ 11 ธันวาคม 2541 ข้าวบาร์เลย์จะเริ่มงอก และเข้าสู่ระยะงอก 50 % ขึ้นไป (Germination stage) ที่ 8 วันหลังปลูก โดยเฉลี่ยทุกระดับปุ่ย จากนั้นข้าวบาร์เลย์จะเจริญเข้าสู่ระยะใบที่ 4 เริ่มคลี (4 Leaves unfolded) ที่ประมาณ 15 วันหลังปลูก ซึ่งระยะใบที่ 4 เริ่มคลีนี้ จะอยู่ในช่วงระหว่างระยะการเจริญของเม็ด (Seedling growth stage) และระยะแตกกอ (Tillerering stage) และหลังจากนั้นข้าวบาร์เลย์จะเริ่ม พัฒนาติดอุก (Panicle initiation) ซึ่งระยะนี้ ข้าวบาร์เลย์ จะเกิดลักษณะปราภูมิเป็นสันคู่ (Double ridge) ที่บริเวณ ปล้องลำทุกสองส่วนด้านล่าง โดยใช้ระยะเวลา 18 วันหลังปลูก

ระยะพัฒนาติดอุกนี้ เกิดในระยะระหว่างระยะแตกกอและระยะยึดปล้อง เมื่อผ่านระยะพัฒนาติดอุกแล้ว ส่วนของติดอุกจะเริ่มใหญ่ขึ้น กลายเป็นช่อรวงที่บริเวณกลางด้านล่างข้าวบาร์เลย์ โดยจะสามารถสังเกตได้จากด้านบนจะมีลักษณะพองตัวแสดงว่าเข้าสู่ระยะตั้งห้อง (Booting stage) ซึ่งข้าวบาร์เลย์ใช้เวลา 27 วันหลังปลูก เพื่อเข้าสู่ระยะตั้งห้องพร้อมกันทุกระดับปุ่ย หลังจากระยะนี้ไปข้าวบาร์เลย์จะเริ่มมีรวงโผล่ออกมายังด้านล่าง โดยใช้เวลา 36 วันหลังปลูก เพื่อเข้าสู่ระยะออกรวงต้นหลัก (Ear emergence 50% stage) และทยอยออกรวงจนทั่วแปลงที่ประมาณ 40 วันหลังปลูก (Ear emergence 100% stage) จากนั้นข้าวบาร์เลย์จะเริ่มสะสมน้ำหนักเม็ด ผ่านระยะแป้งอ่อน (Milk development stage) และระยะแป้งแข็ง (Dough development stage) จนกระทั่งเข้าสู่ระยะสุกแก่ทางสรีรวิทยา (Ripening stage) ซึ่งเป็นระยะที่เม็ดข้าวบาร์เลย์มีน้ำหนักแท้สูงสุด และเม็ดมีลักษณะแข็ง โดยใช้ระยะเวลาตั้งแต่ 67 วันหลังปลูก ทุกระดับปุ่ยในโตรเรน

ตารางที่ 5 ระยะเวลาการจำนวนวันหลังปลูก (DAP) ของข้าวบาร์เลย์ พันธุ์ IBON#108

ระยะเวลาการ	ระยะเวลาในตร.reference (กก. N / ไร่)						
	0	4	8	12	16	24	เฉลี่ย
วันปลูก	0 _(0.00)	0 _(0.00)	0 _(0.00)	0 _(0.00)	0 _(0.00)	0 _(0.00)	0
วันงอก 50 % (Germination)	7 _(1.67)	7 _(1.67)	7 _(2.33)	7 _(1.67)	10 _(2.61)	7 _(2.33)	7
ใบที่ 4 เริ่มคลี่ (4 Leaves unfolded)	16 _(0.33)	15 _(1.00)	15 _(1.00)	16 _(0.88)	15 _(0.88)	15 _(1.00)	15
พัฒนาตาดอกร (Panicle initiation)	18 _(0.00)	18 _(0.00)	18 _(0.00)	18 _(0.00)	18 _(0.00)	18 _(0.00)	18
ตั้งท้อง (Booting)	27 _(0.00)	27 _(0.00)	27 _(0.00)	27 _(0.00)	27 _(0.00)	27 _(0.00)	27
ออกровง 50% (Ear emergence)	36 _(0.67)	36 _(0.67)	37 _(0.88)	36 _(0.67)	37 _(0.16)	35 _(0.00)	36
ออกrovง 100% (Ear emergence)	40 _(1.33)	40 _(0.67)	40 _(1.33)	40 _(0.67)	41 _(1.20)	39 _(2.00)	40
สุกแก่ (Ripening)	67 _(0.67)	67 _(0.67)	67 _(0.67)	67 _(0.67)	67 _(0.88)	67 _(0.67)	67

( ) = ตัวเลขในวงเดือนคือค่า Standard error

เมื่อพิจารณาถึงระยะเวลาการของข้าวบาร์เลย์พันธุ์ บรรบ.9 จากตารางที่ 6 พบว่า ข้าวบาร์เลย์จะเข้าสู่ระยะงอก 50 % (Germination stage) ที่ 8 วันหลังปลูกโดยเฉลี่ย และเมื่อข้าวบาร์เลย์เจริญมาถึงช่วงระยะต้นกล้า (Seedling growth) โดยจะปรากฏ ในที่ 4 เริ่มคลี่ (4 Leaves unfolded) ก็จะใช้เวลา ประมาณ 16 วันหลังปลูก และในช่วงระยะนี้ข้าวบาร์เลย์พันธุ์ บรรบ.9 จะเริ่มปรากฏสันคู่หรืออยู่ในระยะพัฒนาตาดอกร (Panicle initiation) พอดี ซึ่งเป็นระยะเวลาเดียวกัน กับข้าวบาร์เลย์ ปราภูในที่ 4 จะเห็นได้ว่า ข้าวบาร์เลย์ พันธุ์ บรรบ.9 ใช้ระยะเวลาในการปราภู สันคู่ เร็วกว่าพันธุ์ IBON# 108 ประมาณ 2 วันหลังปลูก

หลังจากนั้นข้าวบาร์เลย์จะเริ่มเข้าสู่ระยะตั้งท้อง (Booting stage) พร้อมกันทุกระดับปุ๋ย ที่ 27 วันหลังปลูก และเริ่มออกrovงจนถึงออกrovงมากกว่าครึ่งแบ่ง (Ear emergence 50% stage) ที่ ประมาณ 36 วันหลังปลูก แล้วหลังจากนั้นอีก 4 วัน หรือ 40 วันหลังปลูก ก็ทอยกันออกrovง ทั่วทั้งแบ่ง (Ear emergence 100% stage) จากนั้นข้าวบาร์เลย์ เริ่มสะสมน้ำหนักเม็ด จนกระทั่งเม็ด เจริญเติบโต โดยมีน้ำหนักแห้งสูงสุดข้าวบาร์เลย์ก็ถึงระยะสุกแก่ทางสรีรวิทยา (Physiological maturity stage) ซึ่งใช้ระยะเวลาโดยเฉลี่ยที่ 67 วันหลังปลูก

ตารางที่ 6 ระยะพัฒนาการจำนวนวันหลังปลูก (DAP) ของข้าวบาร์เลย์ พันธุ์ บรร.9

ระยะพัฒนาการ	ระดับปีในโตรเจน (กก. N / ไร่)						
	0	4	8	12	16	24	เฉลี่ย
วันปลูก	0 _(0.00)	0 _(0.00)	0 _(0.00)	0 _(0.00)	0 _(0.00)	0 _(0.00)	0
วันงอก 50 % (Germination)	6 _(1.33)	8 _(1.67)	8 _(1.53)	10 _(0.33)	10 _(0.33)	7 _(2.33)	8
ใบที่ 4 เริ่มคลี่ (4 Leaves unfolded)	16 _(0.33)	16 _(0.67)	16 _(1.00)	16 _(1.00)	17 _(0.33)	17 _(0.00)	16
พัฒนาตடอดอก (Panicle initiation)	16 _(0.00)	16 _(0.00)	16 _(0.00)	16 _(0.00)	16 _(0.00)	16 _(0.00)	16
ตั้งท้อง (Booting)	27 _(0.00)	27 _(0.00)	27 _(0.00)	27 _(0.00)	27 _(0.00)	27 _(0.00)	27
ออกกรวย 50% (Ear emergence)	37 _(0.33)	36 _(0.67)	36 _(0.67)	36 _(0.67)	37 _(0.33)	36 _(0.67)	36
ออกกรวย 100% (Ear emergence)	38 _(0.67)	39 _(0.88)	39 _(1.16)	40 _(0.67)	41 _(0.67)	39 _(0.67)	39
สุกแก่ (Ripening)	66 _(0.00)	67 _(0.67)	67 _(0.67)	67 _(0.67)	67 _(0.67)	68 _(0.33)	67

( ) = ตัวเลขในวงเดือนคือ Standard error

จากตารางที่ 5 และ 6 จะเห็นได้ว่า ข้าวบาร์เลย์ทั้ง สортพันธุ์ ใช้ระยะเวลาเพื่อเข้าสู่ระยะพัฒนาการในแต่ละระยะที่ใกล้เคียงกันทุกระดับปี บางระยะพัฒนาการ เช่น ระยะพัฒนาตัดอก (Panicle initiation stage) และ ระยะตั้งท้อง (Booting stage) ใช้เวลาพร้อมกันทุกระดับปี เพื่อเข้าสู่ระยะพัฒนาการตั้งกล่าว แสดงให้เห็นว่าการเพิ่มอัตราปีชีนโตรเจนให้แก่ข้าวบาร์เลย์ ไม่ทำให้ระยะพัฒนาการ (Phenology stage) ของข้าวบาร์เลย์ เปลี่ยนแปลงไป

3. อัตราการปรากฏของใบ (Phyllochron Interval)

จากการพิจารณาค่าอุณหภูมิสะสม (GDD) ที่ใช้ในการปรากฏของใบหนึ่งใบ (Phyllochron) ของข้าวบาร์เลย์พันธุ์ IBON#108 ตามตารางที่ 7 พบว่า ที่ระดับปุ๋ยในโตรเจน 4 กก. N / ไร่ ข้าวบาร์เลย์มีค่า Phyllochron สูงสุด คือมีค่าเท่ากับ 81.22 องศาเซลเซียส แต่จะมีค่าการปรากฏของใบ ต่ออุณหภูมิสะสม ต่ำสุด คือ 0.013 ใบ / 1 GDD และที่ระดับปุ๋ยในโตรเจน 24 กก. N / ไร่ พぶว่า ข้าวบาร์เลย์มีค่าอุณหภูมิสะสมที่ใช้ในการเกิดใบ ต่ำที่สุด คือ 50.38 องศาเซลเซียส แต่มีค่าการปรากฏของใบต่ออุณหภูมิสะสมมากที่สุด คือ 0.022 ใบ / 1 GDD

และเมื่อมาพิจารณาถึงค่าการพัฒนาการของใบข้าวบาร์เลย์กับจำนวนวันที่ใช้ในการพัฒนาการ พบว่า ที่ระดับปุ๋ยในโตรเจน 4 กก. N / ไร่ ข้าวบาร์เลย์พันธุ์ IBON#108 จะมีอัตราการปรากฏใบต่อวันต่ำที่สุด เพียง 0.324 ใบ / วัน ซึ่งหมายความว่า ข้าวบาร์เลย์ใช้จำนวนวันในการเกิดใบหนึ่งใบมากถึง 3.217 วัน / ใบ ซึ่งมากที่สุด ในขณะที่ระดับปุ๋ยในโตรเจนที่ 24 กก. N / ไร่ ข้าวบาร์เลย์มีอัตราการเกิดใบสูงสุดถึง 0.398 ใบ / วัน และใช้จำนวนวันในการเกิดใบหนึ่งใบ 2.622 วัน / ใบ ส่วนค่าอุณหภูมิสะสมระยะพัฒนาต่อองศา (GDD PI) พบว่า มีค่าเท่ากันเกือบทุกระดับปุ๋ยในโตรเจนคือ มีค่าเท่ากับ 288.8 °C

ตารางที่ 7 อัตราการปรากฏใบ ของข้าวบาร์เลย์พันธุ์ IBON#108

อัตราการปรากฏของใบ	ระดับปุ๋ยในโตรเจน (กิโลกรัม N / ไร่)						
	IBON#108	0	4	8	12	16	24
Phyllochron (°C)	78.68	81.22	63.06	74.16	69.15	50.38	
ใบ / 1GDD	0.013	0.013	0.016	0.014	0.015	0.022	
ใบ / วัน	0.328	0.324	0.395	0.348	0.364	0.398	
วัน / ใบ	3.188	3.217	2.604	2.997	2.831	2.622	
GDD (PI) °C	288	288	288	288	219	288	

จากตารางที่ 8 ชี้ว่างแสดงค่าอัตราการปรากฏใบของข้าวบาร์เลย์พันธุ์ บรร. 9 เมื่อพิจารณาค่าอุณหภูมิสะสมที่ใช้ในการปรากฏใบ หนึ่งใบ พบว่า ที่ระดับปุ๋ยในโตรเจน 0 กก. N / ไร่ ข้าวบาร์เลย์ จะมีค่า Phyllochron สูงสุด ถึง 76.54 องศาเซลเซียส ซึ่งส่งผลทำให้มีอัตราการปรากฏใบต่ออุณหภูมิสะสมต่ำสุด เพียง 0.013 ใบ / 1GDD ในขณะที่ระดับปุ๋ยในโตรเจนที่ 12 กก. N / ไร่ ข้าวบาร์เลย์จะมีค่า Phyllochron ต่ำที่สุด คือมีเพียง 58.24 องศาเซลเซียส แต่จะทำให้อัตราการปรากฏของใบต่ออุณหภูมิสะสม สูงที่สุดคือ 0.018 ใบ / 1 GDD ในขณะเดียวกัน เมื่อพิจารณาถึง

ค่า การพัฒนาการของใบข้าวบาร์เลย์กับวันที่ใช้ในการพัฒนาการ พบว่าข้าวบาร์เลย์พันธุ์ บรร.9 มี อัตรา ปราภกูของใบต่อวันสูงสุด ที่ระดับปุ๋ยไนโตรเจน 12 กก. N / ไร่ คือมี ค่าเท่ากับ 0.539 ใบ / วัน โดยจะใช้วันในการปราภกูใน เพียง 2.214 วัน / ใน ชั้นน้อยที่สุด ในระดับปุ๋ยไนโตรเจน ทึ่ง หกรอบดับ และที่ระดับปุ๋ยไนโตรเจน 0 กก. N / ไร่ ข้าวบาร์เลย์ มีอัตราการปราภกูในต่อวัน ต่ำที่สุด คือมีเพียง 0.329 ใบ / วัน จึงทำให้ใช้จำนวนวันในการปราภกูใน มากถึง 3.12 วัน / ใน และ มี อุณหภูมิสะสมช่วงพัฒนาคาดอกรอยู่ระหว่าง 194 ถึง 261 °C

ตารางที่ 8 อัตราการปราภกูของใบข้าวบาร์เลย์พันธุ์ บรร.9

อัตราการปราภกูของใบ	ระดับปุ๋ยไนโตรเจน (กก. / ไร่)						
	บรร.9	0	4	8	12	16	24
Phyllochron (°C)	76.54	64.49	66.46	58.24	63.45	73.95	
ใบ / IGDD	0.013	0.016	0.016	0.018	0.016	0.014	
ใบ / วัน	0.329	0.399	0.398	0.539	0.494	0.348	
วัน / ใบ	3.120	2.674	2.685	2.214	2.359	2.989	
GDD (PI) °C	261	216	216	194	194	240	

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของอัตราการปราภกูของใบข้าวบาร์เลย์ ทึ่งสองพันธุ์ ตามตารางที่ 9 พบว่า ข้าวบาร์เลย์พันธุ์ IBON#108 มีค่าอุณหภูมิสะสมที่ใช้ในการปราภกูใน 69.44 องศา เชลเซียส ซึ่งมากกว่า พันธุ์ บรร.9 ที่มี เท่ากับ 67.19 องศาเซลเซียส แต่ทึ่งสองพันธุ์ มีอัตราการเกิด ในต่ออุณหภูมิสะสมเท่ากันคือ 0.016 ใบ / IGDD และ ข้าวบาร์เลย์พันธุ์ IBON#108 มีอัตราการ เกิดในต่อวัน ที่น้อยกว่า พันธุ์ บรร.9 คือมี ค่าเท่ากับ 0.36 ใบ / วัน ในขณะที่พันธุ์ บรร.9 มีค่าเท่า กับ 0.418 ใบ / วัน เพราะฉะนั้น ข้าวบาร์เลย์พันธุ์ IBON#108 จึงใช้จำนวนวันในการเกิดในหนึ่งใน มากกว่าพันธุ์ บรร.9 คือมีค่าเท่ากับ 2.91 วัน / ใบ ส่วนพันธุ์ บรร.9 มีค่าเท่ากับ 2.674 วัน / ใบ และค่าอุณหภูมิสะสมในการพัฒนาคาดอกรอย่างเท่ากับ 276 °C สำหรับพันธุ์ IBON#108 และ 220 °C สำหรับพันธุ์ บรร.9

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ย อัตราการปราภกูของใบข้าวบาร์เลย์ สองพันธุ์

	Phyllochron	ใบ/GDD	ใบ/วัน	วัน/ใบ	GDD(PI)
IBON#108	69.44	0.016	0.360	2.91	276
บรร.9	67.19	0.016	0.418	2.674	220

4. การสะสมน้ำหนักแห้งในส่วนต่างๆ

4.1 ใน

จากการวิเคราะห์ analysis of variance ของน้ำหนักแห้งในข้าวบาร์เลย์ (ตารางที่ 10) พบว่า ข้าวบาร์เลย์จะมีการตอบสนองต่อปุ๋ยในโตรเจน ในด้านวันที่ปรากฏน้ำหนักแห้งในสูงสุดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) และจากผลการวิเคราะห์ ไม่พบความแตกต่างระหว่างพันธุ์ (varieties) และปฏิสัมพันธ์ ระหว่างพันธุ์กับปุ๋ย (interaction) แสดงให้เห็นว่าข้าวบาร์เลย์ทั้งสองพันธุ์ ตอบสนองต่อระดับปุ๋ยในโตรเจนในด้านวันที่ปรากฏน้ำหนักแห้งสูงสุดเหมือนกัน เมื่อพิจารณาความแตกต่างของค่าน้ำหนักแห้งในสูงสุด และค่าอัตราการสะสมน้ำหนักแห้งในเฉลี่ย พนวจ ไม่พบความแตกต่างระหว่างปุ๋ยในโตรเจนอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง ทางสถิติ ($p < 0.01$) และไม่พบความแตกต่างระหว่างพันธุ์ และปฏิสัมพันธ์ระหว่างพันธุ์กับปุ๋ย (interaction) ซึ่งก็หมายความว่า ข้าวบาร์เลย์ทั้งสองพันธุ์ ตอบสนองต่อระดับปุ๋ยในโตรเจนในด้านน้ำหนักแห้งในสูงสุด และอัตราการสะสมน้ำหนักแห้งในเฉลี่ย ในทิศทางเดียวกันทั้งสองค่า

เมื่อพิจารณาดึงค่าเฉลี่ยของวันที่ปรากฏน้ำหนักแห้งในสูงสุดซึ่งหาได้จากการ differentiate สมการการเจริญเติบโต แล้วกำหนดให้สูงการจากการ differentiate นั้นเป็นคุณย์ พบว่า การใส่ปุ๋ย ในโตรเจนให้แก่ข้าวบาร์เลย์ในอัตราที่เพิ่มขึ้น ข้าวบาร์เลย์จะใช้ระยะเวลาในการเจริญเติบโตเริ่มจากอก จนถึงระยะที่มีน้ำหนักแห้งในสูงสุด มากกว่าการไม่ใส่ปุ๋ยโดยเฉลี่ยถึง 4 วัน แต่มีอัปริยภาพระหว่างการใส่ปุ๋ยในโตรเจนแต่ละระดับ พบว่าไม่แตกต่างกัน (ตารางที่ 11) และเมื่อนำมาคำนวณที่ปรากฏน้ำหนักแห้งในสูงสุด งานแทนค่าสมการการเจริญเติบโต (Second order polynomial function) จะทำให้ได้ค่าน้ำหนักแห้งในสูงสุด ซึ่งจากการพิจารณาคุณวนะโน้มของค่าเฉลี่ย เห็นได้ว่า ค่าน้ำหนักแห้งในสูงสุด เพิ่มขึ้นตามอัตราปุ๋ยในโตรเจนที่ให้แก่ข้าวบาร์เลย์ โดยสามารถ แบ่งความแตกต่างออกได้เป็นสามกลุ่ม คือ กลุ่มแรก ที่ระดับปุ๋ยในโตรเจน 0 กก.N / ไร์ ค่าน้ำหนักแห้งในสูงสุดมีค่าเท่ากับ 23.98 กก. / ไร์ กลุ่มที่สอง เมื่อเพิ่มระดับปุ๋ยในโตรเจนเป็น 4 , 8 , 12 และ 16 กก. N / ไร์ น้ำหนักแห้งในสูงสุดก็เพิ่มขึ้นมาโดยเฉลี่ยเป็น 54.78 กก. / ไร์ และกลุ่มสุดท้ายที่มีค่าเพิ่มระดับปุ๋ยเป็น 24 กก.N / ไร์ น้ำหนักแห้งในสูงสุดเพิ่มขึ้นเป็น 90.27 กก./ ไร์

ส่วนค่าอัตราการสะสมน้ำหนักแห้งในเฉลี่ย ซึ่งหาได้จากการหาสัดส่วนระหว่าง ค่าผลต่างของน้ำหนักแห้งในสูงสุด และ น้ำหนักแห้งในวันที่เก็บตัวอย่างครั้งแรก (14 วันหลังปลูก) หารด้วย ค่าผลต่างของวันที่ปรากฏน้ำหนักแห้งในสูงสุด และ วันที่เก็บตัวอย่างแห้งในครั้งแรก ให้ผล เช่นเดียวกับ ค่าน้ำหนักแห้งสูงสุด โดยพบว่า อัตราการสะสมน้ำหนักแห้งในเฉลี่ย จะเพิ่มขึ้นตามระดับปุ๋ยในโตรเจนที่ใส่ จากที่ระดับปุ๋ยในโตรเจน 0 กก. N / ไร่ ข้าวบาร์เลย์ จะมี อัตราการสะสมน้ำหนักแห้งเฉลี่ยที่ 0.3 กก. / ไร่ / วัน เมื่อเพิ่มระดับปุ๋ยในโตรเจนให้เป็น 4, 8, 12, 16 และ 24 กก. N / ไร่ ข้าวบาร์เลย์จะมีอัตราการสะสมน้ำหนักแห้งในเฉลี่ยเป็น 0.66, 0.77, 0.99, 1.55 และ 1.30 กก. / ไร่ / วัน ตามลำดับ

ตารางที่ 10 ผลวิเคราะห์ทางสถิติของวันที่ปรากฏน้ำหนักแห้งสูงสุด น้ำหนักแห้งสูงสุดและ อัตราการสะสมน้ำหนักแห้งเฉลี่ย ในส่วนของใบข้าวบาร์เลย์

Source of variance	วันที่น้ำหนักแห้งในสูงสุด (วันหลังปลูก))	น้ำหนักแห้งในสูงสุด(กก./ไร่)	อัตราการสะสมน้ำหนักแห้งในเฉลี่ย (กก./ไร่/วัน)
ข้าว (Rep)	ns	ns	Ns
พันธุ์ (V)	ns	ns	Ns
ปุ๋ยในโตรเจน (N)	*	**	**
พันธุ์ × ปุ๋ย (V×N)	ns	ns	Ns
%CV	8.1	18.95	37.5

ns = ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ

* = แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)

** = แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ ($p < 0.01$)

ตารางที่ 11 ค่าเฉลี่ยของ วันที่ปรากฏน้ำหนักแห้งสูงสุด น้ำหนักแห้งสูงสุด และ อัตราการสะสม
น้ำหนักแห้งเฉลี่ย ในส่วนของใบข้าวบาร์เลี้ยง

ระดับปุ๋ยในโตรเจน (กก.N / ไร่)	วันน้ำหนักแห้งใบ สูงสุด (วันหลังปลูก)	น้ำหนักแห้งใบ สูงสุด (กก. / ไร่)	อัตราการสะสมน้ำหนักแห้ง ใบเฉลี่ย (กก. / ไร่ / วัน)
0	39 b	23.98 e	0.30 d
4	42 ab	43.15 d	0.66 cd
8	45 a	49.19 cd	0.77 c
12	42 ab	57.06 bc	0.99 bc
16	44 a	69.71 b	1.55 a
24	44 a	90.27 a	1.30 ab
เฉลี่ย	43	55.56	0.93
LSD(0.05)	4.17	12.68	0.42
SE	2.00	6.08	0.20

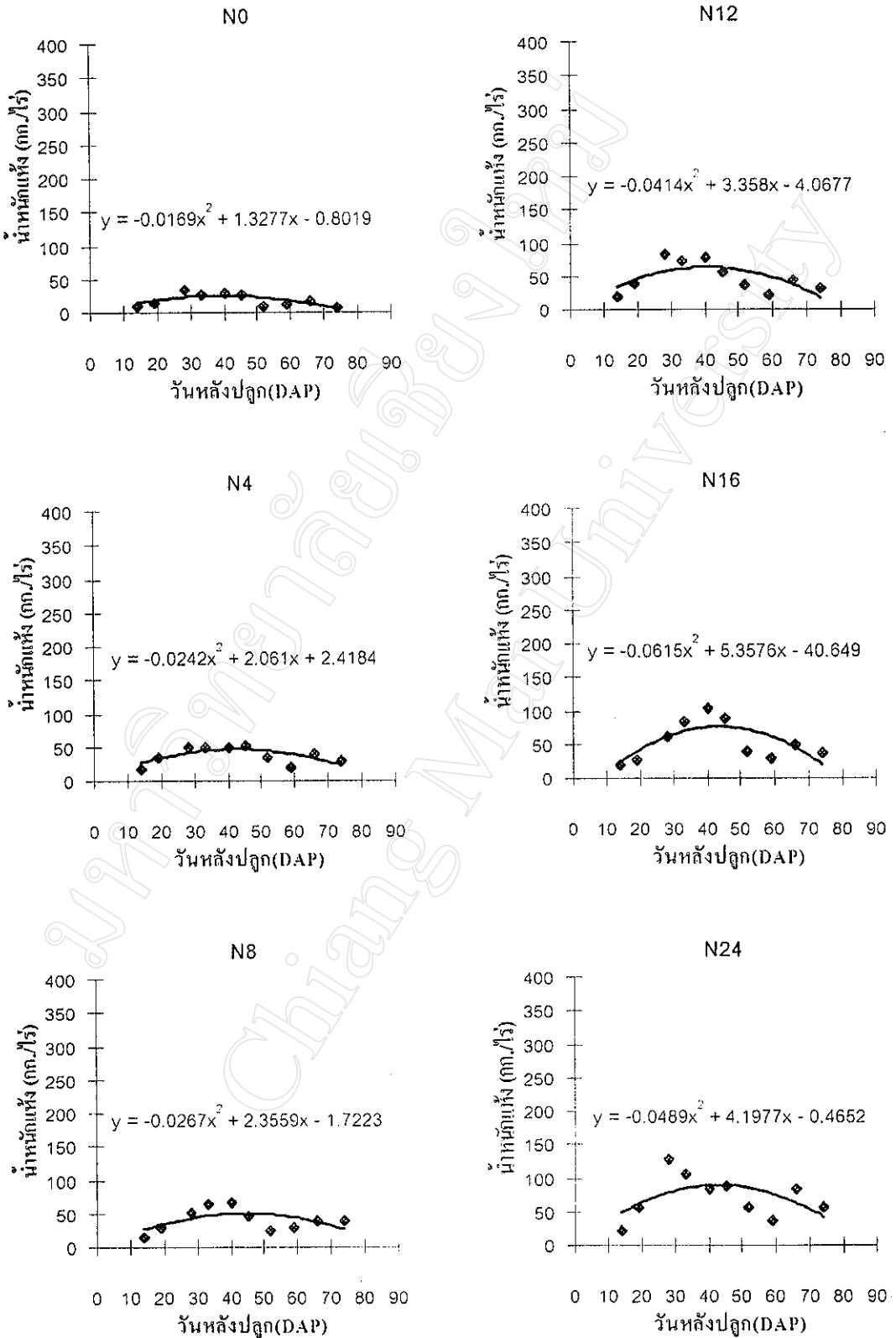
IBON#108

จากการพิจารณาถึง พลวัตของการสะสมน้ำหนักแห้งใบข้าวบาร์เลี้ยงพันธุ์ IBON#108 ซึ่งแสดงให้เห็นในภาพที่ 5 จากเส้นสมการ แสดงถึงการพัฒนาการ การสะสมน้ำหนักแห้งใบ หลังจากที่ข้าวบาร์เลี้ยงมีอายุ 14 วันหลังปลูก ข้าวบาร์เลี้ยงมีน้ำหนักแห้งใบที่เพิ่มขึ้น ตามระยะเวลาจริง เติบโต จนกระทั่งข้าวบาร์เลี้ยงเจริญถึงช่วงออกровง ถึงออกровงทั้งแปลง หรือมีอายุ 39 - 44 วันหลังปลูก ข้าวบาร์เลี้ยงมีน้ำหนักแห้งสูงสุด หลังจากระยะนี้ไป ข้าวบาร์เลี้ยง จะมีน้ำหนักแห้งที่ลดลง จนกระทั่งถึงระยะสุดท้ายสิริวิทยา น้ำหนักแห้งจะลดลงเกือบต่ำสุด และพบว่าเมื่อเพิ่มระดับปุ๋ย ในโตรเจนให้กับข้าวบาร์เลี้ยง จะทำให้ข้าวบาร์เลี้ยง มีอัตราการสะสมน้ำหนักแห้งใบที่สูงขึ้น โดยสังเกตได้จากเส้นกราฟ มีความชันมากขึ้น ตามระดับปุ๋ยในโตรเจนที่เพิ่มขึ้น

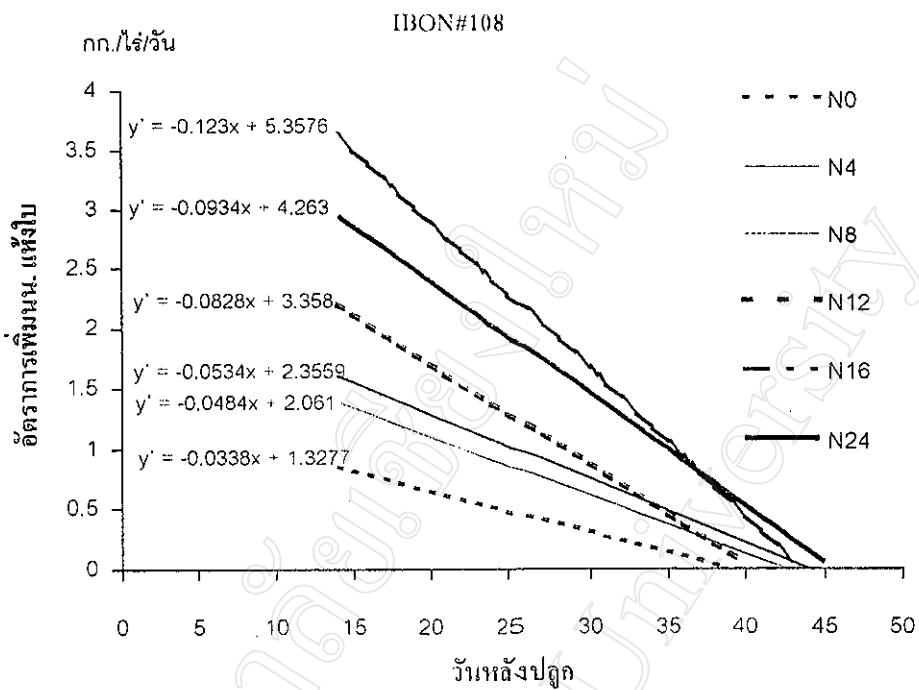
เมื่อทำการวิเคราะห์หาอัตราการเพิ่มน้ำหนักแห้งใบในแต่ละวัน ของข้าวบาร์เลี้ยงพันธุ์ IBON#108 ซึ่งค่านี้หาได้จากการแทนค่าสมการที่ได้จากการ differentiate ด้วยจำนวนวันที่เก็บตัวอย่างครั้งแรก (14 วันหลังปลูก) ไปจนกระทั่งถึงวันที่ปรากฏน้ำหนักแห้งใบสูงสุด (39 - 45 วันหลังปลูก) แล้วนำมา plot เป็นกราฟ ได้ตามภาพที่ 6 แสดงให้เห็นถึง อัตราการเพิ่มน้ำหนักแห้งใบในแต่ละวันของข้าวบาร์เลี้ยงพันธุ์ IBON#108 ซึ่งจะมีอัตราการเพิ่มน้ำหนักแห้งที่ลดน้อยลงตามอายุหลังจากวันที่เก็บตัวอย่างครั้งแรก ไปจนถึงวันที่มีน้ำหนักแห้งสูงสุด เป็นจุดที่อัตราการเพิ่ม

น้ำหนักแห้ง เป็นสูนย์ คือ วันที่ข้าวบาร์เลย์จะหยุดการสะสมน้ำหนักแห้ง ซึ่งสามารถสังเกตเห็นได้ที่ทุกระดับปุ๋ย โดยพบว่า ที่ระดับปุ๋ย ในโตรเจนจาก 0 , 4 , 8 , 12 และ 16 กก. N / ไร่ ข้าวบาร์เลย์ พันธุ์ IBON#108 มีอัตราการเพิ่มน้ำหนักแห้งไปเริ่มต้นที่ 0.86 , 1.38 , 1.61 , 2.20 และ 3.64 กก./ไร่/วัน หลังจากนั้นการเพิ่มน้ำหนักแห้งไปจะเพิ่มขึ้น ในอัตราที่ลดน้อยลง (diminishing rate of increase) วันละ 0.03 , 0.05 , 0.05 , 0.08 และ 0.12 กก./ไร่/วัน ตามลำดับ ส่วนที่ระดับปุ๋ยในโตรเจน 24 กก.N / ไร่ อัตราการเพิ่มน้ำหนักแห้งไปเริ่มต้นจะลดลงเหลือ 3.00 กก. / ไร่ / วัน และหลังจากนั้น น้ำหนักแห้งในกีจจะเพิ่มในอัตราที่ลดลง วันละ 0.09 กก./ไร่/วัน ซึ่งแสดงให้เห็นว่า การใส่ปุ๋ยในโตรเจนในอัตราที่เพิ่มขึ้นจะทำให้ข้าวบาร์เลย์พันธุ์ IBON#108 มีแนวโน้มที่สะสมน้ำหนักแห้งไปได้เร็วขึ้น ซึ่งเมื่อพิจารณาที่จำนวนวันที่ข้าวบาร์เลย์สะสมน้ำหนักแห้งไปสูงสุด และอัตราการสะสมน้ำหนักแห้งไปเฉลี่ย (ตารางที่12) พบว่า ให้ผลสอดคล้องกับ ค่าอัตราการเพิ่มน้ำหนักแห้งไปเฉลี่ยในแต่ละวัน ตามภาพที่ 6

โดยพบว่า อัตราการสะสมน้ำหนักแห้งไปเฉลี่ยข้าวบาร์เลย์พันธุ์ IBON#108 เพิ่มขึ้นตามระดับปุ๋ยในโตรเจนที่ใส่ จาก 0 , 4 , 8 , 12 และ 16 กก.N / ไร่ อัตราการสะสมน้ำหนักแห้งเฉลี่ย จะเพิ่มจาก 0.43 เป็น 0.71 , 0.80 , 1.10 และ 1.82 กก. / ไร่ / วัน ตามลำดับ และที่ระดับปุ๋ยในโตรเจน 24 กก.N / ไร่ อัตราการสะสมน้ำหนักแห้งไปเฉลี่ยลดลงเหลือ 1.41 กก. / ไร่ / วัน และเมื่อมาพิจารณาถึงค่าน้ำหนักแห้งสูงสุด และวันที่ปรากฏน้ำหนักแห้งสูงสุด พบว่า ข้าวบาร์เลย์พันธุ์ IBON#108 จะมีค่าวันที่ปรากฏน้ำหนักแห้งสูงสุดอยู่ที่ช่วง 39 - 44 วันหลังปลูก โดยพบว่า ที่ระดับปุ๋ยในโตรเจน 0 กก.N / ไร่ จะใช้เวลา 39 วัน ในการสะสมน้ำหนักแห้งสูงสุด ซึ่งใช้ระยะเวลา น้อยกว่าที่ระดับปุ๋ยอื่นๆ ในขณะที่ ที่ระดับปุ๋ยในโตรเจน 4 ถึง 24 กก.N / ไร่ ข้าวบาร์เลย์จะใช้เวลาเฉลี่ย ถึง 43 วัน ในการสะสมน้ำหนักแห้งสูงสุด เห็นได้ว่าแนวโน้มของวันที่ปรากฏน้ำหนักแห้งไปสูงสุด จะใช้ระยะเวลาปรากฏน้ำหนักแห้งไปสูงสุดยาวนานขึ้น เมื่อเพิ่มระดับปุ๋ย ในโตรเจนให้แก่ข้าวบาร์เลย์ และเมื่อพิจารณาที่ค่าน้ำหนักแห้งไปสูงสุดแล้วพบว่า จะมีน้ำหนักแห้งไปที่เพิ่มขึ้น ตามระดับปุ๋ยในโตรเจนที่ใส่ คือที่ระดับปุ๋ยในโตรเจน 0 กก.N / ไร่ จะมีน้ำหนักแห้งไปสูงสุดที่ 25.27 กก. / ไร่ และเมื่อระดับปุ๋ยในโตรเจนเพิ่มขึ้นเป็น 4 , 8 , 12 , 16 และ 24 กก.N / ไร่ น้ำหนักแห้งไปสูงสุดก็จะเพิ่มขึ้น เป็น 46.29 , 50.25 , 64.02 , 76.02 , และ 89.62 กก. / ไร่ ตามลำดับ

ภาพที่ 5 การสะสานน้ำหนักแห้ง ในข้าวบาร์เลย์พันธุ์ IBON#108 (กก./กิโลกรัม)

ภาพที่ 6 อัตราการเพิ่มน้ำหนักแห้งของใบข้าวบาร์เก็ต พันธุ์ IBON#108 ในแต่ละวัน

ตารางที่ 12 ค่า n้ำหนักแห้งใบที่เก็บตัวอย่างครั้งแรก น้ำหนักแห้งในสูงสุด และ อัตราการสะสม
น้ำหนักแห้งในเฉลี่ย จากการแทนสมการการเจริญเติบโตของข้าวบาร์เก็ตพันธุ์
IBON#108

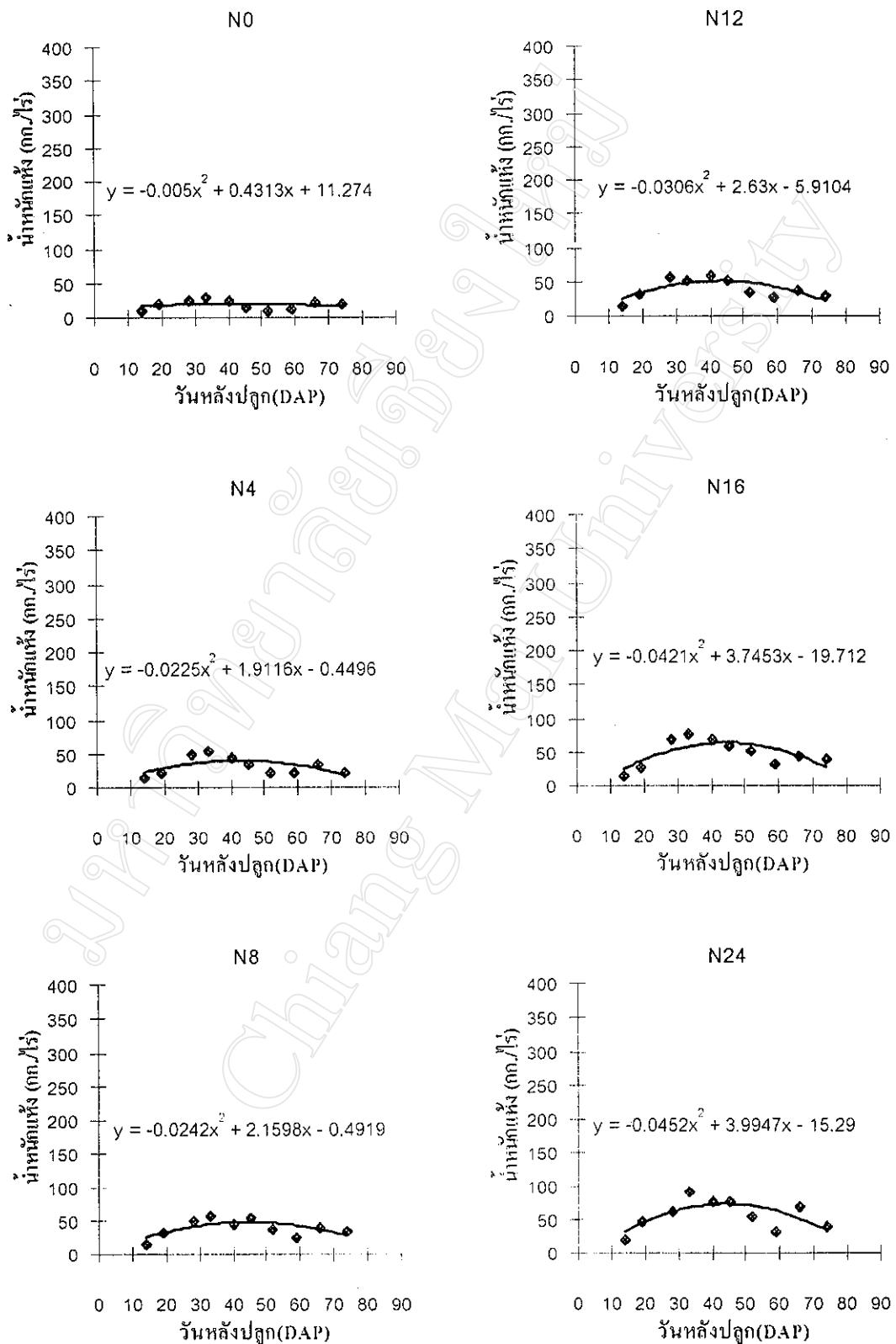
อัตราปั๊ยในโตรเรน กก.N / ชั่วโมง	น้ำหนักแห้งใบครั้งแรก		น้ำหนักแห้งในสูงสุด		อัตราการสะสม น้ำหนักแห้งในเฉลี่ย กก./ชั่วโมง/วัน
	วันหลังปูกล DAP	น้ำหนัก กก./ชั่วโมง	วันหลังปูกล DAP	น้ำหนัก กก./ชั่วโมง	
N0	14	14.47	39	25.27	0.43
N4	14	26.53	42	46.29	0.71
N8	14	26.03	44	50.25	0.80
N12	14	34.83	41	64.02	1.10
N16	14	22.30	44	76.02	1.82
N24	14	48.72	43	89.62	1.41
เฉลี่ย	14	28.81	42	58.58	1.05

บรรบ.9

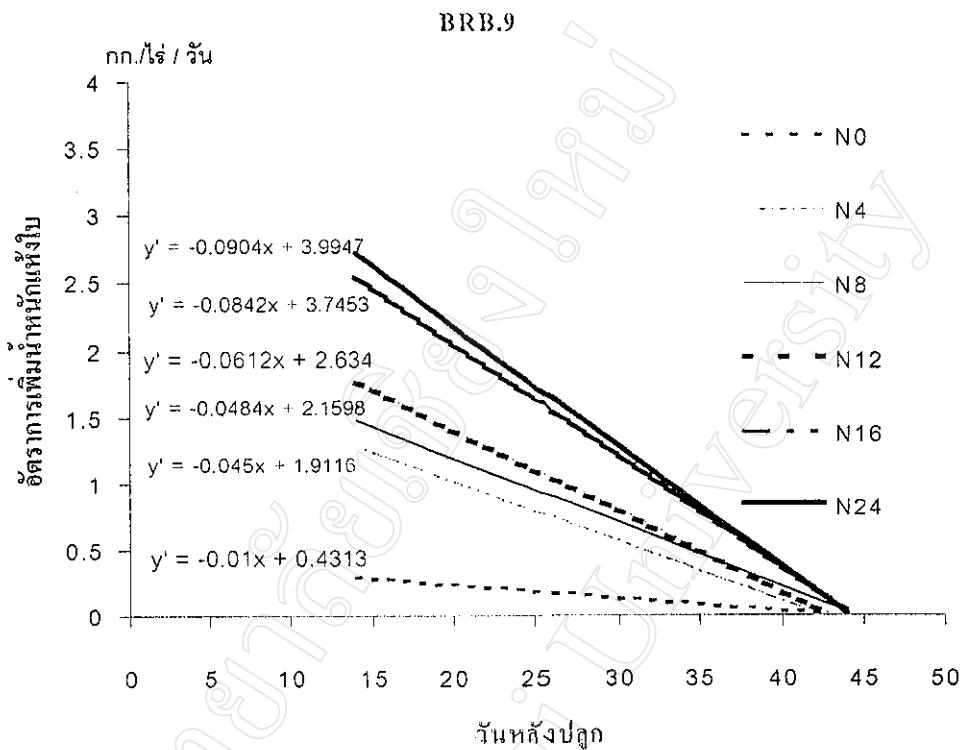
ส่วนการพัฒนาการ ในด้านการสะสมน้ำหนักแห้งในข้าวบาร์เลย์พันธุ์ บรรบ.9 (ภาพที่ 7) พนว่า หลังจากเก็บตัวอย่างครั้งแรก (14 วันหลังปลูก) ข้าวบาร์เลย์มีน้ำหนักแห้งเพิ่มขึ้น จนกระทั่ง เมื่อเข้าสู่ระยะออกровงทั้งแปลง หรือมีอายุ 42 – 44 วันหลังปลูก จะมีน้ำหนักแห้งสูงสุด แต่หลัง จากระยะนี้ไป น้ำหนักแห้งในเริ่มลดลง จนกระทั่งถึงระยะสุดแก่ทางศรีร่วิทยา น้ำหนักแห้งจะลดลงเกือบถึงจุดต่ำสุด และเช่นเดียวกับกับพันธุ์ IBON#108 ข้าวบาร์เลย์มีอัตราการสะสมน้ำหนักแห้ง ใบที่เพิ่มขึ้น เมื่อมีการเพิ่มระดับปุ๋ยในโตรเจนกับข้าวบาร์เลย์

เมื่อพิจารณาถึงอัตราการเพิ่มน้ำหนักแห้งในแต่ละวันของข้าวบาร์เลย์พันธุ์บรรบ.9 ให้ผล เช่นเดียวกับกับพันธุ์ IBON#108 คือ อัตราการเพิ่มน้ำหนักแห้งในจะลดลงไปตามอายุหลังการ ปลูก เริ่มจากวันที่เก็บตัวอย่างครั้งแรก จนกระทั่งข้าวบาร์เลย์เข้าสู่ระยะออกrovงทั้งแปลงหรือมีอายุ ประมาณ 43 วันหลังปลูก (ภาพที่ 8) อัตราการเพิ่มน้ำหนักแห้งจะเป็นสูงสุด หรือไม่มีการสะสมน้ำ หนักแห้ง ซึ่งพบได้ทุกระดับปุ๋ยในโตรเจน และเมื่อพิจารณาแต่ละระดับปุ๋ย พนว่าเมื่อเพิ่มระดับปุ๋ย ในโตรเจนจาก 0 ถึง 4 , 8 , 12 , 16 และ 24 กก.N / ไร่ ข้าวบาร์เลย์พันธุ์ บรรบ.9 จะมีอัตราการเพิ่มน้ำหนักแห้งในเริ่มต้น 0.29 , 1.28 , 1.48 , 1.78 , 2.57 และ 2.73 กก. / ไร่ / วัน ตามลำดับ และหลัง จากนั้น น้ำหนักแห้งไปเพิ่มขึ้น ในอัตราที่ลดน้อยลง (diminishing rate of increase) วันละ 0.01 , 0.05 , 0.05 , 0.06 , 0.08 และ 0.09 กก. / ไร่ / วัน ตามลำดับ

ในขณะที่เมื่อพิจารณาค่าอัตราการสะสมน้ำหนักแห้งในเฉลี่ย ตามตารางที่ 13 ให้ผลไปในทางเดียวกัน คือ ข้าวบาร์เลย์พันธุ์ บรรบ.9 มีค่าอัตราการสะสมน้ำหนักแห้งในเฉลี่ย เพิ่มขึ้น ตามอัตราปุ๋ย ในโตรเจนที่ใส่ จากระดับปุ๋ยในโตรเจน 0 , 4 , 8 , 12 , 16 และ 24 กก.N / ไร่ ข้าวบาร์เลย์จะมี อัตราการสะสมน้ำหนักแห้งเฉลี่ยเป็น 0.15 , 0.64 , 0.77 , 0.94 , 1.28 และ 1.39 กก. / ไร่ / วัน ตามลำดับ ส่วนค่าวันที่ปรากฏน้ำหนักแห้งในสูงสุดข้าวบาร์เลย์พันธุ์ บรรบ.9 จะอยู่ในช่วง 42 - 44 วันหลังปลูก ซึ่งเห็นได้ว่า ค่าไม่แตกต่างกัน สังเกต ได้จากภาพที่ 8 ซึ่งเดินกราฟจะตัดแกนนอน ยกตัวอย่างกัน ในขณะที่ค่าน้ำหนักแห้งสูงสุด มีค่าเพิ่มขึ้น ตามระดับปุ๋ยในโตรเจนที่ให้ คือที่ระดับ ปุ๋ย 0 , 4 , 8 , 12 , 16 และ 24 กก.N / ไร่ ข้าวบาร์เลย์จะมีน้ำหนักแห้งสูงสุดเป็น 20.57 , 40.15 , 48.62 , 48.28 , 63.58 และ 72.07 กก. / ไร่ ตามลำดับ

ภาพที่ 7 การสะสมน้ำหนักแห้งใน ข้าวบาร์เก็บพันธุ์ บรร.9 (กг./ไร่)

ภาพที่ 8 อัตราการเพิ่มน้ำหนักแห้ง ในข้าวบาร์เดย์ พันธุ์ บรร.9 ในแต่ละวัน

ตารางที่ 13 ค่าม้ำหนักแห้งในที่เก็บตัวอย่างครั้งแรก น้ำหนักแห้งในสูงสุด และ อัตราการสะสม
น้ำหนักแห้งในเฉลี่ย จากการแทนสมการ การเจริญเติบโต ของข้าวบาร์เดย์
พันธุ์ บรร.9

อัตราปุ๋ยในโตรเรน กก.N / ไร่	น้ำหนักแห้งในครั้งแรก		น้ำหนักแห้งในสูงสุด		อัตราการสะสม น้ำหนักแห้งในเฉลี่ย กก. / ไร่ / วัน
	วันหลังปลูก DAP	น้ำหนัก กก. / ไร่	วันหลังปลูก DAP	น้ำหนัก กก. / ไร่	
N0	14	16.33	43	20.57	0.15
N4	14	21.9	42	40.15	0.64
N8	14	25.99	43	48.62	0.77
N12	14	22.08	42	48.28	0.94
N16	14	24.47	44	63.58	1.28
N24	14	31.78	44	72.97	1.39
เฉลี่ย	14	23.76	43	49.03	0.86

4.2 ต้น

ผลการวิเคราะห์ analysis of variance หากความแตกต่างของค่าวันที่ปรากฏน้ำหนักแห้งต้นสูงสุด น้ำหนักแห้งต้นสูงสุด และอัตราการสะสมน้ำหนักแห้งต้นเฉลี่ย ตามตารางที่ 14 พบร้า ข่าวบาร์เดย์ ไม่มีความแตกต่างกันใน พันธุ์ ระดับปุ๋ยใน โตรเจน และปฏิสัมพันธ์ ระหว่างพันธุ์กับปุ๋ยใน โตรเจน ในต้านวันที่ปรากฏน้ำหนักแห้งต้นสูงสุด ส่วนค่าน้ำหนักแห้งต้นสูงสุด และอัตราการสะสมน้ำหนักแห้งต้นเฉลี่ย พบร้า มีความแตกต่างกันระหว่าง อัตราปุ๋ยใน โตรเจนทั้ง 6 ระดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.01$) และไม่พบความแตกต่างกันระหว่างพันธุ์ และปฏิสัมพันธ์ ระหว่างพันธุ์กับปุ๋ยใน โตรเจน ทั้งสองค่า

โดยที่สามารถพิจารณาได้จากค่าเฉลี่ย ตามตารางที่ 15 เห็นได้ว่า ที่ระดับปุ๋ยใน โตรเจน 0 กก. N / ไร่ ถึง 24 กก. N / ไร่ ข่าวบาร์เดย์จะเข้าสู่วันที่ปรากฏน้ำหนักแห้งต้นสูงสุด ประมาณ 60 วัน หลังปลูก โดยมีค่าน้ำหนักแห้งต้นสูงสุดอยู่ระหว่าง 121.52 กก. / ไร่ ถึง 299.64 กก. / ไร่ ซึ่งจะพบว่า ข่าวบาร์เดย์จะมีแนวโน้มที่น้ำหนักแห้งต้นสูงสุดเพิ่มขึ้นตามระดับปุ๋ยใน โตรเจนที่ให้ จากที่ 0 กก. N / ไร่ ที่มีน้ำหนักแห้งต้นสูงสุด 121.52 กก. / ไร่ เมื่อเพิ่มระดับปุ๋ยใน โตรเจนเป็น 4 กก.N / ไร่ น้ำหนักแห้งต้นจะเพิ่มขึ้นเป็น 200.88 กก. / ไร่ และเมื่อเพิ่มระดับปุ๋ยใน โตรเจนเป็น 8 , 12 , 16 และ 24 กก.N/ ไร่ น้ำหนักแห้งต้นข่าวบาร์เดย์ เพิ่มเป็น 234.36 , 247.12 , 278.11 , และ 299.64 กก./ ไร่ ตามลำดับ

เมื่อมาพิจารณาถึงค่าอัตราการสะสมน้ำหนักแห้งต้นเฉลี่ย ก็พบว่า ให้ผลในทางเดียวกันกับค่าน้ำหนักแห้งต้นสูงสุดคือ อัตราการสะสมน้ำหนักแห้งต้นเฉลี่ยเพิ่มขึ้นตามอัตราปุ๋ยใน โตรเจนที่ให้ โดยสามารถแบ่งออกได้เป็น 4 กลุ่ม คือ จากที่ระดับปุ๋ย ใน โตรเจน 0 กก.N / ไร่ มีอัตราการเพิ่มน้ำหนักแห้งต้นเพียง 2.45 กก. / ไร่ / วัน เมื่อเพิ่มระดับปุ๋ยใน โตรเจนเป็น 4 กก.N / ไร่ อัตราการสะสมน้ำหนักแห้งต้นเฉลี่ยเพิ่มเป็น 4.34 กก. / ไร่ / วัน และที่ระดับ 8 และ 12 กก.N / ไร่ อัตราการสะสมน้ำหนักแห้งเพิ่มเป็น 5.2 และ 5.64 กก. / ไร่ / วัน ซึ่งใกล้เคียงกัน กลุ่มสุดท้าย เมื่อเพิ่มระดับปุ๋ยใน โตรเจนเป็น 16 และ 24 กก.N / ไร่ อัตราการสะสมน้ำหนักแห้งต้นเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 6.52 และ 6.84 กก. / ไร่ / วัน

ตารางที่ 14 ผลวิเคราะห์ทางสถิติของวันที่ปรากฏน้ำหนักแห้งสูงสุด น้ำหนักแห้งสูงสุดและอัตราการสะสมน้ำหนักแห้งเฉลี่ย ในส่วนของต้นข้าวบาร์เลีย

Source of variance	วันที่น้ำหนักแห้งต้น	น้ำหนักแห้งต้น	อัตราการสะสม นน.แห้ง
	สูงสุด (วันหลังปลูก)	สูงสุด(กก./ไร่)	ต้นเฉลี่ย(กก./ไร่/วัน)
ช้า	ns	ns	ns
พันธุ์	ns	ns	ns
ปุ๋ย	ns	**	**
พันธุ์ × ปุ๋ย	ns	ns	ns
%CV	8.79	11.65	13.09

ns = ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ

** = เฉลี่ยต่างอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ ($p < 0.01$)

ตารางที่ 15 ค่าเฉลี่ย วันที่ปรากฏน้ำหนักแห้งสูงสุด น้ำหนักแห้งสูงสุด และอัตราการสะสมน้ำหนักแห้งเฉลี่ย ในส่วนของต้นข้าวบาร์เลีย

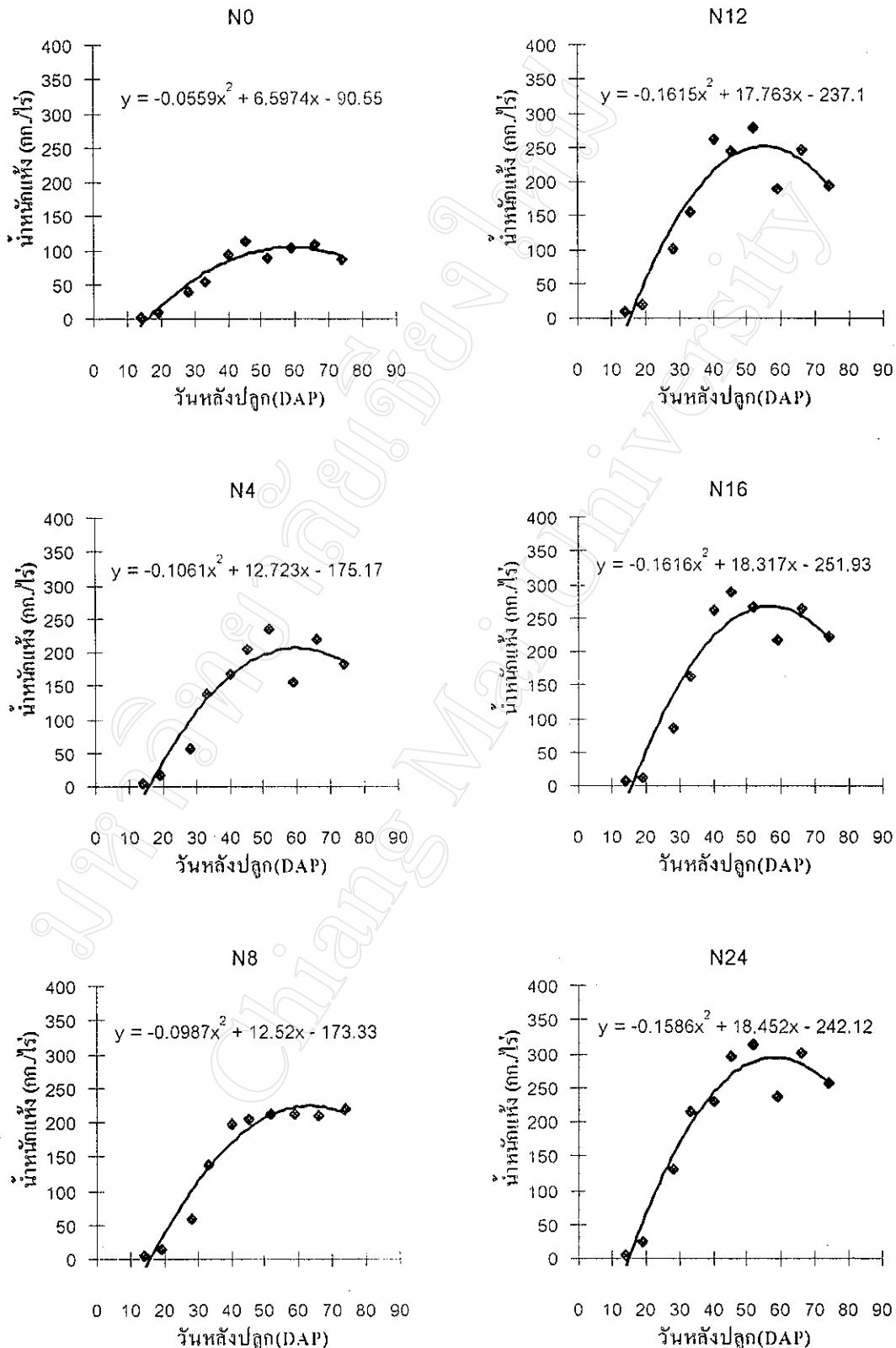
ระดับปุ๋ยในโตรเรน (กก.N / ไร่)	วันน้ำหนักแห้งต้น สูงสุด (วันหลังปลูก)	น้ำหนักแห้งต้น สูงสุด (กก. / ไร่)	อัตราการสะสมน้ำหนักแห้ง ต้นเฉลี่ย (กก. / ไร่ / วัน)
0	65 a	121.52 e	2.45 d
4	61 a	200.88 d	4.34 c
8	61 a	234.36 c	5.20 b
12	58 a	247.12 bc	5.64 b
16	58 a	278.11 ab	6.52 a
24	57 a	299.64 a	6.84 a
เฉลี่ย	60	230.37	5.17
LSD _(0.05)	6.36	32.32	0.81
SE	3.05	15.49	0.39

IBON#108

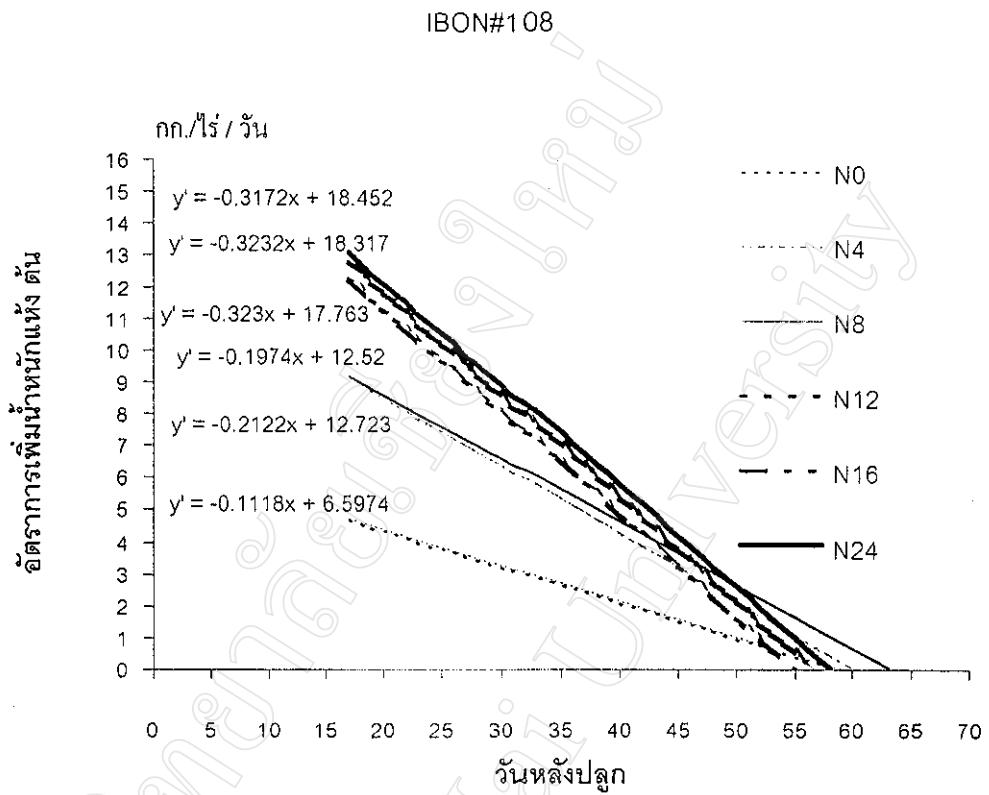
เมื่อพิจารณาถึงการพัฒนาการในด้านการสะสมน้ำหนักแห้งตันของข้าวบาร์เลย์พันธุ์ IBON#108 ตั้งแต่เริ่มออก (ภาพที่ 9) พบว่า การสะสมน้ำหนักแห้งตัน หลังจากระยะออก ข้าวบาร์เลย์มีการสะสมน้ำหนักแห้งเพิ่มขึ้น ตามระยะเวลาเจริญเติบโต จนกระทั่งข้าวบาร์เลย์เข้าสู่ ระยะหลังออกров 100% (ประมาณ 59 วันหลังปักกูก) ข้าวบาร์เลย์มีน้ำหนักแห้งตันสูงสุด และหลัง จากนี้ไปน้ำหนักแห้งตันจะเริ่มลดลง จนถึงระยะสุดท้ายที่ทางศรีร่วิทยา

จากนั้นเมื่อพิจารณาถึงอัตราการเพิ่มน้ำหนักแห้งตันข้าวบาร์เลย์ในแต่ละวัน พบว่า ข้าวบาร์เลย์พันธุ์ IBON#108 มีอัตราการเพิ่มน้ำหนักแห้งตันในแต่ละวันเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่ ลดลงอย่างต่อเนื่องจากวันที่เริ่มสะสมน้ำหนักแห้งตัน (17 วันหลังปักกูก) ไปจนถึงวันที่ปรากฏน้ำหนักแห้งตันสูงสุด หรือประมาณ 59 วันหลังปักกูก ซึ่งข้าวบาร์เลย์มีอัตราการเพิ่มน้ำหนักแห้งเป็นศูนย์ หรือข้าวบาร์เลย์หยุดการสะสมน้ำหนักแห้ง (ภาพที่ 10) และจากเส้นกราฟ เห็นได้ว่าระดับปุ๋ย ในโตรเจน 0 กก.N / ไร่ ข้าวบาร์เลย์ พันธุ์ IBON# 108 มีอัตราการเพิ่มน้ำหนักแห้งตันเริ่มที่ 4.70 กก. / ไร่ / วัน หลังจากนั้นมีการเพิ่มน้ำหนักแห้ง ในอัตราที่ลดน้อยถอยลง (diminishing rate of increase) วันละ 0.11 กก. / ไร่ / วัน ไปจนถึงระยะ 59 วันหลังปักกูก ข้าวบาร์เลย์ มีน้ำหนักแห้งตันมากที่สุด เมื่อเพิ่มระดับปุ๋ยในโตรเจนให้เป็น 4 และ 8 กก.N / ไร่ ข้าวบาร์เลย์มีอัตราการเพิ่มน้ำหนักแห้งเริ่มต้นที่ 9.12 และ 9.16 กก. / ไร่ / วัน และหลังจากนั้นน้ำหนักแห้งตัน เพิ่มขึ้น ในอัตราที่ ลดน้อยถอยลง วันละ 0.21 และ 0.20 กก. / ไร่ / วัน ไปจนถึงระยะ 60 และ 63 วันหลังปักกูก ข้าวบาร์เลย์ มีน้ำหนักแห้งสูงสุด และเมื่อเพิ่มระดับปุ๋ยในโตรเจนเป็น 12 , 16 และ 24 กก.N / ไร่ อัตราการเพิ่มน้ำหนักแห้งตัน เริ่มแรก จะอยู่ที่ 12.27 , 12.82 และ 13.06 กก. / ไร่ / วัน และหลังจากนั้น น้ำหนักแห้งตันจะเพิ่มในอัตราที่ลดน้อยถอยลง เท่ากันคือ ลดลงวันละ 0.32 กก./ ไร่ / วัน ไปจนถึงระยะ 55 , 57 และ 58 วันหลังปักกูก น้ำหนักแห้งตันจะสูงสุด

และเมื่อพิจารณาที่อัตราการสะสมน้ำหนักแห้งตันเฉลี่ยของข้าวบาร์เลย์ พันธุ์ IBON# 108 ตามตารางที่ 16 พบว่าอัตราการสะสมน้ำหนักแห้งตันเฉลี่ยจะเพิ่มขึ้น ตามระดับปุ๋ยในโตรเจน จาก 0 , 4 , 8 , 12 , 16 และ 24 กก.N / ไร่ จะมีค่าเป็น 2.35 , 4.56 , 4.58 , 6.14 , 6.41 , และ 6.53 กก. / ไร่ / วัน ตามลำดับ โดยอัตราการสะสมน้ำหนักแห้งเฉลี่ยที่ได้ วัดจากวันเริ่มสะสมน้ำหนักแห้งตัน (17 วันหลังปักกูก) ไปจนถึงวันที่น้ำหนักแห้งตันสูงสุด (55 – 63 วันหลังปักกูก)

ภาพที่ 9 การสะสานน้ำหนักแท้หั่งต้น ข้าวบาร์เดย์พันธุ์ IBON#108 (กก./ไร่)

ภาพที่ 10 อัตราการเพิ่มน้ำหนักแห้งตื้นข้าวบาร์เลย์ พันธุ์ IBON#108 ในแต่ละวัน

เมื่อพิจารณาวันที่น้ำหนักแห้งตื้นสูงสุด เห็นได้ว่า การใส่ปุ๋ยที่เพิ่มขึ้นไม่ได้ทำให้วันที่ปรากฏน้ำหนักแห้งตื้นสูงสุดเปลี่ยนไป ตามระดับปุ๋ยในโตรเรนที่ใส่ แต่จะเห็นความแตกต่างอย่างชัดเจน เมื่อพิจารณาถึงค่าน้ำหนักแห้งตื้นสูงสุด ซึ่งพบว่า น้ำหนักแห้งตื้นสูงสุด เพิ่มขึ้น ตามระดับปุ๋ยในโตรเรนที่ใส่ จาก 0 , 4 , 8 , 12 , 16 , และ 24 กก.N / ไร่ ข้าวบาร์เลย์พันธุ์ IBON#108 มีค่าน้ำหนักแห้งตื้นสูงสุด เป็น 104.11 , 206.25 , 223.69 , 251.33 , 267.16 , และ 294.57 กก. / ไร่ ตามลำดับ

ตารางที่ 16 ค่าน้ำหนักแห้งตันที่เก็บตัวอย่างครั้งแรก น้ำหนักแห้งตันสูงสุด และ อัตราการสะสม
น้ำหนักแห้งตันเฉลี่ย จากการแทนสมการ การเจริญติดโถ ของข้าวบาร์เลย์พันธุ์
IBON#108

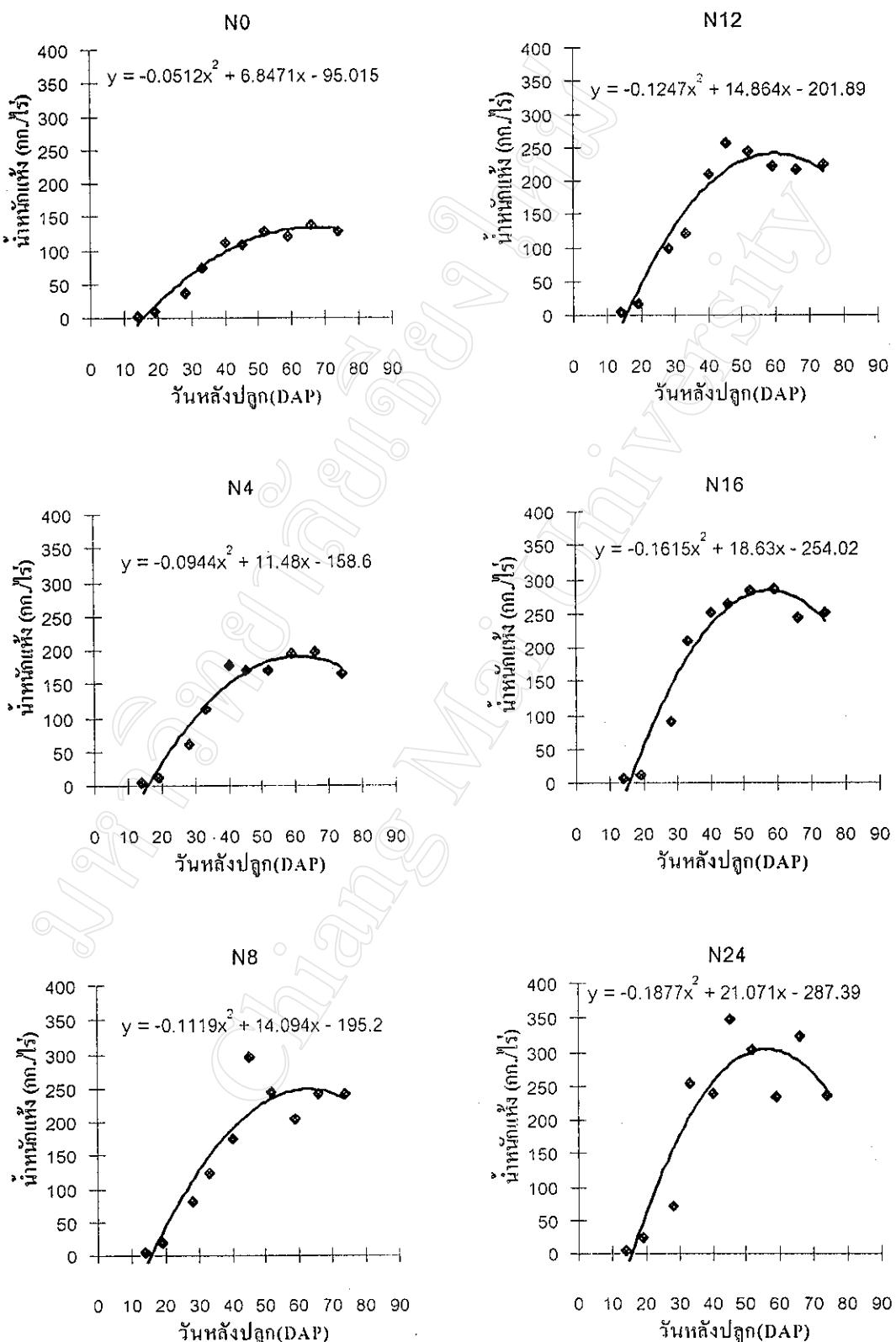
อัตราปัจุบันในโตรเจน	น้ำหนักแห้งตันครั้งแรก*		น้ำหนักแห้งตันสูงสุด		อัตราการสะสม น้ำหนักแห้งตันเฉลี่ย
	วันหลังปลูก	น้ำหนัก	วันหลังปลูก	น้ำหนัก	
กก.N / ไร่	DAP	กก. / ไร่	DAP	กก. / ไร่	กก. / ไร่ / วัน
N0	17	5.45	59	104.11	2.35
N4	17	10.46	60	206.25	4.56
N8	17	10.99	63	223.69	4.58
N12	17	18.20	55	251.33	6.14
N16	17	12.76	57	267.10	6.41
N24	17	25.73	58	294.57	6.53
เฉลี่ย	14	28.81	59	224.51	5.09

(*) วันที่เริ่มปรากฏน้ำหนักแห้งตันครั้งแรก

บรรบ.9

และจากการพิจารณาดึงการพัฒนาการค้านการสะสมน้ำหนักแห้ง ข้าวบาร์เลย์พันธุ์ บรรบ.9 (ภาพที่ 11) พบว่ากราฟจะมีลักษณะเช่นเดียวกันกับของข้าวบาร์เลย์พันธุ์ IBON#108 คือข้าวบาร์เลย์เริ่มสะสมน้ำหนักแห้ง ที่ ระยะหลังออก แล้วน้ำหนักแห้งจะเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องหลังจาก พื้นระยะเวลา จนกระทั่งเข้าสู่ระยะหลังของการเจริญ (56 – 67 วันหลังปลูก) จะมีน้ำหนักแห้งตันสูงสุด และหลังจากนั้นน้ำหนักแห้งตันก็เริ่มลดลงไปจนถึงระยะเก็บเกี่ยว

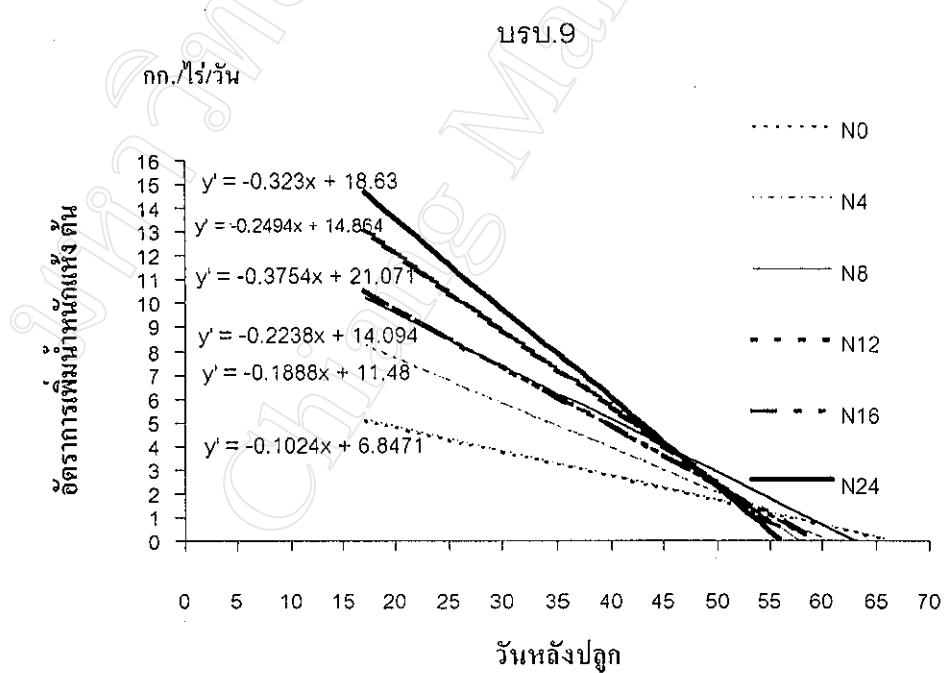
เมื่อมาพิจารณาถึงอัตราการเพิ่มน้ำหนักแห้งตันในแต่ละวันของข้าวบาร์เลย์พันธุ์ บรรบ.9 ตามภาพที่ 12 พบว่า อัตราการเพิ่มน้ำหนักแห้งตันเริ่มลดลง หลังจากวันที่เริ่มสะสมน้ำหนักแห้งตัน (17 วันหลังปลูก) จนกระทั่งข้าวบาร์เลย์เจริญถึงระยะที่มีน้ำหนักแห้งตันสูงสุด (61วันหลังปลูก) ข้าวบาร์เลย์มีอัตราการเพิ่มน้ำหนักแห้งตันเป็นสูตร $y = 5.11x^{0.9} + 0.10$ โดยจะพบที่ทุกระดับปุ๋ยในโตรเจน จากการพิจารณาสื้นกราฟ พบว่า อัตราการเพิ่มน้ำหนักแห้งตัน เพิ่มขึ้นตามระดับปุ๋ยในโตรเจนที่ใส่ จากระดับปุ๋ยในโตรเจน 0 กก. N/ไร่ มีอัตราเพิ่มน้ำหนักแห้งเริ่มต้นที่ 5.11 กก. / ไร่ / วัน หลังจากนั้น การเพิ่มน้ำหนักแห้งก็จะเพิ่มในอัตราที่ลดน้อยลงวันละ 0.10 กก./ไร่/วัน และที่

ภาพที่ 11 การสะสมน้ำหนักเมล็ดตั้น ข้าวบาร์เลย์พันธุ์ บรร.9 (กก./ไร่)

ระดับปุ๋ยในโตรเจน 4 , 8,12 ,16 และ 24 กก. N / ไร่ ข้าวบาร์เดย์มีอัตราการเพิ่มน้ำหนักแห้งต่อวันเป็น 8.27 , 10.29 , 10.62 , 13.14 และ 15.20 กก. / ไร่ / วัน และหลังจากนั้น การเพิ่มน้ำหนักแห้งก็จะเพิ่มขึ้น ในอัตราที่ลดน้อยลง วันละ 0.19 , 0.22 , 0.25 , 0.32 และ 0.38 กก./ไร่/วัน

เช่นเดียวกันกับเมื่อพิจารณาที่ค่าอัตราการสะสมน้ำหนักแห้งต้นเฉลี่ย ตามตารางที่ 17 พบว่า อัตราการสะสมน้ำหนักแห้งต้นเฉลี่ยเพิ่มขึ้นตามระดับปุ๋ยในโตรเจนที่ใส่ คือที่ระดับปุ๋ย 0, 4 , 8 ,12 , 16 และ 24 กก. N / ไร่ อัตราการสะสมน้ำหนักแห้งต้นเพิ่มขึ้นเป็น 2.55 , 4.14 , 5.14 , 5.31 , 6.57 และ 7.34 กก./ไร่/วัน ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาค่าวันที่ปรากฏน้ำหนักแห้งต้นสูงสุด ซึ่งอยู่ ในช่วง 56 – 67 วันหลังปลูก พนว่าการใส่ปุ๋ย ไม่ได้ทำให้วันที่ปรากฏน้ำหนักแห้งต้นสูงสุดเพิ่มขึ้นแต่อย่างใด แต่การใส่ปุ๋ยจะทำให้น้ำหนักแห้งต้นสูงสุดเพิ่มขึ้นตามระดับปุ๋ยในโตรเจน คือที่ระดับ 0 , 4 และ 8 กก.N / ไร่ น้ำหนักแห้งสูงสุดของต้น จะเป็น 133.9 , 190.42 และ 248.59 กก./ไร่ และเมื่อเพิ่มระดับปุ๋ยในโตรเจนเป็น 12 , 16 และ 24 กก.N/ไร่ น้ำหนักแห้งต้นสูงสุดลดลงเหลือ 241.03 และเพิ่มขึ้นเป็น 283.23 และ 303.96 กก./ไร่ ตามลำดับ

ภาพที่ 12 อัตราการเพิ่มน้ำหนักแห้งต้น ข้าวบาร์เดย์ พันธุ์ บรรบ.9 ในแต่ละวัน

ตารางที่ 17 ค่าน้ำหนักแห้งตันที่เก็บตัวอย่างครั้งแรก น้ำหนักแห้งตันสูงสุด และ อัตราการสะสม
น้ำหนักแห้งตันเฉลี่ย จากการแทนสมการการเจริญเติบโต ของข้าวบาร์เลย์พันธุ์ บรร.9

อัตราปัจจัยในโตรจน	น้ำหนักแห้งตันครั้งแรก		น้ำหนักแห้งตันสูงสุด		อัตราการสะสม
	วันหลังปลูก	น้ำหนัก	วันหลังปลูก	น้ำหนัก	
กก.N /ไร่	DAP	กก./ไร่	DAP	กก./ไร่	กก./ไร่/วัน
N0	17	6.59	67	133.90	2.55
N4	17	9.28	61	190.42	4.14
N8	17	12.06	63	248.59	5.14
N12	17	14.76	60	241.03	5.31
N16	17	16.02	58	283.23	6.57
N24	17	16.57	56	303.96	7.34
เฉลี่ย	14	28.81	61	233.52	5.18

4.3 รวม

ผลการวิเคราะห์ analysis of variance หาค่าความแตกต่างของค่าวันที่ปรากฏน้ำหนักแห้ง ร่วงสูงสุด ค่าน้ำหนักแห้งร่วงสูงสุด และอัตราการสะสมน้ำหนักแห้งร่วงเฉลี่ย (ตารางที่ 18) พบว่า ค่าวันที่ปรากฏน้ำหนักแห้ง ไม่พบความแตกต่างกันระหว่างพันธุ์ ระดับปุ๋ยในโตรเจน และปฏิสัมพันธ์ ระหว่าง พันธุ์และปุ๋ยในโตรเจน แต่ผลการวิเคราะห์ ค่าน้ำหนักแห้งร่วงสูงสุด และอัตราการสะสมน้ำหนักแห้งร่วงเฉลี่ย พบว่ามีความแตกต่างกันระหว่างอัตราปุ๋ยในโตรเจน อย่างมีนัยสำคัญชี้ทางสถิติ ($p < 0.01$) และไม่พบความแตกต่างระหว่างพันธุ์ และ ปฏิสัมพันธ์กัน ระหว่าง พันธุ์กับปุ๋ยในโตรเจน

ในการหาค่าวันที่น้ำหนักแห้งร่วงสูงสุด หาได้จากการ differentiate สมการการเจริญเติบโต (Second order Polynomial Function) แล้วกำหนดให้สมการจากการ differentiate นั้นเป็นคุณค่าพนิช ข้าวบาร์เดย์ทั้งสองพันธุ์ จะเข้าสู่วันที่น้ำหนักแห้งร่วงสูงสุด เมื่อถึง 69 วันหลังปลูก ซึ่งเป็นระยะที่ข้าวบาร์เดย์ เจริญถึงระยะสุดแก่ทางสรีรวิทยา (physiological maturity) โดยข้าวบาร์เดย์ มีน้ำหนักแห้งร่วงสูงสุด 162.91 กก./ไร่ ที่ระดับปุ๋ยในโตรเจน 0 กก.N/ไร่ และเมื่อเพิ่มระดับปุ๋ยในโตรเจนแก่ข้าวบาร์เดย์มากขึ้น น้ำหนักแห้งร่วงของข้าวบาร์เดย์ มีแนวโน้มที่เพิ่มมากขึ้น (ภาพที่ 13) ส่วนค่าอัตราการสะสมน้ำหนักแห้งร่วงเฉลี่ย ซึ่งหาได้จากการหาสัดส่วนระหว่าง ค่าผลต่างของน้ำหนักแห้งร่วงสูงสุด และน้ำหนักแห้งร่วงที่ระยะอกรวงทั้งแปลง (40 วันหลังปลูก) ค่าผลต่างของจำนวนวันที่ปรากฏน้ำหนักแห้งร่วงสูงสุด และจำนวนวันที่ปรากฏระยะอกรวงทั้งแปลง พบว่า ข้าวบาร์เดย์มีอัตราการสะสมน้ำหนักแห้งร่วงเฉลี่ย 5.15 กก./ไร่/วัน ที่ระดับปุ๋ยในโตรเจน 0 กก.N/ไร่ เมื่อเพิ่มระดับปุ๋ยในโตรเจนให้เป็น 4, 8 และ 12, 16 และ 24 กก.N/ไร่ อัตราการสะสมน้ำหนักแห้งร่วงเฉลี่ยเพิ่มขึ้นตามอัตราปุ๋ยในโตรเจนที่ให้ เป็น 8.72, 8.8, 9.05, 10.52 และ 12.27 กก./ไร่/วัน ซึ่งให้ผลเช่นเดียวกับ น้ำหนักแห้งร่วงสูงสุด (ภาพที่ 14)

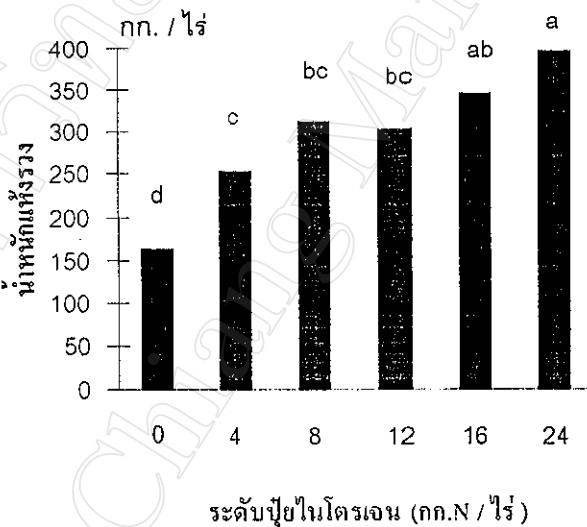
ตารางที่ 18 ผลวิเคราะห์ทางสถิติ ของค่าร่วนที่ปรากฏน้ำหนักแห้งสูงสุด น้ำหนักแห้งสูงสุด และ อัตราการสะสมน้ำหนักแห้งเฉลี่ย ในส่วนของรวงข้าวบาร์เลี้ย

Source of variance	วันที่น้ำหนักแห้งร่วงสูง สุด (วันหลังปลูก)	น้ำหนักแห้งร่วงสูงสุด (กิโลกรัม / ไร่)	อัตราการสะสมน้ำหนักแห้งร่วงเฉลี่ย(กก./ไร่/วัน)
ช้ำ(Rep)	ns	ns	ns
พันธุ์(V)	ns	ns	ns
ปุ๋ย(N)	ns	**	*
พันธุ์ X ปุ๋ย(V X N)	ns	ns	ns
%CV	7.85	18.83	36.10

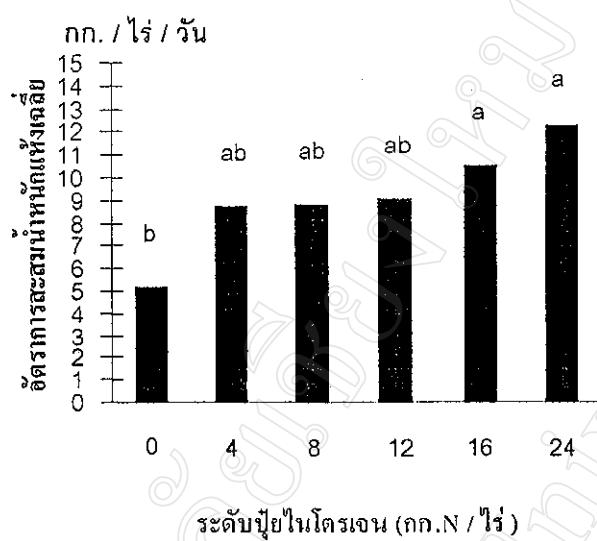
ns = ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ

* = แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$)

** = แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ ($P < 0.01$)

ภาพที่ 13 น้ำหนักแห้งร่วงสูงสุดของข้าวบาร์เลี้ยที่ระยะสุกแก่ทางสรีรวิทยา (Physiological Maturity)

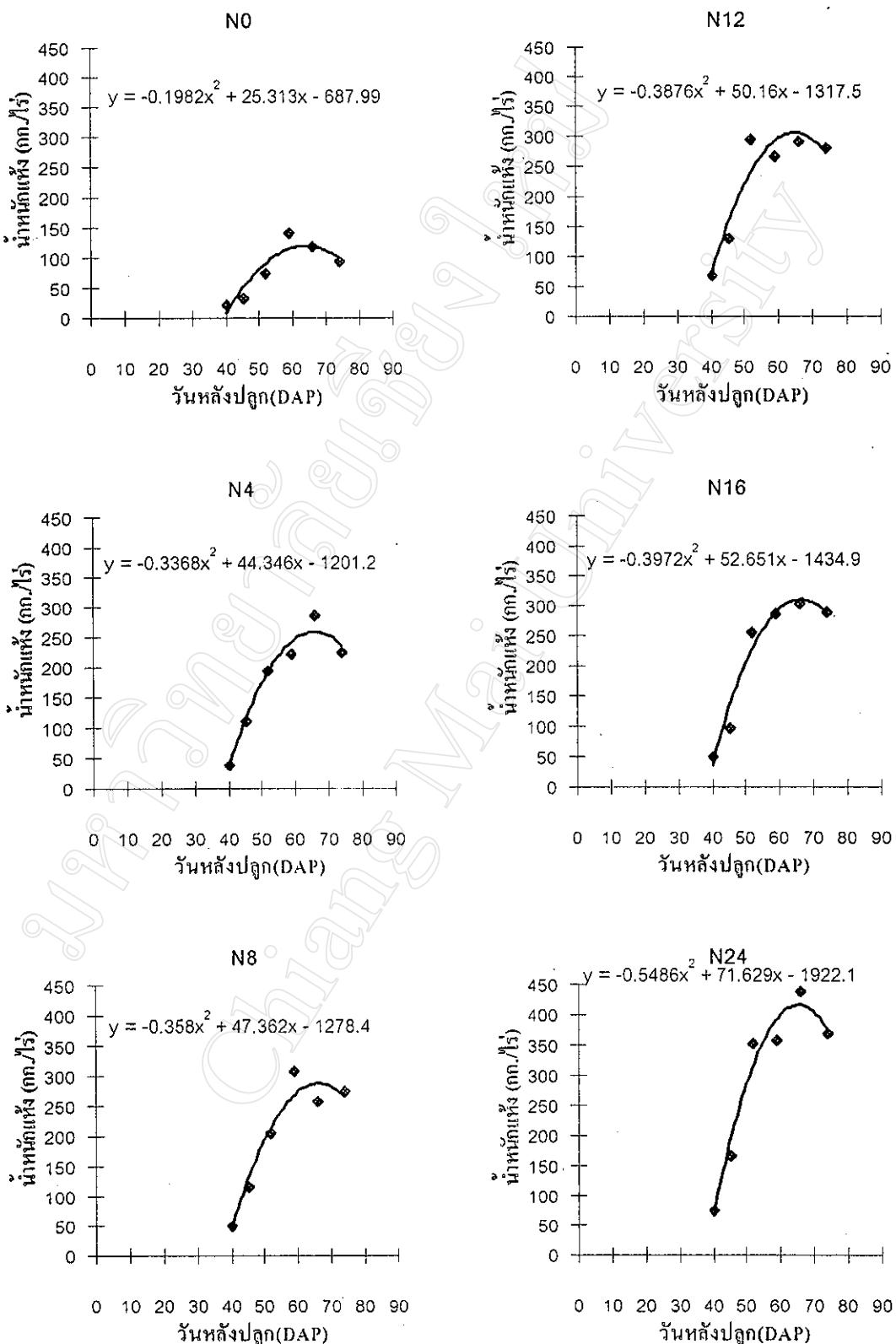
ภาพที่ 14 อัตราการสะสมน้ำหนักแห้งของข้าวบาร์เลีย์ จากระยะขอกรองตันหลัก ถึงระยะสุกแก่ทางศรีร่วมชา

IBON#108

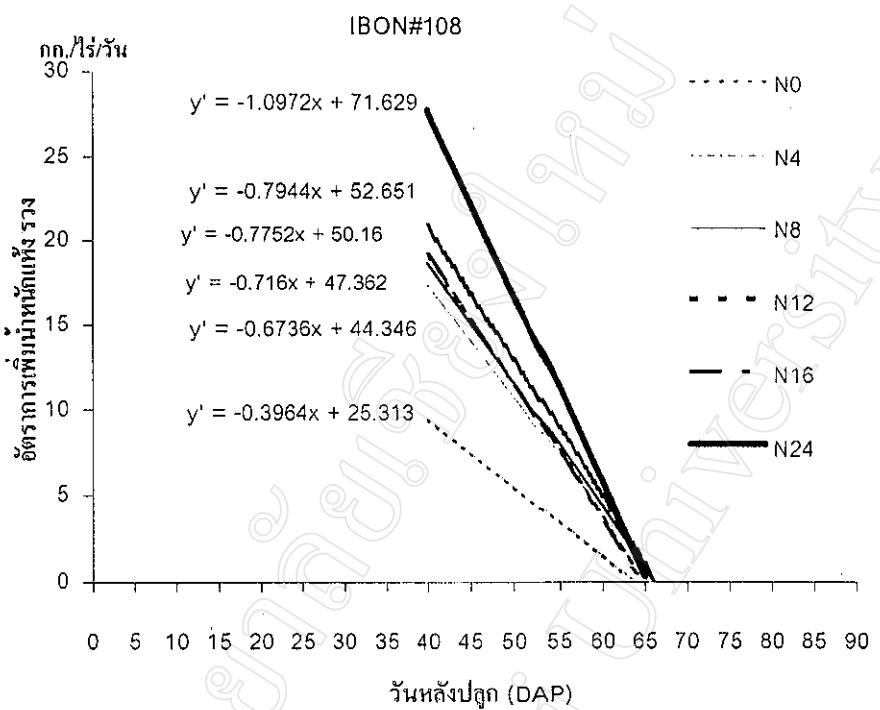
จากนี้ เมื่อพิจารณาถึงการสะสมน้ำหนักแห้งของข้าวบาร์เลีย์พันธุ์ IBON#108 (ภาพที่ 15) พบว่า การเพิ่มระดับปูยในโตรเจนให้กับข้าวบาร์เลีย์ มีผลต่ออัตราการสะสมน้ำหนักแห้งที่มากขึ้น โดยสังเกตได้จากการซ้นของเส้นกราฟการสะสมน้ำหนักแห้งที่มีความชันมากขึ้น เมื่อระดับปูยในโตรเจนเปลี่ยนแปลงไปในอัตราที่เพิ่มมากขึ้น เมื่อถูกอัตราการเพิ่มน้ำหนักแห้ง ซึ่งค่านี้หาได้จากการแทนค่า สมการที่ได้จากการ differentiate ด้วยจำนวนวันหลังปลูก เริ่มตั้งแต่วันที่ปรากฏระยะขอกรองทั้งแปลง (40 วันหลังปลูก) จนถึงระยะสุกแก่ทางศรีร่วมชา(65 วันหลังปลูก) แล้วนำมา plot เป็นกราฟ ดังแสดงให้เห็นในภาพที่ 16 พบร่วมกับอัตราการเพิ่มน้ำหนักแห้งของร่วงวันที่ข้าวบาร์เลีย์เข้าสู่ระยะขอกรองทั้งแปลง (40 วันหลังปลูก) เป็นวันที่ข้าวบาร์เลีย์มีอัตราการเพิ่มน้ำหนักแห้งร่วงสูงสุด ทุกระดับปูยในโตรเจน โดยที่ระดับปูยในโตรเจน 0 กก. N / ไร่ ข้าวบาร์เลีย์พันธุ์ IBON#108 มีอัตราการเพิ่มน้ำหนักแห้งร่วงเริ่มต้นที่ 9.46 กก. / ไร่ / วัน และหลังจากนั้น ข้าวบาร์เลีย์จะมีการเพิ่มน้ำหนักแห้งร่วง ในอัตราที่ลดน้อยลง (diminishing rate of increase) วันละ 0.39 กก. / ไร่ จนถึงวันที่ปรากฏน้ำหนักแห้งร่วงสูงสุด (64 วันหลังปลูก) ข้าวบาร์เลีย์มีอัตราการเพิ่มน้ำหนักแห้งร่วงเป็นศูนย์ เมื่อเพิ่มระดับปูยในโตรเจนให้กับข้าวบาร์เลีย์เป็น 4, 8, 12 และ 16 กก.N/ไร่ ข้าวบาร์เลีย์มีอัตราการเพิ่มน้ำหนักแห้งร่วงเริ่มต้นที่ 19.04 กก./ไร่ / วัน

โดยเฉลี่ย และหลังจากนั้น การเพิ่มน้ำหนักแห้งร่วงจะเพิ่มขึ้น ในอัตราที่ลดน้อยถอยลง วันละ 0.74 กก./ໄร์ ไปจนถึง วันที่มีน้ำหนักแห้งร่วงสูงสุด (66 วันหลังปฎิกร) เมื่อเพิ่มระดับปุ๋ยในโตรเจน ให้ เป็น 24 กก.N /ໄร์ ข้าวบาร์เลย์ มีอัตราการเพิ่มน้ำหนักแห้งร่วงเริ่มต้นที่ 27.74 กก./ໄร์ / วัน และ เช่นเดียวกัน การเพิ่มน้ำหนักแห้งร่วงก็จะอยู่ในอัตราที่ลดน้อยถอยลง ในอัตราเฉลี่ย 1.10 กก./ໄร์ / วัน ไปจนกระทั่งถึงระยะที่ปราภูมิ น้ำหนักแห้งร่วงสูงสุด หรือที่ 70 วันหลังปฎิกร ก่อรากโดยรวม แล้ว การใส่ปุ๋ยในโตรเจนให้กับข้าวบาร์เลย์มากขึ้น ทำให้อัตราสะสมน้ำหนักแห้งร่วงเริ่มต้น มีแนวโน้มที่สูงกว่าข้าวบาร์เลย์ที่ไม่ได้ปุ๋ยในโตรเจนในระดับที่น้อยกว่า

เมื่อพิจารณาถึงค่าน้ำหนักแห้งร่วงสูงสุดในแต่ละระดับปุ๋ยในโตรเจนของข้าวบาร์เลย์ พันธุ์ IBON#108 พบว่า ข้าวบาร์เลย์พันธุ์ IBON#108 เข้าสู่วันที่ปราภูมิ น้ำหนักแห้งร่วงสูงสุดที่ ประมาณ 65 วันหลังปฎิกร (ตารางที่ 19) โดยมีน้ำหนักแห้งร่วงสูงสุด เพิ่มขึ้นตาม อัตราปุ๋ยในโตรเจนที่ ให้ จาก ที่ระดับปุ๋ยในโตรเจน 0 กก.N /ໄร์ ข้าวบาร์เลย์ มีน้ำหนักแห้งร่วงสูงสุด 120.21 กก./ໄร์ เมื่อเพิ่มระดับปุ๋ยในโตรเจน เป็น 4 , 8 , 12 , 16 และ 24 กก.N /ໄร์ ข้าวบาร์เลย์ มีน้ำหนักแห้งร่วงสูงสุดเพิ่มขึ้นเป็น 258.54 , 288.04 , 305.29 , 309.86 และ 415.95 กก./ໄร์ ตามลำดับ จะเห็นได้ว่า วันที่ปราภูมิ น้ำหนักแห้งร่วงสูงสุด ไม่ได้เพิ่มขึ้น ตามระดับปุ๋ยในโตรเจนที่ให้ แต่น้ำหนักแห้งร่วงสูงสุดเพิ่มขึ้น เมื่อเพิ่มระดับปุ๋ยในโตรเจนให้กับข้าวบาร์เลย์ เช่นเดียวกับ อัตราการสะสมน้ำหนักแห้งเฉลี่ย พบว่า อัตราการสะสมน้ำหนักแห้งร่วงเฉลี่ย เพิ่มขึ้นตามอัตราปุ๋ย ในโตรเจนที่ให้ จากที่ระดับปุ๋ยในโตรเจน 0 กก.N /ໄร์ ข้าวบาร์เลย์พันธุ์ IBON#108 จะมีอัตราการสะสมน้ำหนักแห้งร่วง เฉลี่ยเท่ากับ 4.73 กก./ໄร์ / วัน เมื่อเพิ่มระดับปุ๋ยในโตรเจนให้เป็น 4 , 8 , 12 , 16 และ 24 กก.N /ໄร์ ข้าวบาร์เลย์ มีอัตราการสะสมน้ำหนักแห้งร่วงเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 4.73 , 8.70 , 9.36 , 9.57 , 10.44 และ 13.87 กก./ໄร์ / วัน

ภาพที่ 15 การสะสมน้ำหนักแห้ง ระหว่าง ข้าวบาร์เลย์พันธุ์ IBON#108 (กг./ไร่)

ภาพที่ 16 อัตราการเพิ่มน้ำหนักแห้ง ระหว่างข้าวบาร์เลย์ พันธุ์ IBON#108 ในแต่ละวัน

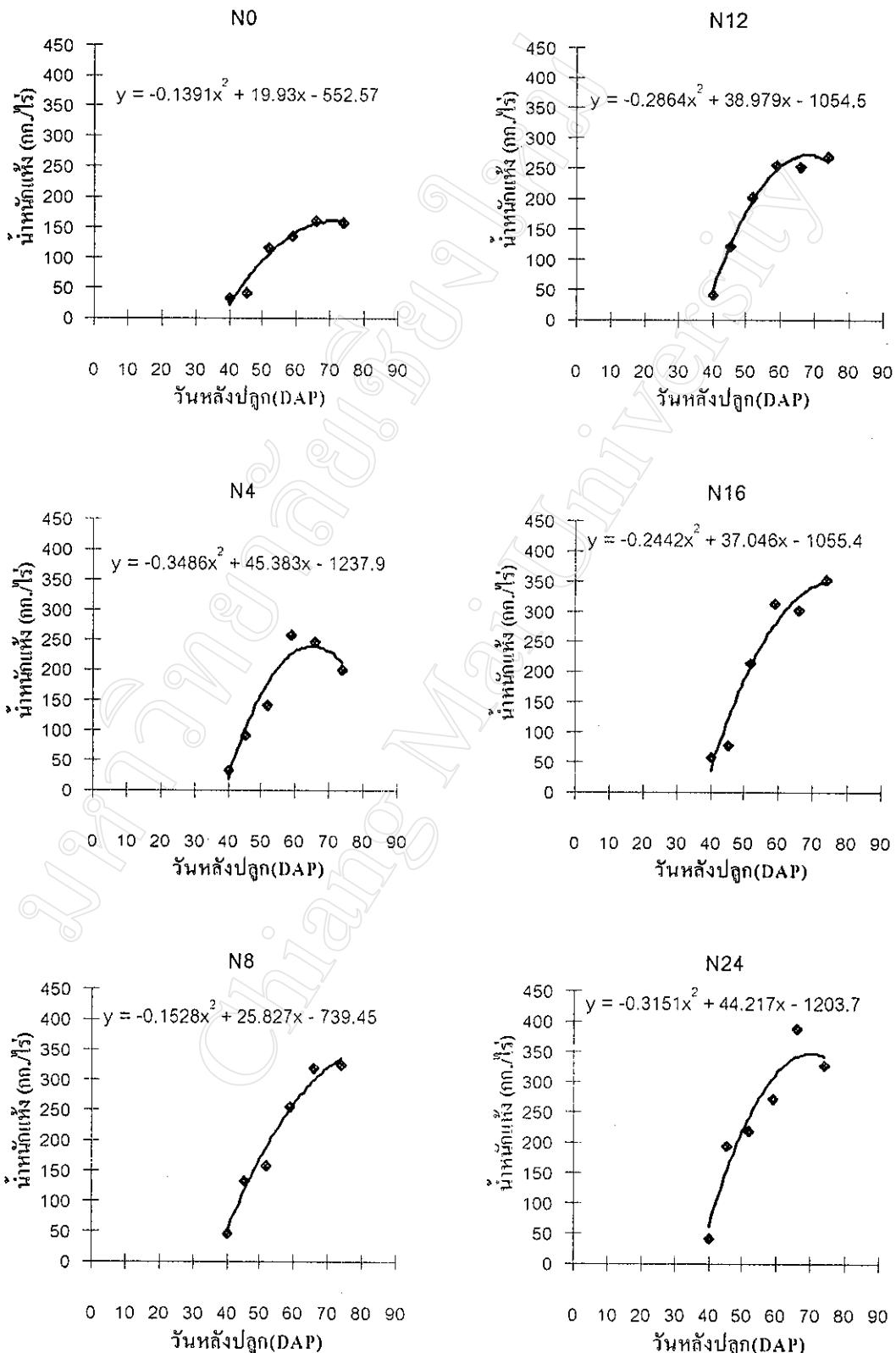
ตารางที่ 19 ค่า_n้ำหนักแห้งระหว่างที่เก็บตัวอย่างครั้งแรก_น้ำหนักแห้งระหว่างสูงสุด และ อัตราการสะสม_น้ำหนักแห้งระหว่างเฉลี่ย_จากการแทนสมการการเจริญเติบโต ของข้าวบาร์เลย์ พันธุ์
IBON#108

อัตราปุ๋ยในโตรjen กก.N /ไร่	น้ำหนักแห้งระหว่างครั้งแรก		น้ำหนักแห้งระหว่างสูงสุด		อัตราการสะสม น้ำหนักแห้งระหว่างเฉลี่ย กก./ไร่/วัน
	วันหลังปีกุก DAP	น้ำหนัก กก./ไร่	วันหลังปีกุก DAP	น้ำหนัก กก./ไร่	
N0	40	7.41	64	120.21	4.73
N4	40	33.76	66	258.54	8.70
N8	40	43.28	66	288.04	9.36
N12	40	68.74	65	305.29	9.57
N16	40	35.62	66	309.86	10.44
N24	40	65.30	65	415.95	13.87
เฉลี่ย	40	42.35	65	283.98	9.44

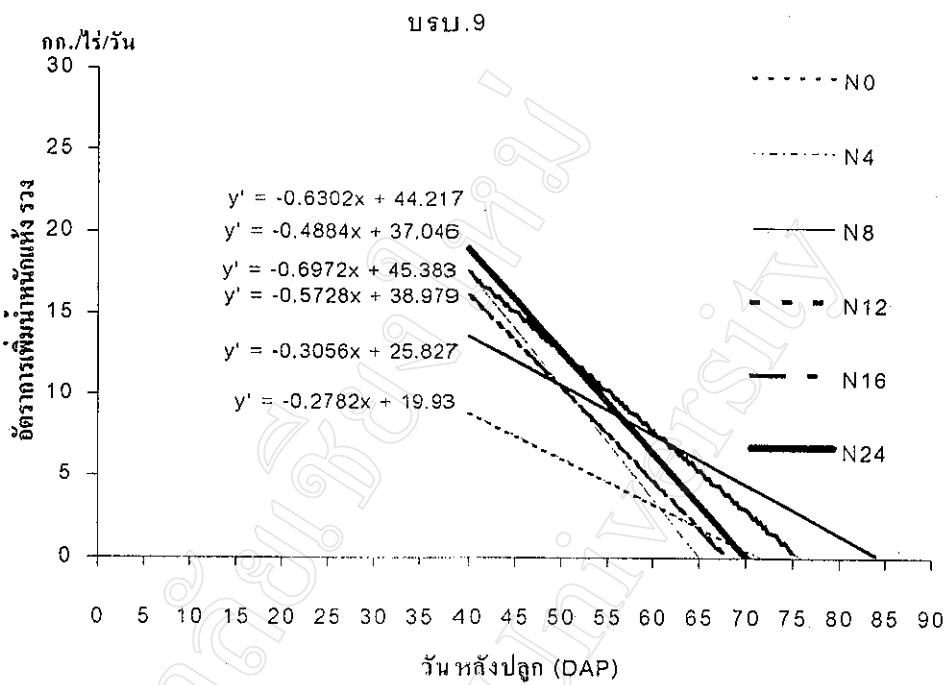
บรรท.9

จากการวิเคราะห์ในด้านการพัฒนาการ การสะสมน้ำหนักแห้งรวง พบว่า การตอบสนองของการสะสมน้ำหนักแห้งรวง ต่อระดับปุ๋ยในโตรเจนของข้าวบาร์เลย์พันธุ์ บรรท.9 มีลักษณะเดียวกันกับข้าวบาร์เลย์พันธุ์ IBON#108 (ภาพที่ 17) คือเมื่อเพิ่มระดับปุ๋ยในโตรเจนให้กับข้าวบาร์เลย์ พบว่า ข้าวบาร์เลย์มีอัตราการสะสมน้ำหนักแห้งที่เพิ่มขึ้นตามระดับปุ๋ยในโตรเจนที่ให้ สังเกตได้จากความชันของเส้นกราฟ มีความชันที่มากขึ้นเมื่อระดับปุ๋ยในโตรเจนเปลี่ยนแปลงไปในระดับที่เพิ่มขึ้น เมื่อทำการ differentiate สมการของการสะสมน้ำหนักแห้งรวง แล้วนำอัตราการจาก การ differentiate นั้น ไปแทนค่าด้วยจำนวนวันหลังปลูก เริ่มตั้งแต่ วันที่ข้าวบาร์เลย์ ออกรวงทั้งแปลง (40 วันหลังปลูก) ไปจนถึงวันที่ปราภูน้ำหนักแห้งสูงสุด เพื่อคำนวนหาอัตราการเพิ่มน้ำหนักแห้งรวงเฉลี่ยในแต่ละวัน พบว่า วันที่ปราภูน้ำหนักแห้งสูงสุดของข้าวบาร์เลย์ พันธุ์ บรรท.9 จะอยู่ในช่วง 65 - 84 วันหลังปลูก (ภาพที่ 18) เมื่อพิจารณาที่อัตราการเพิ่มน้ำหนักแห้งรวง ระดับปุ๋ยในโตรเจน 0 กก.N / ไร่ พบว่า มีอัตราการเพิ่มน้ำหนักแห้งรวงเริ่มต้นที่ 8.80 กก. / ไร่ / วัน แล้วหลังจากนั้น ข้าวบาร์เลย์จะมีอัตราการเพิ่มน้ำหนักแห้งรวงที่ลดลง วันละ 0.28 กก. / ไร่ ไปจนถึงระยะ 72 วันหลังปลูก เมื่อเพิ่มอัตราปุ๋ยในโตรเจนให้กับข้าวบาร์เลย์ จาก 4 กก.N / ไร่ จนถึง 24 กก.N / ไร่ อัตราการเพิ่มน้ำหนักแห้งรวงเริ่มต้น จะเพิ่มเป็น 16.74 กก. / ไร่ / วัน และมีอัตราการเพิ่มน้ำหนักแห้งรวงเฉลี่ยที่ 0.54 กก./ ไร่ / วัน โดยเป็นอัตราการเพิ่มน้ำหนักแห้งรวงที่ลดลงอย่างไรก็ตาม การเพิ่มอัตราปุ๋ยในโตรเจนที่มากขึ้น แสดงให้เห็นแนวโน้มของการสะสมน้ำหนักแห้งรวง ที่มีอัตราการสะสมน้ำหนักที่มากขึ้น (เส้นกราฟมีความชันมากขึ้น) เมื่อเทียบกับการสะสมน้ำหนักแห้งรวงของข้าวบาร์เลย์ ที่ไม่ใส่ปุ๋ยในโตรเจน

จากรายงานแสดงค่าน้ำหนักแห้งรวงของข้าวบาร์เลย์ พันธุ์ บรรท.9 ตามตารางที่ 20 พบว่า วันที่ปราภูน้ำหนักแห้งสูงสุด เฉลี่ยที่ 71 วันหลังปลูก โดยน้ำหนักแห้งรวงสูงสุดเพิ่มขึ้นตามระดับปุ๋ยในโตรเจนที่ให้ จากการสังเกตพบว่า ที่ระดับปุ๋ยในโตรเจน 0 กก.N / ไร่ ข้าวบาร์เลย์มีน้ำหนักแห้งรวงสูงสุดที่ 161.3 กก. / ไร่ เมื่อเพิ่มระดับปุ๋ยในโตรเจนให้กับข้าวบาร์เลย์เป็น 4 , 8 , 12 , 16 และ 24 กก.N / ไร่ น้ำหนักแห้งรวงสูงสุด เพิ่มขึ้นเป็น 239.16 , 335.02 , 271.76 , 349.60 และ 347.5 กก./ ไร่ และเมื่อพิจารณาที่อัตราการสะสมน้ำหนักแห้งรวงเฉลี่ย พบว่าที่ระดับปุ๋ยในโตรเจน 0 กก.N / ไร่ อัตราการสะสมน้ำหนักแห้งรวงเฉลี่ย จะมีค่าเท่ากับ 4.40 กก. / ไร่ / วัน เมื่อเพิ่มระดับปุ๋ยในโตรเจนให้กับข้าวบาร์เลย์ เป็น 4 , 8 , 12 , 16 และ 24 กก.N / ไร่ อัตราการสะสมน้ำหนักแห้งรวงเฉลี่ยมีแนวโน้มที่เพิ่มมากขึ้น เป็น 8.75 , 8.41 , 8.03 , 8.75 และ 9.50 กก. / ไร่ / วัน

ภาพที่ 17 การสะสานน้ำหนักแห้ง ร่วง ข้าวบาร์เก็บพันธุ์ บรรบ.9 (กก./ไร่)

ภาพที่ 18 อัตราการเพิ่มน้ำหนักแห้งของรวงข้าวบาร์เลย์ พันธุ์ บรน.9 ในแต่ละวัน

ตารางที่ 20 ค่า_n้ำหนักแห้งที่เก็บตัวอย่างรวงครั้งแรก น้ำหนักแห้งสูงสุด และอัตราการสะสมน้ำหนักแห้งเฉลี่ยจากการแทนสมการ การเจริญเติบโต ของรวงข้าวบาร์เลย์ พันธุ์ บรน.9

อัตราปุ๋ยในโตรjen กก.N / ไร่	น้ำหนักแห้งรวงครั้งแรก		น้ำหนักแห้งรวงสูงสุด		อัตราการสะสม น้ำหนักแห้งรวงเฉลี่ย กก./ไร่/วัน
	วันหลังปลูก DAP	น้ำหนัก กก./ไร่	วันหลังปลูก DAP	น้ำหนัก กก./ไร่	
N0	40	22.07	72	161.30	4.40
N4	40	19.66	65	239.16	8.75
N8	40	49.15	74 *	335.02	8.41
N12	40	46.42	68	271.76	8.03
N16	40	35.72	76	349.60	8.75
N24	40	60.82	70	347.50	9.50
เฉลี่ย	40	38.97	71	284.05	7.97

* = วันที่เก็บเกี่ยว

จากผลการวิเคราะห์ทางสถิติ ของน้ำหนักแห้ง ในส่วนต่างๆ ของข้าวบาร์เลย์ ที่ระยะ สุกแก่ ทางสรีรวิทยา (Physiological maturity) ตามตารางที่ 21 พบว่า ในส่วนของน้ำหนักแห้งใน จะไม่พบความแตกต่างกันระหว่างพันธุ์ แต่มีความแตกต่างระหว่างปุ๋ยในโตรเจน อายุร่วมกับน้ำหนักแห้งต้นและระหว่างข้าวบาร์เลย์พบว่า ไม่มีความแตกต่างระหว่างพันธุ์ แต่มีความแตกต่างระหว่างปุ๋ย ทั้ง 6 ระดับ อายุร่วมกับน้ำหนักแห้งรวมทั้งต้น ของข้าวบาร์เลย์ ก็พบว่า ไม่พบความแตกต่าง ระหว่างพันธุ์ทั้ง สอง แต่จะพบความแตกต่างระหว่างปุ๋ยในโตรเจน ทั้งหมดอายุร่วมกับน้ำหนักแห้งต้น ของข้าวบาร์เลย์ ก็พบว่า ไม่พบความแตกต่าง ระหว่างพันธุ์ทั้ง สอง แต่จะพบการกระทำร่วมกัน ระหว่างพันธุ์กับปุ๋ยในโตรเจน เช่นเดียวกับน้ำหนักแห้ง ต้น และรวม

ตารางที่ 21 ผลวิเคราะห์ความแปรปรวน (analysis of variance) น้ำหนักแห้งในส่วนต่างๆ ที่
ระยะสุกแก่ทางสรีรวิทยา (Physiological maturity)

source of variation	น้ำหนักแห้ง (กิโลกรัม / ไร่)			
	ใบ	ต้น	รวม	รวม
ช้ำ (Rep)	ns	ns	ns	ns
พันธุ์ (Varieties)	ns	ns	ns	ns
ปุ๋ย (Nitrogen)	**	**	**	**
พันธุ์ × ปุ๋ย (V×N)	ns	ns	ns	ns
CV (%)	36.05	19.83	22.79	19.75

ns = ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ

** = แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ ($P < 0.01$)

เมื่อพิจารณาที่ค่าเฉลี่ยของน้ำหนักแห้งในส่วนต่างๆ และน้ำหนักแห้งรวมทั้งต้นของข้าวบาร์เลย์ ที่ระยะสุกแก่ทางสรีรวิทยา (Physiological maturity) ดังแสดงในตารางที่ 22 จะเห็นได้ว่า ข้าวบาร์เลย์ มีน้ำหนักแห้งใบที่ 19.78 กก. / ไร่ ที่ระดับปุ๋ยในโตรเจน 0 กก.N / ไร่ แต่มีเพิ่มระดับปุ๋ยในโตรเจนให้เป็น 4 , 8 , 12 และ 16 กก.N / ไร่ ข้าวบาร์เลย์ มีน้ำหนักแห้งใบเพิ่มขึ้น เป็น 37.18 , 39.73 , 40.91 , 47.07 กก. / ไร่ ตามลำดับ และเมื่อเพิ่มระดับปุ๋ยในโตรเจนให้เป็น 24 กก.N / ไร่ น้ำหนักแห้งใบเพิ่มขึ้นเป็น 77 กก. / ไร่ ในขณะที่น้ำหนักแห้งในส่วนของต้น อยู่ระหว่าง 124.05 ถึง 313.18 กก. / ไร่ โดยสามารถแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ไม่ได้ใส่ปุ๋ย

ในโตรเจน หรือที่ระดับปุ๋ยในโตรเจน 0 กก.N / ไร่ น้ำหนักแห้งต้น อุย์ที่ 124.05 กก. / ไร่ กลุ่มที่สอง เมื่อเพิ่มระดับปุ๋ยในโตรเจนให้เป็น 4 , 8 , 12 และ 16 กก.N / ไร่ น้ำหนักแห้งเพิ่มขึ้นมาโดยเฉลี่ยเท่ากับ 230.54 กก. / ไร่ และกลุ่มสุดท้ายเมื่อเพิ่มระดับปุ๋ยเป็น 24 กก.N / ไร่ น้ำหนักแห้งต้นข้าวบาร์เลย์ จะเพิ่มขึ้นเป็น 313.18 กก. / ไร่ ในส่วนของน้ำหนักแห้งรวม พบว่า จะมีค่าอุย์ระหว่าง 140.2 ถึง 413.91 กก. / ไร่ โดยที่ระดับปุ๋ยในโตรเจน 0 กก.N / ไร่ ข้าวบาร์เลย์จะมีน้ำหนักแห้งรวม 140.2 กก. / ไร่ เมื่อเพิ่มระดับปุ๋ยในโตรเจนให้เป็น 4 , 8 , 12 , และ 16 กก.N/ไร่ น้ำหนักแห้งรวม เพิ่มขึ้นเป็น 282.83 กก. / ไร่ โดยเฉลี่ย จากนั้นเมื่อเพิ่มระดับปุ๋ยให้อีกเป็น 24 กก.N / ไร่ น้ำหนักแห้งรวมก็จะเพิ่มขึ้นเป็น 413.91 กก. / ไร่

เมื่อพิจารณาที่น้ำหนักแห้งรวมทั้งต้นข้าวบาร์เลย์ ซึ่งรวมน้ำหนักแห้งของใบ ต้น และรากเข้าด้วยกัน พบว่า น้ำหนักแห้งข้าวบาร์เลย์ ที่ระยะสูงแก่ทางสรีรวิทยา มีค่าอุย์ระหว่าง 284.02 ถึง 804.42 กก. / ไร่ โดยสามารถแบ่งความแตกต่างได้เป็น สามกลุ่มคือ กลุ่มแรก ที่ระดับปุ๋ยในโตรเจน 0 กก.N / ไร่ ข้าวบาร์เลย์ มีน้ำหนักแห้งรวมเท่ากับ 284.02 กก. / ไร่ กลุ่มที่สอง เมื่อเพิ่มระดับปุ๋ยในโตรเจนให้เป็น 4 , 8 , 12 และ 16 กก.N / ไร่ น้ำหนักแห้งจะมีค่าเพิ่มขึ้นมา อุย์ระดับใกล้เคียงกัน โดยเฉลี่ยที่ 554.59 กก. / ไร่ และกลุ่มที่สามเมื่อเพิ่มระดับปุ๋ยในโตรเจนให้เป็น 24 กก.N / ไร่ ที่จะพบว่าน้ำหนักแห้งข้าวบาร์เลย์ จะเพิ่มขึ้นเป็น 804.42 กก./ไร่

ตารางที่ 22 ค่าเฉลี่ยน้ำหนักแห้งในส่วนต่างๆของข้าวบาร์เลย์ ที่ระยะสูงแก่ทางสรีรวิทยา

(Physiological maturity)

ระดับปุ๋ยในโตรเจน (กิโลกรัม N / ไร่)	น้ำหนักแห้ง (กิโลกรัม / ไร่)			
	ใบ	ต้น	ราก	รวม
0	19.78 c	124.05 c	140.2 c	284.02 c
4	37.18 bc	208.58 b	267.11 b	512.87 b
8	39.73 b	227.15 b	288.49 b	555.38 b
12	40.91 b	231.98 b	271.85 b	544.73 b
16	47.07 b	254.44 b	303.87 b	605.38 b
24	77.34 a	313.18 a	413.91 a	804.42 a
เฉลี่ย	43.67	226.56	280.91	551.13
LSD _(0.05)	18.958	54.112	77.097	131.1
LSD _(0.01)	25.860	73.811	105.16	178.82

5.ผลผลิตและองค์ประกอบผลผลิต

จากผลการวิเคราะห์ analysis of variance ของผลผลิตและองค์ประกอบของผลผลิตข้าวบาร์เกลย์นั้น พบว่า ไม่พบความแตกต่างระหว่างพันธุ์ทึ้งสองพันธุ์ ในด้านผลผลิต และองค์ประกอบของผลผลิตต่างๆ แต่ที่ระดับปุ๋ยในโตรเจนที่ 6 ระดับพบว่ามีความแตกต่างในด้านผลผลิตเม็ดดีดจำนวนร่วงต่อตารางเมตร และจำนวนเม็ดดีดต่อร่วง อย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ ($p<0.01$) ส่วนน้ำหนัก 1000 เม็ดดีด พบร่วง มีความแตกต่างทางสถิติ ที่ระดับความเชื่อมั่นที่ 0.05 ($p<0.05$) อย่างไรก็ตาม ไม่พบ ปฏิกิริยาพันธุ์ระหว่างพันธุ์กับปุ๋ย ทึ้งในด้านผลผลิตและองค์ประกอบของผลผลิต (ตารางที่ 23)

เมื่อทำการพิจารณาที่ค่าเฉลี่ยตามตารางที่ 24 พบว่าค่าผลผลิตเม็ดของข้าวบาร์เกลย์เพิ่มขึ้นตามระดับปุ๋ยในโตรเจนที่ให้ จากที่ระดับปุ๋ยในโตรเจน 0 กก.N/ไร่ ผลผลิตเม็ดจะมีค่าต่ำสุดคือ 87 กิโลกรัม/ไร่ เมื่อเพิ่มระดับปุ๋ยในโตรเจนให้เป็น 4 , 8 , 12 และ 16 กก.N/ไร่ น้ำหนักผลผลิต เม็ดจะเพิ่มขึ้นมาอยู่ในระดับใกล้เคียงกันคือ 147 , 184 , 188 และ 169 กิโลกรัม/ไร่ ตามลำดับ และที่ระดับปุ๋ยในโตรเจน 24 กก.N/ไร่ พบว่า ให้น้ำหนักเม็ดสูงสุดคือ 225 กิโลกรัม/ไร่

ส่วนองค์ประกอบของผลผลิตในด้าน จำนวนร่วงต่อตารางเมตร พบว่ามีแนวโน้มที่เพิ่มขึ้นตามระดับปุ๋ยในโตรเจนที่ให้ จากที่ระดับปุ๋ยในโตรเจน 0 กก.N/ไร่ ที่มีจำนวนร่วงต่อตารางเมตรเท่ากับ 204 ร่วง เมื่อเพิ่มระดับปุ๋ยในโตรเจนให้เป็น 4 , 8 , 12 , 16 และ 24 กก.N/ไร่ จำนวนร่วงจะเพิ่มขึ้น เป็น 297 , 335 , 326 , 328 และ 375 ร่วง/ตารางเมตร

จำนวนเม็ดดีดต่อร่วง พบว่า เมื่อเพิ่มระดับปุ๋ยในโตรเจนให้กับข้าวบาร์เกลย์ จำนวนเม็ดดีดต่อร่วงมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยจัดแบ่งเป็น 3 ระดับ คือ ที่ระดับ 0 กก.N/ไร่ จะมีจำนวนเม็ดดีดต่อร่วง 10.9 เม็ดดีด เมื่อเพิ่มระดับปุ๋ยในโตรเจนให้เป็น 4 , 8 , 12 , 16 กก.N/ไร่ จำนวนเม็ดดีดต่อร่วงจะเพิ่มขึ้นมาอยู่ในระดับเดียวกันคือ 13.8 , 14.2 , 14.5 และ 14.2 เม็ดดีดตามลำดับ และที่ระดับ 24 กก.N/ไร่ จำนวนเม็ดดีดต่อร่วงมีค่าสูงสุดคือ 16.9 เม็ดดีดต่อร่วง

ในด้านน้ำหนัก 1000 เม็ดดีด ก็พบว่ามีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตามระดับปุ๋ยในโตรเจนที่ให้ โดยน้ำหนักเม็ดเมื่อไม่ได้รับปุ๋ยในโตรเจนจะมีค่าเท่ากับ 37.63 กรัม/1000 เม็ดดีดและเมื่อให้ปุ๋ยในโตรเจน เป็น 4 , 8 , 12 , 16 และ 24 กก.N/ไร่ น้ำหนัก 1000 เม็ดดีดจะเพิ่มขึ้นมาอยู่ในระดับเดียวกันคือ 38.95 , 40.45 , 40.48 , 40.67 และ 41.12 กรัม/1000 เม็ดดีดตามลำดับ

ตารางที่ 23 ผลวิเคราะห์ทางสถิติของผลผลิต แบ่งองค์ประกอบผลผลิตข้าวบาร์เลย์

Source of variance	ผลผลิตเม็ด (กิโลกรัม/ไร่)	จำนวนรวง/m ² (รวง/m ²)	จำนวนเม็ด/รวง	น้ำหนักเม็ด (กรัม/1000)
ชั้น(Rep)	ns	ns	ns	ns
พันธุ์(V)	ns	ns	ns	ns
ปุ๋ยในโตรเจน(N)	**	**	**	*
พันธุ์×ปุ๋ย(V×N)	ns	ns	ns	ns
%CV	17.38	17.07	10.64	4.17

ns = ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ

** = แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญสูง (p < 0.01)

* = แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (p < 0.05)

ตารางที่ 24 ค่าเฉลี่ยผลผลิตและองค์ประกอบผลผลิตข้าวบาร์เลย์ทั้งสองพันธุ์

ระดับปุ๋ยในโตรเจน (กกN./ไร่)	องค์ประกอบผลผลิต			
	จำนวนรวง/m ² (รวง/m ²)	จำนวนเม็ด/รวง	น้ำหนักเม็ด (กรัม/1000)	ผลผลิตเม็ด (กิโลกรัม/ไร่)
0	204 c	10.93 c	37.63 c	87.11 d
4	297 b	13.82 b	38.95 bc	147.28 c
8	335 ab	14.28 b	40.45 ab	184.33 b
12	326 ab	14.52 b	40.48 ab	188.33 b
16	328 ab	14.42 b	40.67 ab	169.05 bc
24	375 a	16.93 a	41.12 a	224.63 a
เฉลี่ย	310	14.15	39.89	166.79
LSD _(0.05)	63.98	1.81	2.01	34.9
SE	30.67	0.87	0.96	16.7

6. เปอร์เซ็นต์ในโตรเจนในส่วนต่างๆ ของข้าวบาร์เลย์

ผลจากการวิเคราะห์ Analysis of variance ของเปอร์เซ็นต์ในโตรเจน ในส่วนต่างๆ ของข้าวบาร์เลย์ แสดงให้เห็นดังตารางที่ 25 ซึ่งพบว่า เปอร์เซ็นต์ในโตรเจนในส่วนของ ใบและต้น ไม่พบความแตกต่างระหว่างพันธุ์ และปฏิสัมพันธ์ ระหว่างพันธุ์และปุ๋ยในโตรเจน แต่จะพบความแตกต่างที่ระดับปุ๋ยในโตรเจนทั้งหกระดับของร่วง ที่ระยะออกวางทั้งแปลง (40 วันหลังปลูก) และที่ระยะสุดแก่ทางสรีรวิทยา (67 วันหลังปลูก) ส่วนในด้าน เปอร์เซ็นต์ในโตรเจนในส่วนของร่วง ที่ระยะออกวางทั้งแปลง พบว่า ข้าวบาร์เลย์ มีความแตกต่างกันที่ระดับปุ๋ยในโตรเจนทั้งหกระดับของร่วง มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) แต่ไม่พบความแตกต่างกันระหว่างพันธุ์ และปฏิสัมพันธ์ ระหว่างพันธุ์กับปุ๋ยในโตรเจน แต่มีอิทธิพลของเปอร์เซ็นต์ ในโตรเจนในร่วง ที่ระยะสุดแก่ทางสรีรวิทยา กลับพบความแตกต่างระหว่างปุ๋ยในโตรเจนทั้ง 6 ระดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.01$) และไม่พบความแตกต่างระหว่างพันธุ์ แต่พบว่ามีปฏิสัมพันธ์ ระหว่างพันธุ์กับปุ๋ยในโตรเจน ที่ระดับความเชื่อมั่นที่ 0.05 ($p < 0.05$)

เมื่อทำการแยกเมล็ด เพื่อวิเคราะห์ถึงเปอร์เซ็นต์ในโตรเจนในส่วนของเมล็ดแล้ว พบว่า มีความแตกต่างกันระหว่างปุ๋ยในโตรเจนทั้ง 6 ระดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.01$) แต่ไม่พบความแตกต่างกันระหว่างพันธุ์ และปฏิสัมพันธ์ ระหว่างพันธุ์ กับ ปุ๋ยในโตรเจน

ตารางที่ 25 ผลวิเคราะห์ทางสถิติของเปอร์เซ็นต์ในโตรเจนในส่วนต่างๆ ที่ระยะออกวางทั้งแปลง และที่ระยะสุดแก่ทางสรีรวิทยา

Source of variance	เปอร์เซ็นต์ในโตรเจนที่ ระยะออกวางทั้งแปลง				เปอร์เซ็นต์ในโตรเจนที่ ระยะสุดแก่ทางสรีรวิทยา			
	ใบ	ต้น	ร่วง	ใบ	ต้น	ร่วง	เมล็ด	
ข้าว(Rep)	ns	ns	ns	ns	ns	ns	ns	
พันธุ์(V)	ns	ns	ns	ns	ns	ns	ns	
ปุ๋ยในโตรเจน(N)	**	**	*	**	**	**	**	
พันธุ์×ปุ๋ย(V×N)	ns	ns	ns	ns	ns	*	ns	
%CV	10.12	14.83	10.41	19.50	18.80	7.55	5.19	

ns = ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ

** = แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.01$)

* = แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)

ตารางที่ 26 ค่าเฉลี่ยของเบอร์เช็นต์ในโตรเจนในส่วนต่างๆของข้าวบาร์เลย์ ที่ระยะอกรวงทั้งแบลง และที่ระยะสุดแก่ทางศรีริพิทยา

ระดับปุ๋ยในโตรเจน กก.N / ไร่	เบอร์เช็นต์ในโตรเจนที่ระยะ ออกrongทั้งแบลง (40 DAP)				เบอร์เช็นต์ในโตรเจนที่ระยะ สุดแก่ทางศรีริพิทยา (66DAP)			
	ใบ	ต้น	ราก	ใบ	ต้น	ราก	เมล็ด	
0	2.69 d	1.27 d	1.70 c	0.91 c	0.69 c	1.95 c	2.01 e	
4	2.95 cd	1.55 bcd	1.85 bc	0.95 c	0.68 c	2.10 bc	2.11 de	
8	3.16 bc	1.52 cd	2.02 ab	1.11 bc	0.79 bc	2.15 b	2.21 cd	
12	3.48 ab	1.76 abc	1.98 ab	1.15abc	0.92 ab	2.22 ab	2.31 bc	
16	3.59 a	1.84 ab	2.09 ab	1.29 ab	0.89 b	2.40 a	2.39 ab	
24	3.61 a	1.85 a	2.13 a	1.38 a	1.08 a	2.29 ab	2.48 a	
เฉลี่ย	3.25	1.63	1.96	1.13	0.84	2.19	2.25	
LSD _(0.05)	0.40	0.29	0.25	0.27	0.19	0.2	0.14	
SE	0.19	0.14	0.12	0.13	0.09	0.10	0.07	

6.1 ใบ

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ยของเบอร์เช็นต์ในโตรเจน ในส่วนของใบที่ระยะอกรวงทั้งแบลง ตามตารางที่ 26 พบร่วมเบอร์เช็นต์ในโตรเจนในใบ ออยู่ในช่วง 2.69 ถึง 3.61 เบอร์เช็นต์ โดยเบอร์เช็นต์ในโตรเจนเพิ่มขึ้น ตามระดับปุ๋ยในโตรเจนที่ให้ จากที่ระดับ 0 กก.N / ไร่ ถึง 24 กก.N / ไร่ ค่าเบอร์เช็นต์ในโตรเจน เพิ่มขึ้นจาก 2.69 เป็น 2.95 , 3.16 , 3.48 , 3.59 และ 3.61 เบอร์เช็นต์ และเมื่อพิจารณาที่ระยะสุดแก่ทางศรีริพิทยา พบร่วม เบอร์เช็นต์ในโตรเจนในใบ ลดลง จากที่ระยะอกรวงทั้งแบลง ซึ่งพบที่ทุกระดับปุ๋ยในโตรเจน โดยเบอร์เช็นต์ในโตรเจนในใบจะมีค่าเท่ากัน 0.91 , 0.95 , 1.11 , 1.15 , 1.29 และ 1.38 เบอร์เช็นต์ ตามระดับปุ๋ยในโตรเจนที่ให้ จาก 0 ถึง 24 กก.N / ไร่

6.2 ต้น

เมื่อพิจารณาที่ค่าเฉลี่ย เบอร์เช็นต์ในโตรเจนในส่วนของต้น พบร่วม ที่ระยะอกรวง ข้าวบาร์เลย์มีเบอร์เช็นต์ในโตรเจนในต้น เพิ่มขึ้นตามระดับปุ๋ยในโตรเจนที่ให้ โดยมีค่าเท่ากับ 1.27 , 1.55 , 1.52 , 1.76 , 1.84 และ 1.85 เบอร์เช็นต์ ตามระดับปุ๋ยในโตรเจนที่ให้ จาก 0 ถึง 24 กก.

N / ໄວ່ ແລະ ທີ່ຮະບະສຸກແກ່ທາງສອງວິທາພນວ່າ ເປົ້ອງເຫັນຕີໃນໂຕຣເຈນໃນສ່ວນຂອງຕົ້ນ ລຄດງາກເຄີມ ທີ່ຮະບະອອກຮວງທັງແປລງ ໂດຍເກີດຂຶ້ນເປົ້ອງເຫັນຕີໃນໂຕຣເຈນອູ່ທ່າກັນ 0.69 , 0.68 , 0.79 , 0.92 , 0.89 ແລະ 1.08 ເປົ້ອງເຫັນຕີ ຕາມຮະດັບປຸ່ຢີໃນໂຕຣເຈນທີ່ໄໝ ຈາກ 0 ປື້ນ 24 ກກ.N / ໄວ່

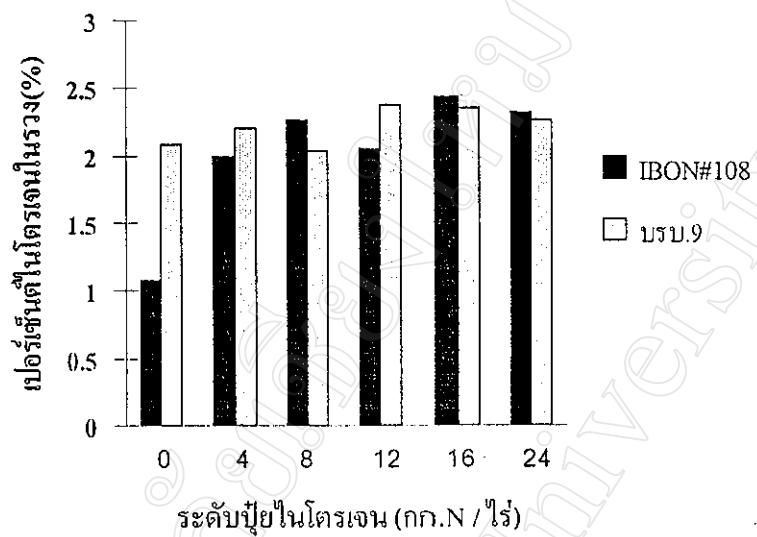
6.3 ຮວງ

ໃນສ່ວນຂອງເປົ້ອງເຫັນຕີໃນໂຕຣເຈນໃນຮວງພບວ່າ ທີ່ຮະບະອອກຮວງທັງແປລງ ເປົ້ອງເຫັນຕີ ໃນໂຕຣເຈນໃນຮວງ ມີແນວໂນັ້ນທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນຕາມຮະດັບປຸ່ຢີໃນໂຕຣເຈນທີ່ໄໝ ຈາກທີ່ຮະດັບ 0 ກກ.N / ໄວ່ ເປົ້ອງເຫັນຕີໃນໂຕຣເຈນໃນຮວງມີຄ່າທ່າກັນ 1.70 ເປົ້ອງເຫັນຕີ ເມື່ອເພີ່ມຮະດັບປຸ່ຢີໃນໂຕຣເຈນໃໝ່ເປັນ 4 , 8 , 12 , 16 ແລະ 24 ກກ.N / ໄວ່ ເປົ້ອງເຫັນຕີໃນໂຕຣເຈນໃນຮວງຈະເພີ່ມຂຶ້ນເປັນ 1.85 , 2.02 , 1.98 , 2.09 ແລະ 2.13 ເປົ້ອງເຫັນຕີຕາມດຳລັບ ເມື່ອພິຈານາທີ່ຮະບະສຸກແກ່ທາງສອງວິທາພນວ່າ ເປົ້ອງເຫັນຕີ ໃນໂຕຣເຈນເພີ່ມຂຶ້ນຈາກເຄີມທີ່ຮະບະອອກຮວງທັງແປລງ ໂດຍພບທີ່ຖຸກຮະດັບປຸ່ຢີໃນໂຕຣເຈນ ຜົ່ງຈະມີຄ່າ ເປົ້ອງເຫັນຕີໃນໂຕຣເຈນທ່າກັນ 1.95 , 2.10 , 2.15 , 2.22 , 2.40 ແລະ 2.29 ເປົ້ອງເຫັນຕີ ຕາມຮະດັບ ປຸ່ຢີໃນໂຕຣເຈນທີ່ໄໝ ຈາກ 0 ປື້ນ 24 ກກ.N / ໄວ່

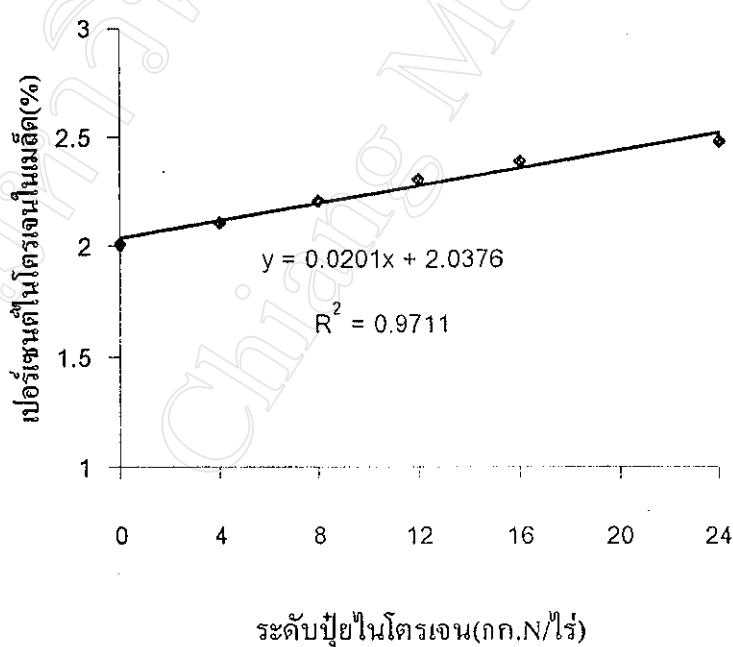
ເມື່ອທຳການແຍກພິຈານາເຖິງຄ່າປົ້ອງເຫັນຕີໃນໂຕຣເຈນໃນຮວງຂອງບ້າວບາຮ່າເລີຍພັນຖຸ IBON#108 ຕາມກາພທີ່ 19 ພບວ່າ ເປົ້ອງເຫັນຕີໃນໂຕຣເຈນໃນຮວງຂອງບ້າວບາຮ່າເລີຍ ມີແນວໂນັ້ນເພີ່ມຂຶ້ນຕາມຮະດັບປຸ່ຢີ ໃນໂຕຣເຈນທີ່ໄໝ ຜົ່ງຈະມີຄ່າທ່າກັນ 1.08 , 1.99 , 2.26 , 2.05 , 2.44 ແລະ 2.33 ເປົ້ອງເຫັນຕີ ສ່ວນບ້າວບາຮ່າເລີຍພັນຖຸ ບຣນ.9 ພບວ່າ ເປົ້ອງເຫັນຕີໃນໂຕຣເຈນໃນສ່ວນຂອງຮວງຈະມີຄ່າທ່າກັນ 2.09 , 2.21 , 2.04 , 2.39 , 2.36 ແລະ 2.26 ເປົ້ອງເຫັນຕີຕາມຮະດັບປຸ່ຢີໃນໂຕຣເຈນຈາກ 0 ປື້ນ 24 ກກ.N / ໄວ່ ຜົ່ງຈະເຫັນໄດ້ວ່າ ແນວໂນັ້ນຂອງເປົ້ອງເຫັນຕີໃນໂຕຣເຈນ ຈະອູ່ໃນຮະດັບເຕີວກັນ

6.4 ເມື່ອດີ

ຈາກການພິຈານາເຖິງປົ້ອງເຫັນຕີໃນໂຕຣເຈນໃນເມື່ອດີບ້າວບາຮ່າເລີຍທີ່ຮະບະສຸກແກ່ທາງສອງວິທາພນວ່າ ເປົ້ອງເຫັນຕີໃນໂຕຣເຈນໃນເມື່ອດີ ເພີ່ມຂຶ້ນໃນສັດສ່ວນທີ່ຄົງທີ່ ຕາມຮະດັບປຸ່ຢີໃນໂຕຣເຈນທີ່ໄໝ ຈາກ 0 , 4 , 8 , 12 , 16 ແລະ 24 ກກ.N / ໄວ່ ເປົ້ອງເຫັນຕີໃນໂຕຣເຈນໃນເມື່ອດີບ້າວບາຮ່າເລີຍ ມີຄ່າທ່າກັນ 2.01 , 2.11 , 2.21 , 2.31 , 2.39 ແລະ 2.48 ເປົ້ອງເຫັນຕີ ຕາມດຳລັບ ແລະພບວ່າ ຄວາມສັນພັນຮ່ຽວງ່າງ ເປົ້ອງເຫັນຕີໃນໂຕຣເຈນໃນເມື່ອດີບ້າວບາຮ່າເລີຍ ແລະອັຕຣາປຸ່ຢີໃນໂຕຣເຈນ ເປັນຄວາມສັນພັນທີ່ ໃນລັກນະຂອງສົມກາເຊື່ອຕົ້ນ (Linear regression) ດັ່ງແສງໃນກາພທີ່ 20

ภาพที่ 19 เปอร์เซ็นต์ในโตรเจนในร่วงที่ระยะสุกเก่าทางศรีริพยาของข้าวบาร์เลย์หั่งสองพันธุ์

ภาพที่ 20 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับปู๋ยในโตรเจนและเปอร์เซ็นต์ในโตรเจนในเมล็ดข้าวบาร์เลย์

ผลการทดสอบแบบจำลอง CERES – Barley

1. ผลจากการจำลอง ด้านระยะพัฒนาการ (Phenology stage)

จากตารางที่ 23 แสดงให้เห็นถึง ผลของการสังเกต ระยะพัฒนาการของข้าวบาร์เลย์ ที่ระยะออกดอก (Flowering stage) และที่ระยะสุกแก่ทางสรีรวิทยา (Physiological maturity stage) คือ หลังจากปลูกข้าวบาร์เลย์ เมื่อวันที่ 11 ธันวาคม 2541 ที่สถานีวิจัยทางด้านการเกษตรเขตชลประทาน (MCC) พบร้า ข้าวบาร์เลย์จะเริ่มต้น โต้และเข้าสู่ระยะออกดอก ในวันที่ 19 – 21 มกราคม 2542 ทุกระดับปุ๋ยในโตรเจน และหลังจากระยะออกดอกนี้ไปอีก 27 – 28 วัน ข้าวบาร์เลย์ เริ่มเข้าสู่ระยะสุกแก่ทางสรีรวิทยา (Physiological maturity) ในวันที่ 15 – 17 กุมภาพันธ์ 2542 ซึ่ง รวมอายุ ตั้งแต่ปลูกแล้ว ข้าวบาร์เลย์พันธุ์ IBON#108 จะมีอายุการสุกแก่ 67 – 68 วัน ส่วนข้าวบาร์เลย์พันธุ์ บรร.9 พบร้า เข้าสู่ระยะออกดอกเร็วกว่าพันธุ์ IBON# 108 อよ้ว 1 วัน คือประมาณวันที่ 18 – 21 มกราคม 2542 แล้วหลังจากนั้น 26 – 29 วัน ข้าวบาร์เลย์พันธุ์ บรร.9 เข้าสู่ระยะสุกแก่ทางสรีรวิทยา ในวันที่ 15 – 17 กุมภาพันธ์ 2542 โดยพบรที่ระดับปุ๋ยในโตรเจน ตั้งแต่ 0 – 24 กก.Ν / ไร่ ซึ่งรวมอายุ ได้ 66 – 68 วันหลังปลูก

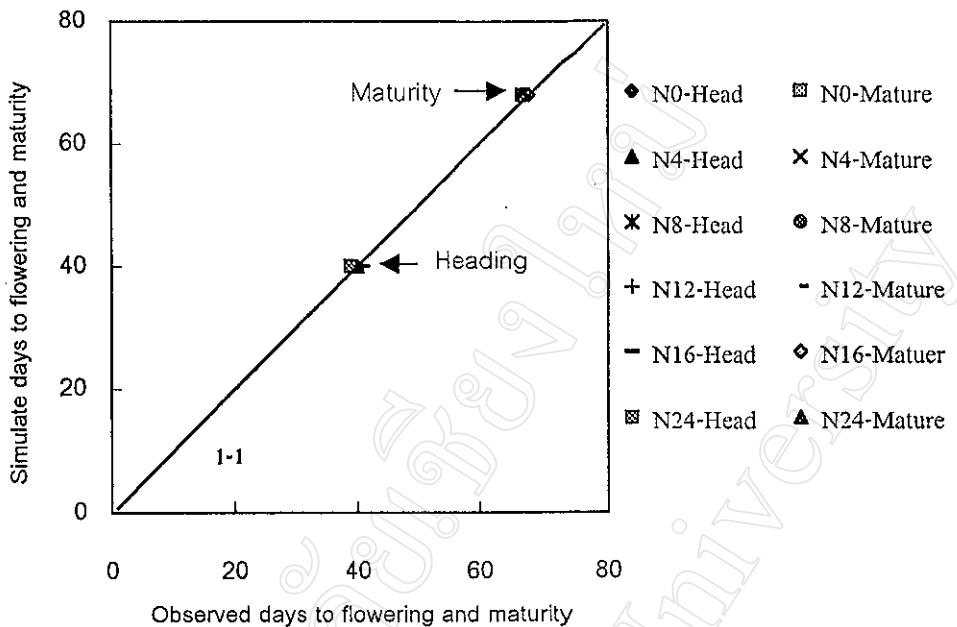
เมื่อทำการเปรียบเทียบค่าที่ได้จากสังเกตในแปลงทดลอง (observed data) กับค่าที่ได้จากแบบจำลอง CERES – Barley (simulated data) ในการจำลองระยะพัฒนาการทั้งสองระยะ ของข้าวบาร์เลย์พันธุ์ IBON#108 โดยวิธีการใช้กราฟ 1:1 line ตั้งแสดงให้เห็น ตามภาพที่ 21 พบร้า ค่าจาก การสังเกต (observed data) และค่าที่ได้จากแบบจำลอง (simulated data) มีค่าใกล้เคียงกัน ซึ่ง สามารถสังเกตได้จาก จุดที่แสดงค่าเปรียบเทียบค่าสังเกต และค่าจำลอง ทั้งหมด ซึ่งหมายถึงระดับ ปุ๋ยในโตรเจนตั้งแต่ 0 ถึง 24 กก.Ν / ไร่ อよ้วนริเวณจุดเดียว กับ อよ้วนริเวณใกล้กับเส้น 1 : 1 โดยพบรที่ระยะออกดอก (flowering stage) และระยะสุกแก่ (maturity stage) ซึ่งบ่งบอกว่า แบบจำลองสามารถจำลองระยะการพัฒนาการ (Phenology) ได้อย่างแม่นยำ ส่วนข้าวบาร์เลย์พันธุ์ บรร.9 ก็พบว่า การจำลองระยะพัฒนาการให้ผลทำนองเดียวกับพันธุ์ IBON#108 คือ ค่าจากการสังเกต (observed data) กับค่าจาก การประเมินของแบบจำลอง (simulated data) มีค่าใกล้เคียงกัน ซึ่งสังเกตได้จากจุดกราฟ แต่จะจุด จะอยู่บริเวณใกล้เส้น 1 : 1 และจุดที่แสดงถึงระดับปุ๋ยในโตรเจน แต่จะระดับ ตั้งแต่ 0 ถึง 24 กก.Ν / ไร่ ก็จะซ้อนทับกันอยู่ (ภาพที่ 22) แสดงให้เห็นว่าระดับปุ๋ย ในโตรเจน ไม่ได้ทำให้ระยะเวลาออกดอก และสุกแก่ เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งแบบจำลองก็สามารถ จำลองผลได้สอดคล้องกับค่าสังเกตจริงจากแปลงทดลอง

ตารางที่ 27 ค่าสังเกตวันที่ออกดอก (Flowering date) และ วันสุกแก่ทางสรีรวิทยา (Physiological maturity) ของข้าวบาร์เลียด

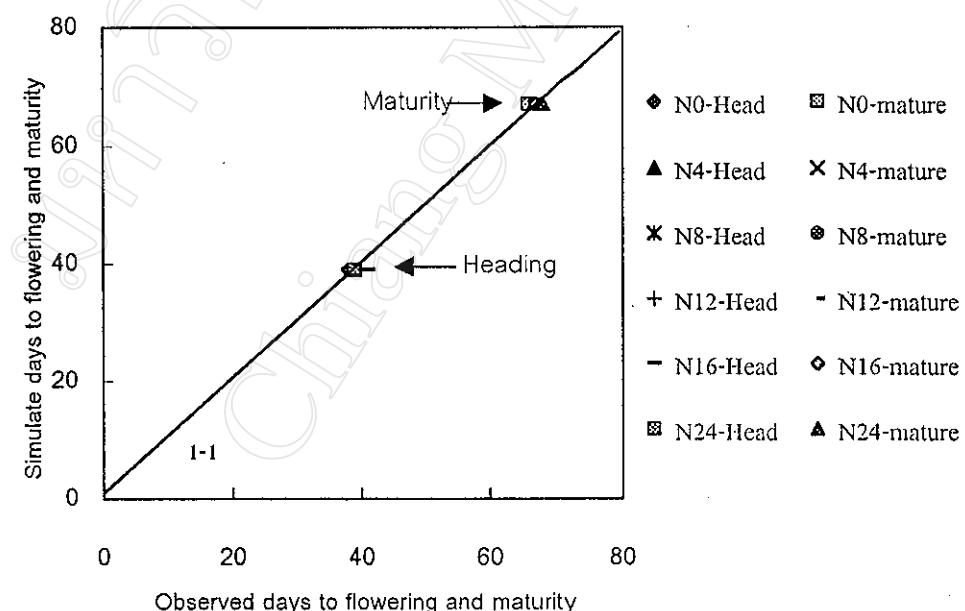
พันธุ์ / ปุ๋ยในโตรเจน (กก.N / ไร่)		วันปลูก Planting	วันออกดอก Flowering date	วันสุกแก่ Maturity date	อายุสุกแก่ (DAP)
IBON#108	N0	11/ธค./41	20/มค./42	16/กพ./42	67
	N4	11/ธค./41	20/มค./42	15/กพ./42	67
	N8	11/ธค./41	20/มค./42	16/กพ./42	67
	N12	11/ธค./41	20/มค./42	16/กพ./42	67
	N16	11/ธค./41	21/มค./42	17/กพ./42	68
	N24	11/ธค./41	19/มค./42	16/กพ./42	67
บรรบ.9	N0	11/ธค./41	18/มค./42	15/กพ./42	66
	N4	11/ธค./41	19/มค./42	16/กพ./42	67
	N8	11/ธค./41	19/มค./42	16/กพ./42	67
	N12	11/ธค./41	20/มค./42	16/กพ./42	67
	N16	11/ธค./41	21/มค./42	16/กพ./42	67
	N24	11/ธค./41	19/มค./42	17/กพ./42	68

ระยะออกดอก (Flowering stage)

ที่ระยะออกดอกของข้าวบาร์เลียด IBON#108 พบร่วมกับที่ระดับ 0 ถึง 12 กก. N / ไร่ ค่าสังเกต วันออกดอก(observed data) เท่ากับ 40 วันหลังจาก ซึ่งเท่ากับค่าที่ได้จากการจำลอง (simulated data) ที่ประเมินวันออกดอกที่ระดับปุ๋ยในโตรเจนตั้งแต่ 0 ถึง 24 กก. N / ไร่ ที่ 40 วันหลังปลูก (ตารางที่ 28) ส่วนที่ระดับ 16 และ 24 กก. N / ไร่ จากการสังเกตพบว่า วันออกดอกจะอยู่ที่ 41 วัน และ 39 วันหลังปลูก ซึ่งแบบจำลองจะประเมินที่ระดับปุ๋ย 16 กก. N / ไร่ ต่างกว่า 1 วัน และคำนวณที่ ระดับ 24 กก. N / ไร่ สูงกว่า 1 วัน จึงทำให้ผลการวิเคราะห์ค่า bias ไม่เกิดความแตกต่าง (bias = 0) ระหว่างค่าจำลองกับค่าที่วัดได้ โดยมีค่าเบี่ยงเบนของการวัด เท่ากับ 3.05 วัน (RMSE = 3.05) ในขณะที่พันธุ์ บรรบ.9 แบบจำลองประเมินวันที่ออกดอกไว้ที่ 39 วันหลังปลูก ทุกระดับปุ๋ยในโตรเจน โดยที่ระดับ 0 กก.N/ไร่ พบร่วมกับแบบจำลองประเมินค่าวันที่ออกดอกสูงกว่าค่าจริงไป 1 วัน แต่ที่ ระดับปุ๋ยในโตรเจน 16 และ 24 กก. N / ไร่ พบร่วมกับแบบจำลองประเมินวันที่

ภาพที่ 21 เปรียบเทียบค่าจำลอง (simulated days) และค่าสังเกต (observed days) วันออกดอก และวันสุกแก่ข้าวบาร์เลย์ พันธุ์ IBON#108

ภาพที่ 22 เปรียบเทียบค่าจำลอง (simulated days) และค่าสังเกต (observed days) วันออกดอก และวันสุกแก่ข้าวบาร์เลย์พันธุ์ บรร.9

ออกดอกต้ากว่าค่าจริงไป 1 และ 2 วัน ตามลำดับ ซึ่งส่งผลให้เกิดความแตกต่างในการจำลองของแบบจำลองน้อยกว่าค่าจริง 0.33 วัน(bias = -0.33) โดยเกิดความเบี่ยงเบนในการจำลองที่ 1 วัน (RMSE = 1)

ระยะสุกแก่ทางสรีรวิทยา (Physiological Maturity state)

จากตารางที่ 28 ซึ่งแสดงค่าเบรย์บเทียนวันสุกแก่ทางสรีรวิทยาของข้าวสารเลี้ยง พบร้า แบบจำลองประเมินค่าวันสุกแก่ (Maturity date) ข้าวสารเลี้ยงพันธุ์ IBON#108 ที่ 68 วันหลังปีกุก ทุกระดับปีชีในโตรเจน ซึ่งในการทดสอบพบว่า แบบจำลองประเมินค่าได้สูงกว่าค่าสังเกตในแปลงทดลองอยู่ 1 วัน โดยพนที่ระดับปีชีในโตรเจน 0, 4, 8, 12 และ 24 กก.N /ไร่ ส่วนที่ระดับปีชีในโตรเจน 16 กก.N /ไร่ แบบจำลองสามารถจำลองผลได้ตรงกับค่าจริง ซึ่งส่งผลให้เกิดความแตกต่าง ระหว่างค่าจำลองกับค่าที่วัดได้จากแปลงทดลอง โดยแบบจำลองจะประเมินค่าวันสุกแก่ มากกว่าค่าจริง อยู่ 0.8 วัน ภายใต้ความเบี่ยงเบน เท่ากับ 0.9 วัน (RMSE = 0.91) ส่วนในการจำลองระยะสุกแก่ของข้าวสารเลี้ยงพันธุ์ บรร.9 พบร้า แบบจำลองประเมินค่าวันสุกแก่อยู่ ที่ 67 วันหลังปีกุก ทุกระดับปีชีในโตรเจน ซึ่งน้อยกว่าค่าท่านาย 1 วัน (ตารางที่ 29) เมื่อดูค่าสังเกต ที่ระดับปีชีในโตรเจน 0 กก.N / ไร่ ของ บรร. 9 พบร้า มีค่าน้อยกว่าค่าจำลอง 1 วัน ส่วนที่ระดับปีชีในโตรเจน 4, 8, 12 และ 16 กก.N / ไร่ แบบจำลองสามารถประเมินผลได้ตรงกับค่าสังเกต ในขณะที่ ระดับปีชีในโตรเจน 24 กก.N / ไร่ พบร้า แบบจำลองประเมินผลต่างกว่าค่าสังเกตอยู่ 1 วัน จึงส่งผลทำให้ไม่มีความแตกต่างระหว่างค่าจำลองและค่าสังเกต (bias = 0) หรือ แบบจำลองสามารถจำลองระยะสุกแก่ข้าวสารเลี้ยงพันธุ์ บรร.9 ได้แม่นยำ ภายใต้ความเบี่ยงเบน (RMSE) ที่ 0.57 วัน

ตารางที่ 28 ค่าจาก การจำลอง (simulated data) และค่าสังเกต (observed data) จำนวนวันหลังปลูก ข้าวน้ำรีเลช พันธุ์ IBON#108 และบรม.9 ที่ระยะออกดอก

พันธุ์	ระดับน้ำยื่น โทรเจน กก.N/ไร่	จำนวนวันหลังปลูก(ระยะออกดอก)		
		Simulated	Observed	Diff
IBON#108	0	40	40	0
	4	40	40	0
	8	40	40	0
	12	40	40	0
	16	40	41	-1
	24	40	39	1
		Bias		0.00
		RMSE		3.055
พันธุ์	ระดับน้ำยื่น โทรเจน กก.N/ไร่	จำนวนวันหลังปลูก(ระยะออกดอก)		
		Simulated	Observed	Diff
บรม.9	0	39	38	1
	4	39	39	0
	8	39	39	0
	12	39	40	-1
	16	39	41	-2
	24	39	39	0
		Bias		-0.33
		RMSE		1.00

ตารางที่ 29 ค่าจากการจำลอง (simulated data) และค่าสังเกต (observed data) จำนวนวันหลัง
ปลูก ข้าวบาร์เลย์ พันธุ์ IBON#108 และบรม.9 ที่ระยะสูกแก่'

พันธุ์	ระดับปุ๋ยในโตรเรน	จำนวนวันหลังปลูก(ระยะสูกแก่)		
		Simulated	Observed	Diff
IBON#1108	0	68	67	1
	4	68	67	1
	8	68	67	1
	12	68	67	1
	16	68	68	0
	24	68	67	1
Bias				0.8
RMSE				0.91
พันธุ์	ระดับปุ๋ยในโตรเรน	จำนวนวันหลังปลูก(ระยะสูกแก่)		
		Simulated	Observed	Diff
บรม.9	0	67	66	1
	4	67	67	0
	8	67	67	0
	12	67	67	0
	16	67	67	0
	24	67	68	-1
Bias				0.00
RMSE				0.57

2. ผลการจำลองน้ำหนักแห้งส่วนหนึ่งดิน

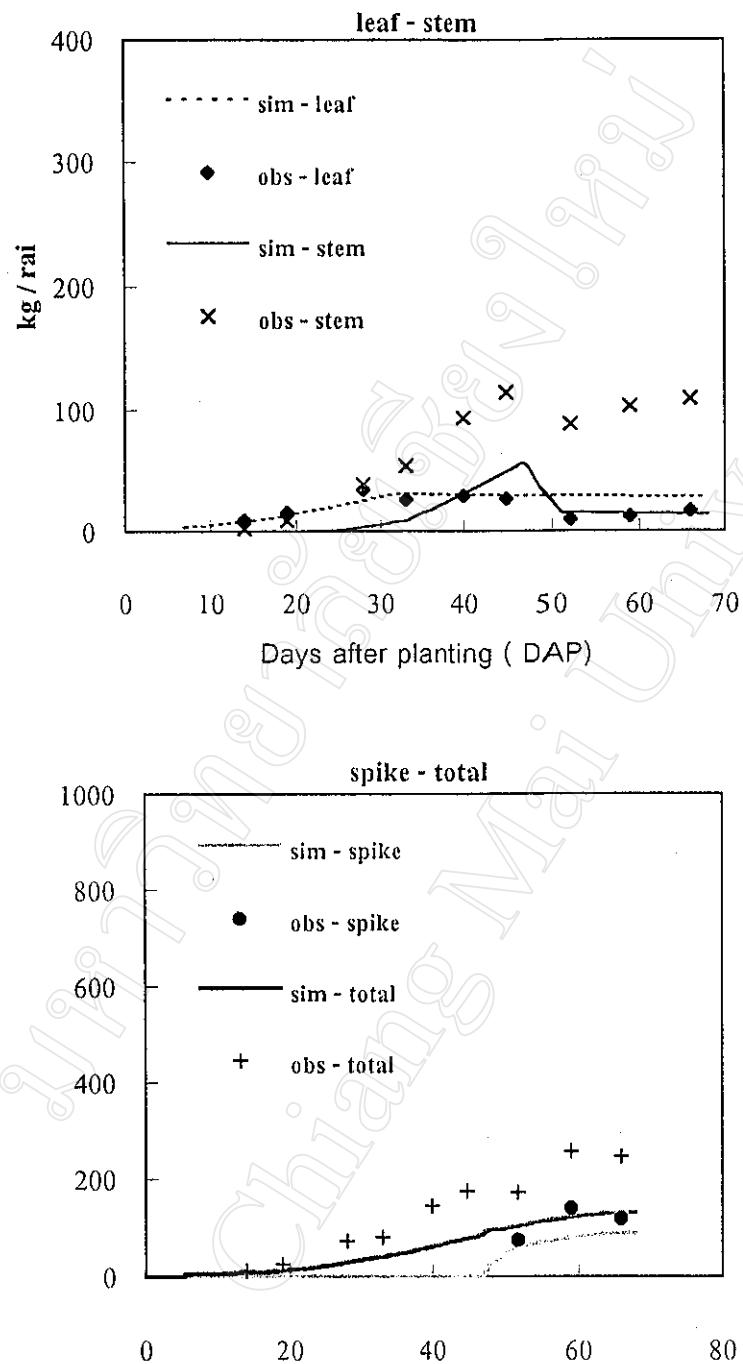
พันธุ์ IBON#108

ผลจากการเปรียบเทียบค่าจากการจำลองของแบบจำลอง และค่าจากการสังเกต น้ำหนักแห้งในส่วนต่างๆ ของข้าวบาร์เก็ต พันธุ์ IBON#108 แสดงให้เห็นดังภาพที่ 23 ถึงภาพที่ 28 ซึ่งจากภาพที่ 23 แสดงให้เห็นถึงการเปรียบเทียบที่ระดับปุ๋ยในโตรเจน 0 กก.N / ไร่ พ布ว่าแนวโน้มของค่าจากการจำลองน้ำหนักแห้งใบของแบบจำลอง (sim-leaf) และค่าจากการสังเกต (obs-leaf) มีแนวโน้มไปในทิศทางเดียวกัน โดยเพิ่มขึ้นตามระดับการเจริญเติบโต จนถึงระยะที่ 45 วันหลังปลูก ค่าน้ำหนักแห้งจากการสังเกต เริ่มลดลงจนกระทั่งถึงระยะสุดท้ายของการวิเคราะห์ ส่วนน้ำหนักแห้งต้น พ布ว่า ค่าจากการสังเกต (obs-stem) มีค่าสูงกว่าค่าจำลอง (sim-stem) ทุกระยะ การเจริญเติบโต แต่เมื่อถูดูแนวโน้มของการเพิ่มน้ำหนักแห้งต้นพบว่าเป็นไปในทิศทางเดียวกัน เช่นเดียวกับการเปรียบเทียbn้ำหนักแห้งราก ก็พบว่า แนวโน้มของน้ำหนักแห้งราก จากการสังเกต (obs-spike) และจากการประเมินค่าของแบบจำลอง (sim-spike) เป็นไปในทิศทางเดียวกัน และมีค่าใกล้เคียงกัน ซึ่งเมื่อพิจารณาถึงน้ำหนักแห้งรวมทั้งหมด ทำให้ค่าน้ำหนักแห้งรวมจากการสังเกต (obs-total) มีค่ามากกว่าค่าประเมินจากแบบจำลอง (sim-total) ทุกระยะ การเจริญเติบโต แต่ทั้งสองค่ามีทิศทางไปในแนวเดียวกัน

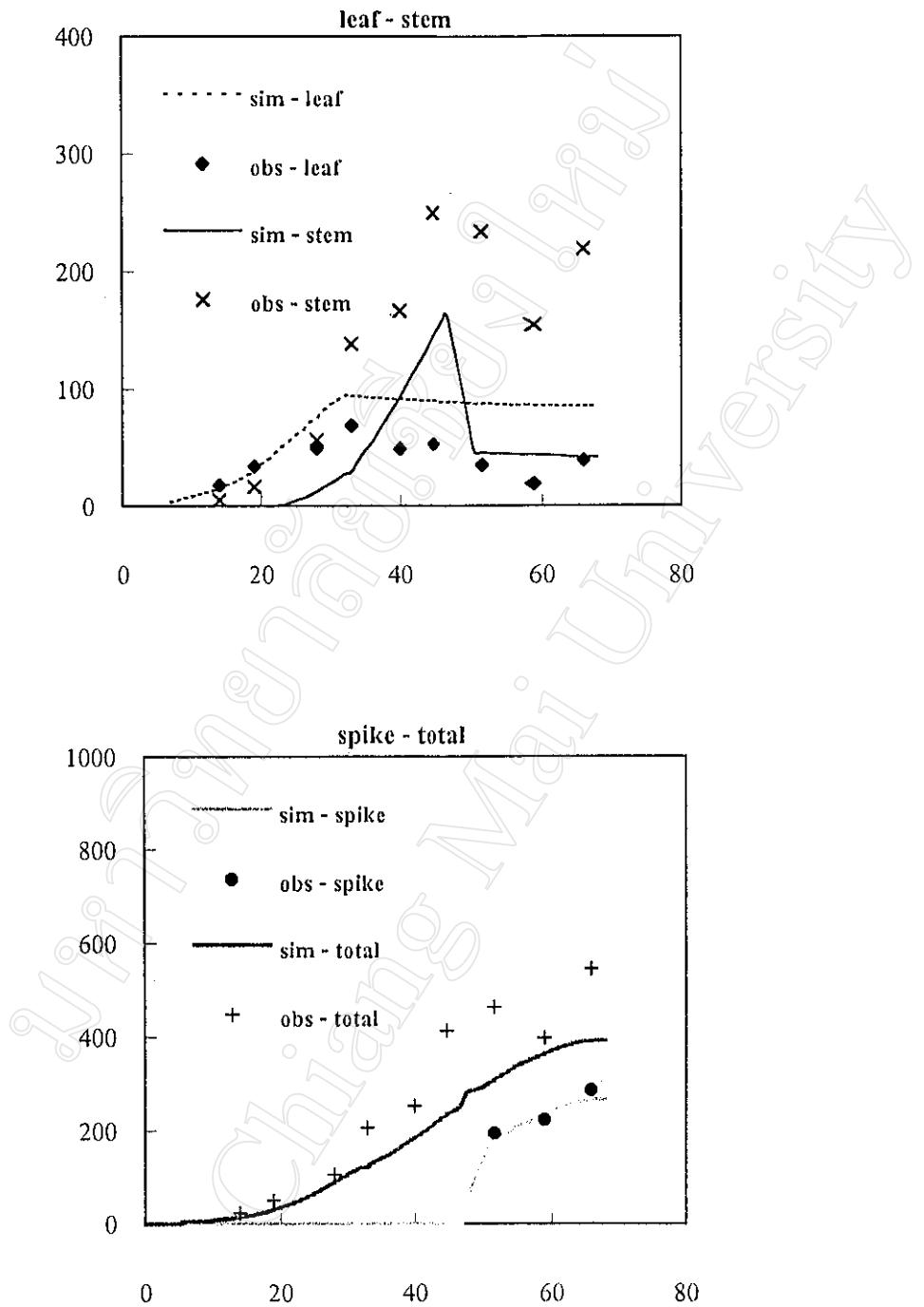
เมื่อทำการเปรียบเทียบถึงค่าแตกต่างระหว่างค่าจากการแบบจำลอง (simulated data) กับค่าสังเกต (observed data) ตามภาพที่ 29 พ布ว่า แบบจำลองสามารถประเมินค่าน้ำหนักแห้งไปได้ใกล้เคียงกับค่าจริงในช่วงแรกของการเจริญเติบโต แต่หลังจากระยะ 45 วันหลังปลูกเป็นต้นไป แบบจำลอง จะประเมินค่าได้มากกว่าค่าจริง ในขณะที่น้ำหนักแห้งต้น แบบจำลองประเมินค่าน้ำหนักแห้งต้น ได้ต่ำกว่าค่าจริง ซึ่งพบทุกระยะ การเจริญเติบโต โดยมีค่าแตกต่างอยู่ประมาณ -100 กิโลกรัม / ไร่ ที่ระยะสุดท้าย ซึ่งเดียวกับน้ำหนักแห้งรากที่แบบจำลอง ประเมินค่าได้ต่ำกว่าค่าจริง ซึ่งเมื่อร่วมน้ำหนักแห้งในส่วนต่างๆแล้ว ทำให้น้ำหนักแห้งรวมของค่าสังเกต จะสูงกว่าค่าจากการแบบจำลอง

เมื่อทำการเปรียบเทียบที่ระดับปุ๋ยในโตรเจน 4 กก.N / ไร่ ถึง 24 กก.N / ไร่ (ภาพที่ 24 ถึงภาพที่ 28) พบว่าค่าจากการจำลอง นำหนักแห้งใบ (sim-leaf) และค่าสังเกต (obs-leaf) มีแนวโน้มของนำหนักแห้งไปในทิศทางเดียวกันในช่วงระยะเวลาเจริญเติบโตแรกโดยพบที่ระดับปุ๋ยในโตรเจน 4, 8, 12, 16 และ 24 กก.N / ไร่ โดยพบว่าเมื่อเริ่มออกจนถึงระยะ 33 วันหลังปลูก นำหนักแห้งใบจะเพิ่มขึ้นตามระยะเวลาเจริญเติบโต และหลังจากนั้น นำหนักแห้งใบจากค่าสังเกต (obs-leaf) จะลดลงจนกระทั่งถึงระยะสุดท้ายของการผลิต ล้วนนำหนักแห้งต้นพบว่า การประเมินค่านำหนักแห้งต้นของแบบจำลอง (sim-stem) ต่ำกว่าค่าจากการสังเกต โดยจะเริ่มสะสมนำหนักแห้งต้น ที่ระยะประมาณ 23 วันหลังปลูกไปจนถึง ระยะที่ 46 วันหลังปลูก นำหนักแห้งต้นจะลดลงอย่างคงที่ จนถึงระยะสุดท้ายของการผลิต ซึ่งเมื่อพิจารณาที่ค่าสังเกต (obs-stem) ก็พบว่า ทุกระดับปุ๋ยในโตรเจนมีการสะสมนำหนักแห้งต้นถึงที่ระยะ 45 วันหลังปลูก แล้วหลังจากนั้น นำหนักแห้งก็จะเริ่มลดลง จนถึงระยะสุดท้ายของการผลิต ซึ่งจะเป็นไปท่านองเดียวกันกับค่าประเมินจากแบบจำลอง ในขณะที่การเปรียบเทียบในส่วนของการสะสมนำหนักแห้งรวม พบว่า ที่ระดับปุ๋ยในโตรเจน 0, 4, 8, 12, และ 16 กก.N / ไร่ ค่าจากการสังเกต (obs-spike) กับค่าจากการทำนาย (sim-spike) มีค่าใกล้เคียงกันและมีทิศทางไปในแนวเดียวกัน ส่วนที่ระดับปุ๋ยในโตรเจน 24 กก.N / ไร่ พบว่าค่าจากการสังเกต จะอยู่ห่างจากค่าจากการจำลอง โดยจะมีค่าที่มากกว่าค่าจำลอง แต่ยังมีแนวโน้มไปในทางเดียวกัน ส่วนการจำลองนำหนักแห้งรวม พบว่า ทุกระดับปุ๋ยในโตรเจน ค่าจากการสังเกต (obs-total) มีมากกว่าค่าจากการจำลอง (sim-total) โดยพบว่าที่ระดับปุ๋ยในโตรเจน 4, 8 และ 12 กก.N / ไร่ ค่าสังเกต จะมีอยู่ใกล้เคียงกันกับค่าจากการจำลอง โดยอยู่สูงกว่าค่าการทำนายเล็กน้อย แต่มีทิศทางไปตามกัน ส่วนที่ระดับปุ๋ยในโตรเจน 16 และ 24 กก.N / ไร่ พบว่าค่าจากการสังเกตจะแตกต่างกับค่าการทำนายจากแบบจำลองมากเห็นได้ชัดที่ระดับปุ๋ยในโตรเจน 24 กก.N / ไร่

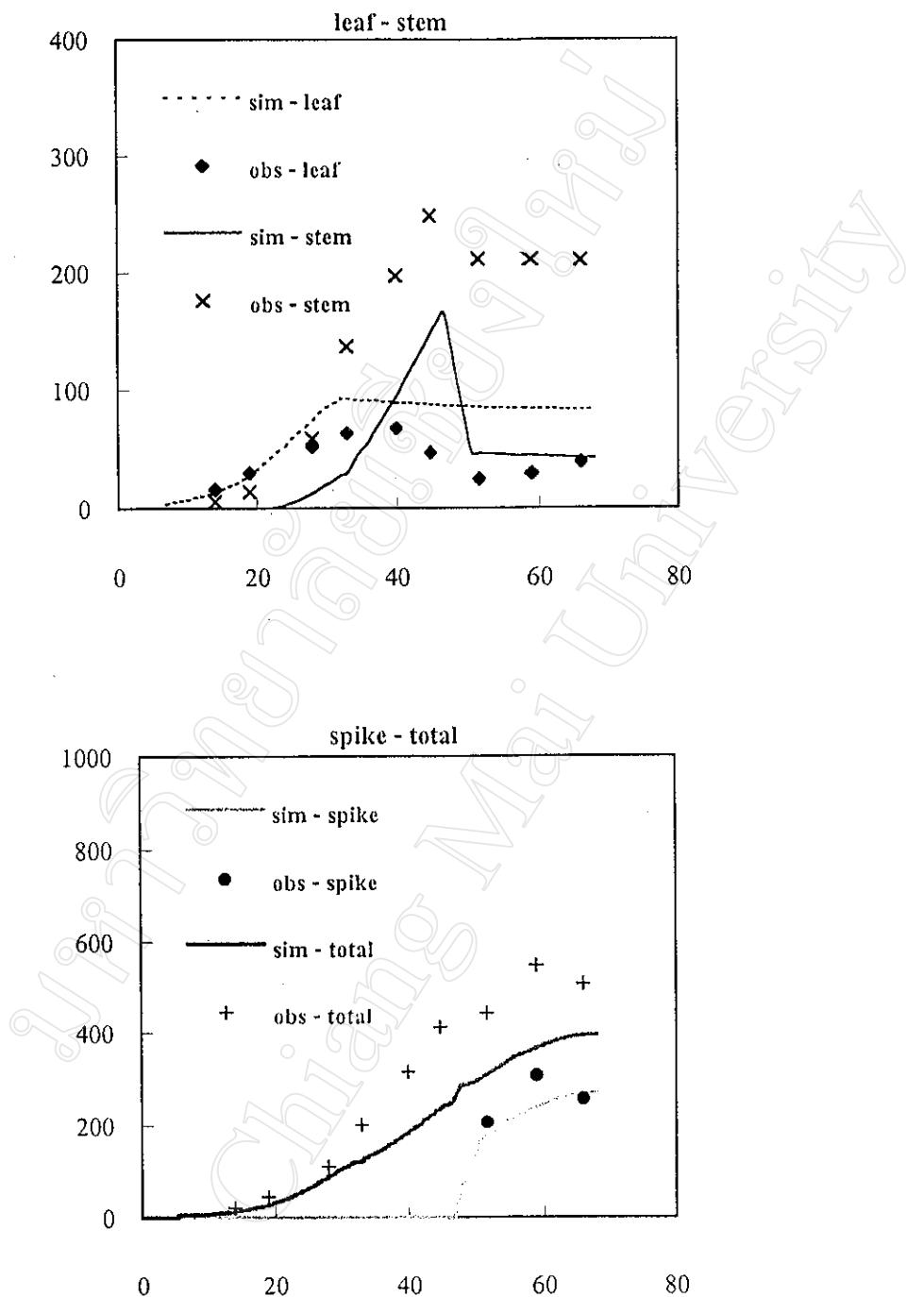
เมื่อพิจารณาที่ค่าแตกต่างระหว่างค่าทำนาย (simulated data) กับค่าสังเกต (observed data) ที่ระดับปุ๋ยในโตรเจน 4 ถึง 24 กก.N / ไร่ (ภาพที่ 30 ถึง 34) พบว่า แบบจำลองประเมินการสะสมหนักแห้งใบที่ระดับปุ๋ยในโตรเจน 4, 8 และ 16 กก.N / ไร่ ได้สูงกว่าค่าสังเกต ทุกระยะเวลาเจริญเติบโต โดยมีค่าแตกต่างอยู่ระหว่าง 25 ถึง 67 กิโลกรัม / ไร่ ที่ระดับปุ๋ยในโตรเจน 4 กก.N / ไร่ 23 ถึง 61 กิโลกรัม / ไร่ ที่ระดับปุ๋ยในโตรเจน 8 กก.N / ไร่ และ 3 ถึง 61 กิโลกรัม / ไร่ ที่ระดับปุ๋ยในโตรเจน 16 กก.N / ไร่ ส่วนที่ระดับปุ๋ยในโตรเจน 12 และ 24 กก.N / ไร่ พบว่า ในช่วงระยะเวลาเจริญเติบโตแรก (ออกถึง 28 วันหลังปลูก) แบบจำลองประเมินค่าได้ต่ำกว่าค่าจริง แต่หลังจากนั้นค่าสังเกต จะค่อยๆ ลดต่ำกว่าค่าจากการจำลอง ไปจนกระทั่งถึงระยะสุดท้ายของการผลิต โดยมีค่าแตกต่างอยู่ในช่วง 14 ถึง 64 กิโลกรัม / ไร่ ที่ระดับปุ๋ยในโตรเจน 12 กก.N / ไร่ และ 16 ถึง 54 กิโลกรัม

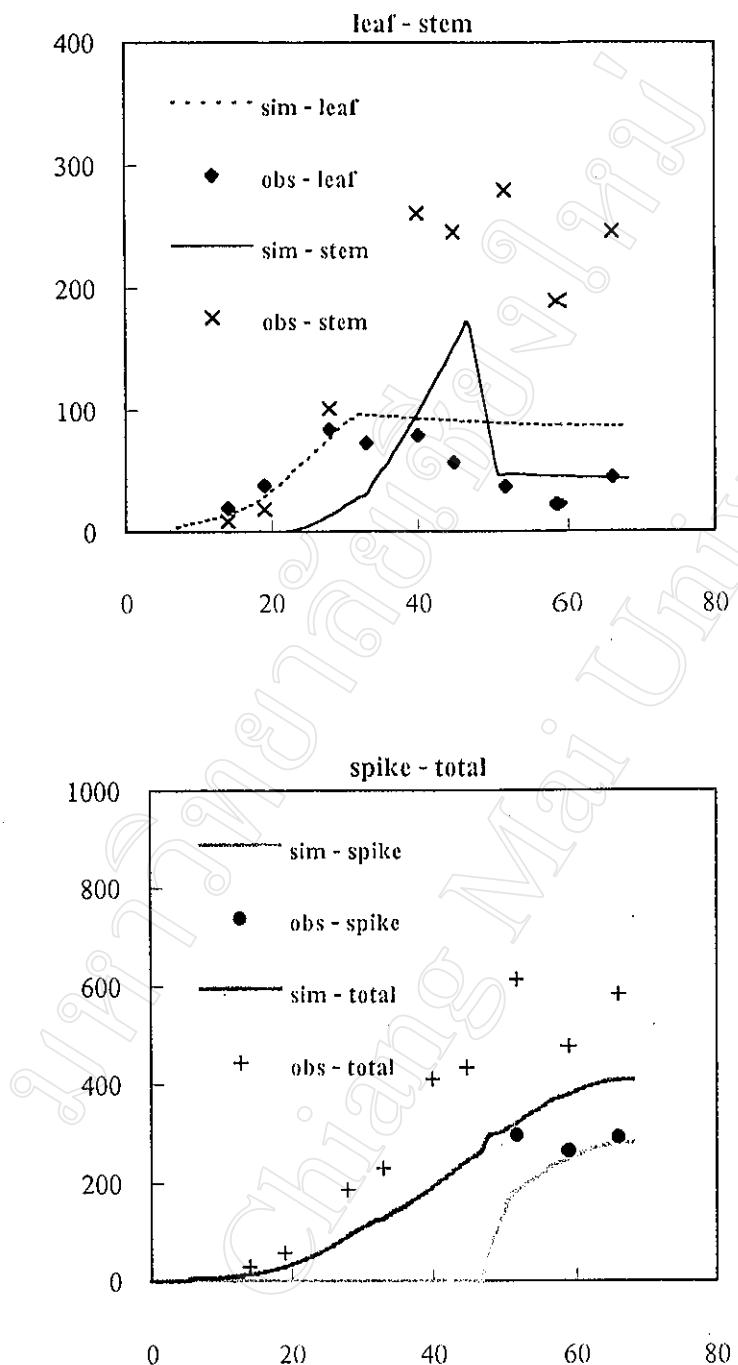
ภาพที่ 23 เปรียบเทียบค่าจากแบบจำลอง (simulated) และค่าสังเกต (observed) น้ำหนักแห้งในส่วนต่างๆ ของข้าวบาร์เลย์ พันธุ์ IBON#108 ที่ระดับน้ำในโตรเจน 0 กก.N / ไร่
 (1) ใบและต้น (2) รากและน้ำหนักร่วน

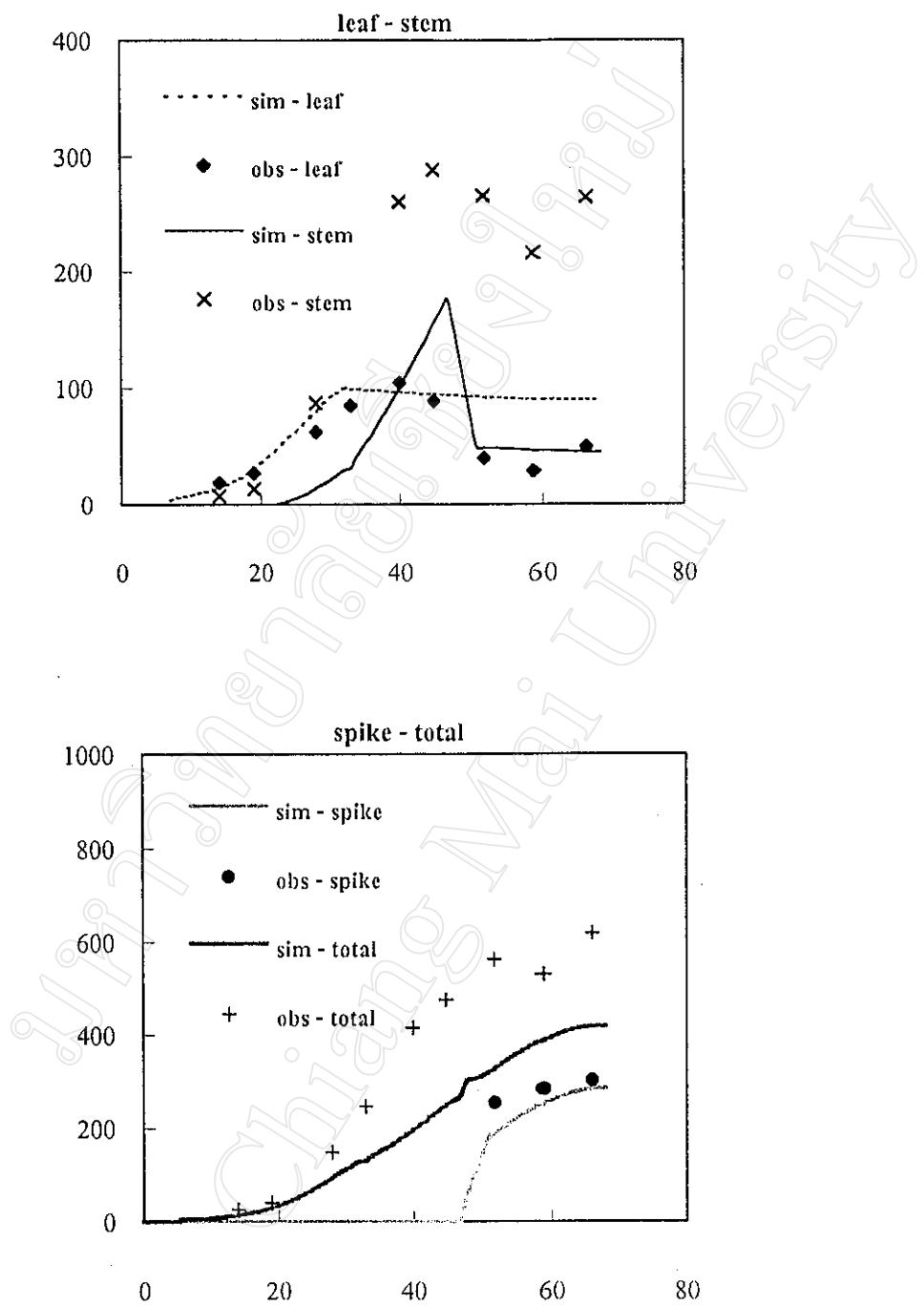
ภาพที่ 24 เปรียบเทียบค่าจากแบบจำลอง (simulated) และค่าสังเกต (observed) น้ำหนักแห้งในส่วนต่างๆ ของข้าวบาร์เดย์ พันธุ์ IBON#108 ที่ระดับปั้ยในโตรเขน 4 กก.Ν / ไร่
 (1) ใบและต้น (2) รากและน้ำหนักกรวย

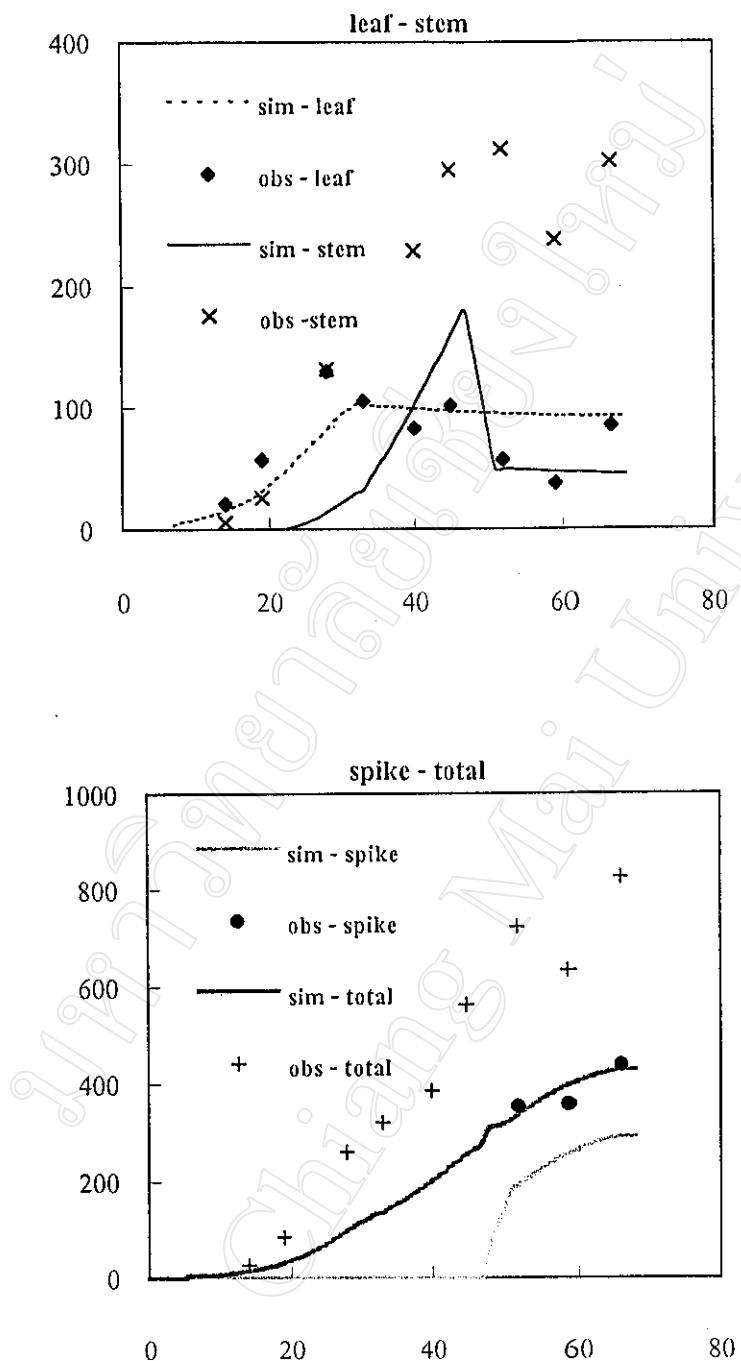
ภาพที่ 25 เปรียบเทียบค่าจากแบบจำลอง (simulated) และค่าสังเกต (observed) น้ำหนักแห้ง
ในส่วนต่างๆ ของข้าวบาร์เลย์ พันธุ์ IBON#108 ที่ระดับปุ๋ยไนโตรเจน 8 กก.Ν / ไร่
(1) ใบและต้น (2) รากและน้ำหนักรวม

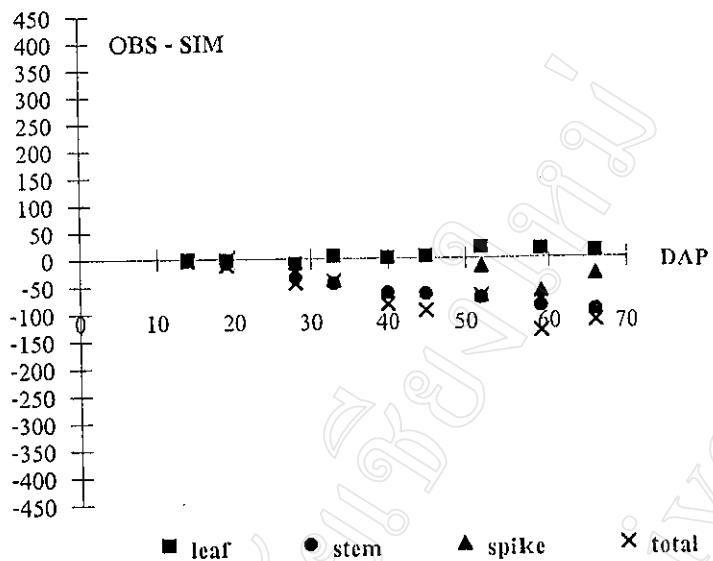
ภาพที่ 26 เปรียบเทียบค่าจากแบบจำลอง (simulated) และค่าสังเกต (observed) น้ำหนักแห้ง
ในส่วนต่างๆ ของข้าวบาร์เลี้ย พันธุ์ IBON#108 ที่ระดับปุ๋ยในโตรเจน 12 กก.Ν/ไร่
(1) ใบและต้น (2) รวงและน้ำหนักร่วม

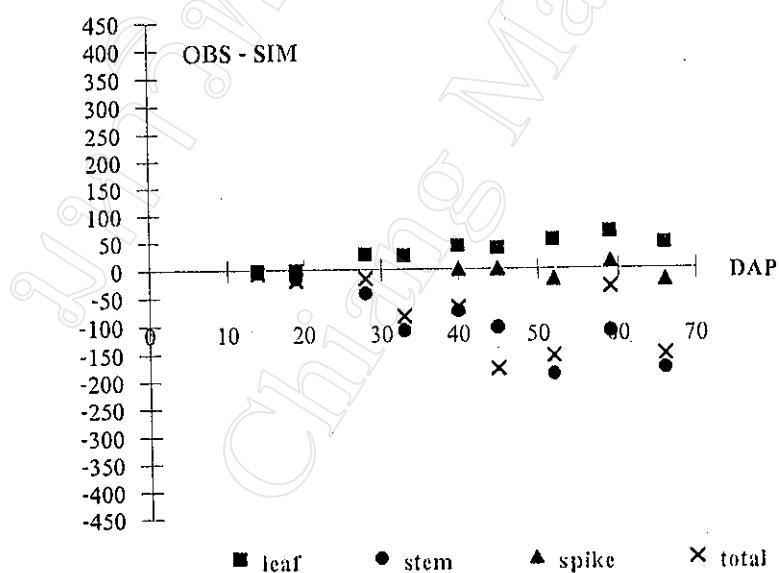
ภาพที่ 27 เปรียบเทียบค่าจากแบบจำลอง (simulated) และค่าสังเกต (observed) น้ำหนักแห้งในส่วนต่างๆ ของข้าวบาร์เก็ต พันธุ์ IBON#108 ที่ระดับปุ๋ยในโตรเจน 16 กก.Ν/ไร่
 (1) ใบและต้น (2) รากและน้ำหนักร่วม

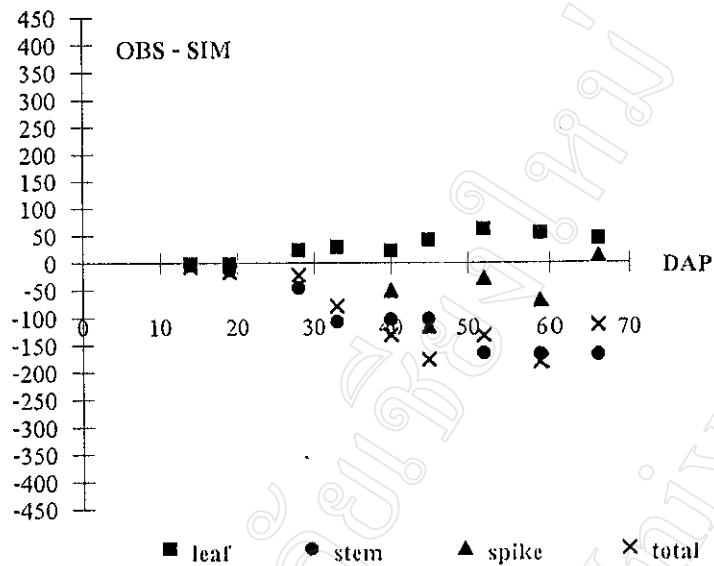
ภาพที่ 28 เปรียบเทียบค่าจากแบบจำลอง (simulated) และค่าสังเกต (observed) น้ำหนักแห้งในส่วนต่างๆ ของข้าวบาร์เล็ก พันธุ์ IBON#108 ที่ระดับปุ๋ยในโตรเจน 24 กก.氮/ไร่
 (1) ใบและต้น (2) รวงและน้ำหนักรวม

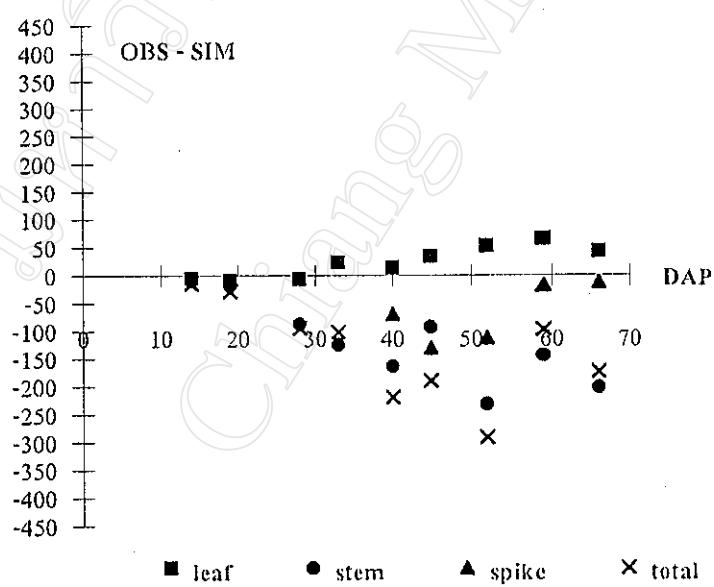
ภาพที่ 29 เปรียบเทียบค่าแตกต่างระหว่างค่าจำลอง (simulated) กับค่าสังเกต (observed) น้ำหนักแห้งในส่วนต่างๆของข้าวบาร์เลย์ พันธุ์ IBON#108 ที่ระดับน้ำยื่น 0 กก.N / ไร่

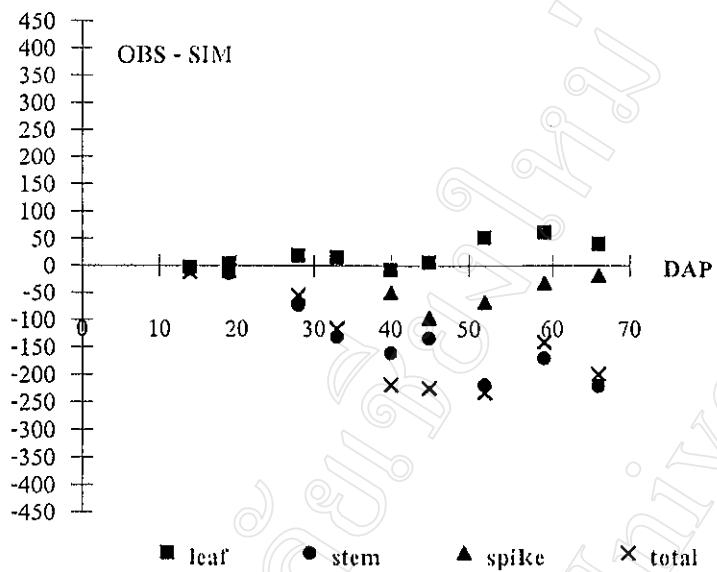
ภาพที่ 30 เปรียบเทียบค่าแตกต่างระหว่างค่าจำลอง (simulated) กับค่าสังเกต (observed) น้ำหนักแห้งในส่วนต่างๆของข้าวบาร์เลย์ พันธุ์ IBON#108 ที่ระดับน้ำยื่น 4 กก.N / ไร่

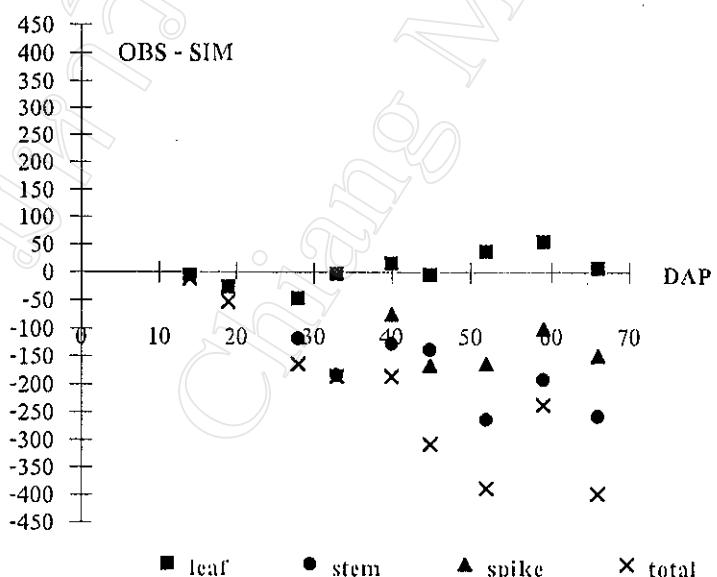
ภาพที่ 31 เปรียบเทียบค่าแตกต่างระหว่างค่าจำลอง (simulated) กับค่าสังเกต (observed) น้ำหนักแห้งในส่วนต่างๆของข้าวบาร์เลย์ พันธุ์ IBON#108 ที่ระดับปุ๋ยไนโตรเจน 8 กก.Ν / ไร่

ภาพที่ 32 เปรียบเทียบค่าแตกต่างระหว่างค่าจำลอง (simulated) กับค่าสังเกต (observed) น้ำหนักแห้งในส่วนต่างๆของข้าวบาร์เลย์ พันธุ์ IBON#108 ที่ระดับปุ๋ยไนโตรเจน 12 กก.Ν / ไร่

ภาพที่ 33 เปรียบเทียบค่าแตกต่างระหว่างค่าจำลอง (simulated) กับค่าสังเกต (observed) น้ำหนักแห้งในส่วนต่างๆของข้าวบาร์เลย์ พันธุ์ IBON#108 ที่ระดับปุ๋ยไนโตรเจน 16 กก.N / ไร่

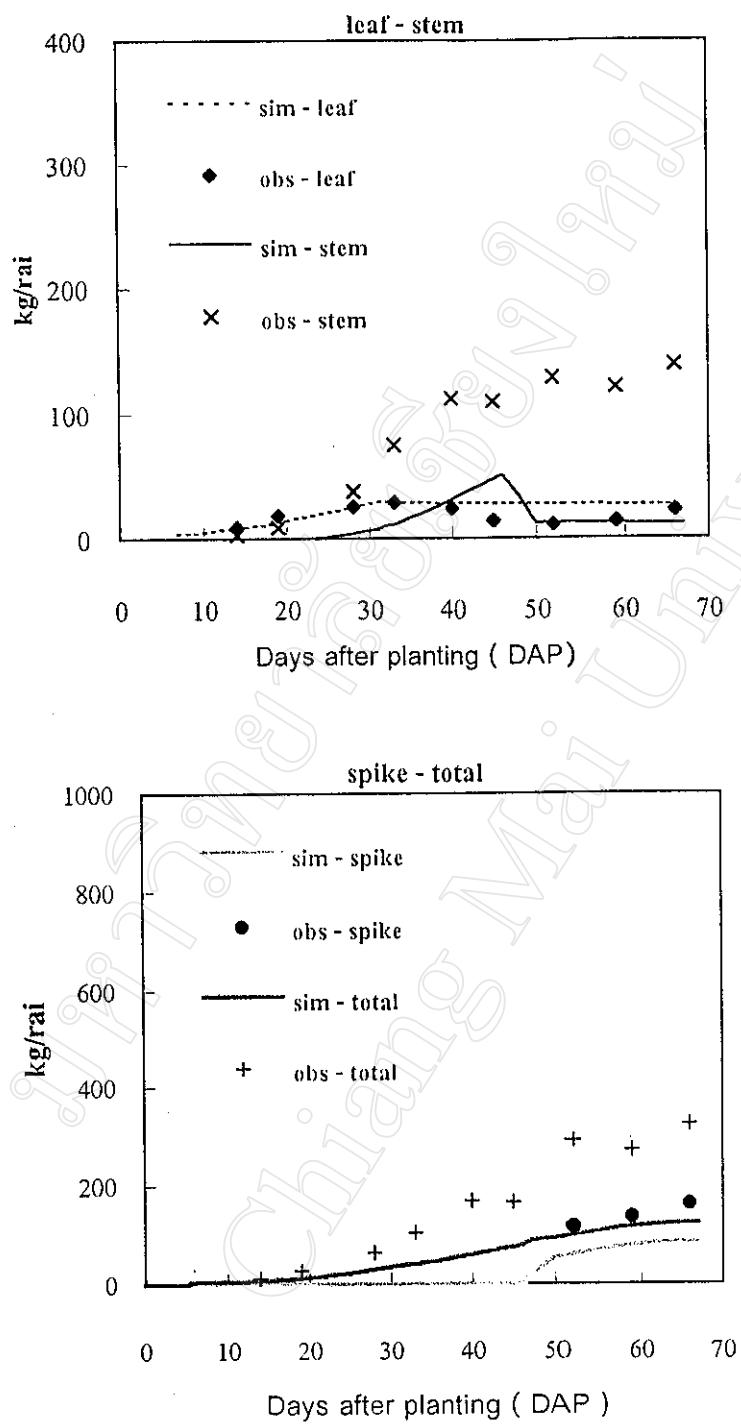
ภาพที่ 34 เปรียบเทียบค่าแยกต่างระหว่างค่าจำลอง (simulated) กับค่าสังเกต (observed) น้ำหนักแห้งในส่วนต่างๆของข้าวบาร์เลย์ พันธุ์ IBON#108 ที่ระดับปุ๋ยไนโตรเจน 24 กก.N / ไร่

/ ໄຊທ์ระดับปູ່ຢີໃນໂຕຣເຈນ 24 ກກ.ນ / ໄຊ ສ່ວນຄ່າແຕກຕ່າງຂອງນ້ຳໜັກຕິ້ນ ພບວ່າແນບຈຳລອງປະເມີນຄ່າໄດ້ຕໍ່ກ່າວຄ່າສັງເກດ ຖກຮະດັບປູ່ຢີໃນໂຕຣເຈນ ໂດຍມີຄ່າແຕກຕ່າງທີ່ -4 ຕື່ -189 ກີໂລກຮັມ / ໄຊ , -5 ຕື່ -168 ກີໂລກຮັມ / ໄຊ , -9 ຕື່ -232 , -7 ຕື່ -220 ແລະ -6 ຕື່ -263 ກີໂລກຮັມ / ໄຊ ທີ່ຮະດັບປູ່ຢີໃນໂຕຣເຈນ 4 ,8,12 ,16 ແລະ 24 ກກ.ນ / ໄຊ ຕາມລຳດັບ ໃນບະນະທີ່ນ້ຳໜັກແຫ່ງຮວງກີພບວ່າ ນ້ຳໜັກແຫ່ງຮວງຈາກແນບຈຳລອງ ຕໍ່ກ່າວຄ່າສັງເກດ ຖກຮະດັບປູ່ຢີໃນໂຕຣເຈນ ໂດຍພວ່າຄ່າແຕກຕ່າງມາກທີ່ສຸດ ທີ່ຮະດັບປູ່ຢີໃນໂຕຣເຈນ 24 ກກ.ນ / ໄຊ ອື່ນມີຄ່າແຕກຕ່າງອູ້ຢີໃນຊ່ວງ -74 ຕື່-166 ກີໂລກຮັມ / ໄຊ ເຊັ່ນເດືອກກັນກັບນ້ຳໜັກແຫ່ງຮວມ (Total dry weight) ພບວ່າ ນ້ຳໜັກແຫ່ງຮວມຂອງຄ່າຈາກແນບຈຳລອງ ຕໍ່ກ່າວຄ່າສັງເກດຖກຮະດັບປູ່ຢີໃນໂຕຣເຈນ ໂດຍມີຄ່າແຕກຕ່າງມາກທີ່ສຸດ ທີ່ຮະດັບປູ່ຢີໃນໂຕຣເຈນ 24 ກກ.ນ / ໄຊ ທີ່ມີຄ່າອູ້ຢີໃນຊ່ວງ -12 ຕື່ -397 ກີໂລກຮັມ / ໄຊ

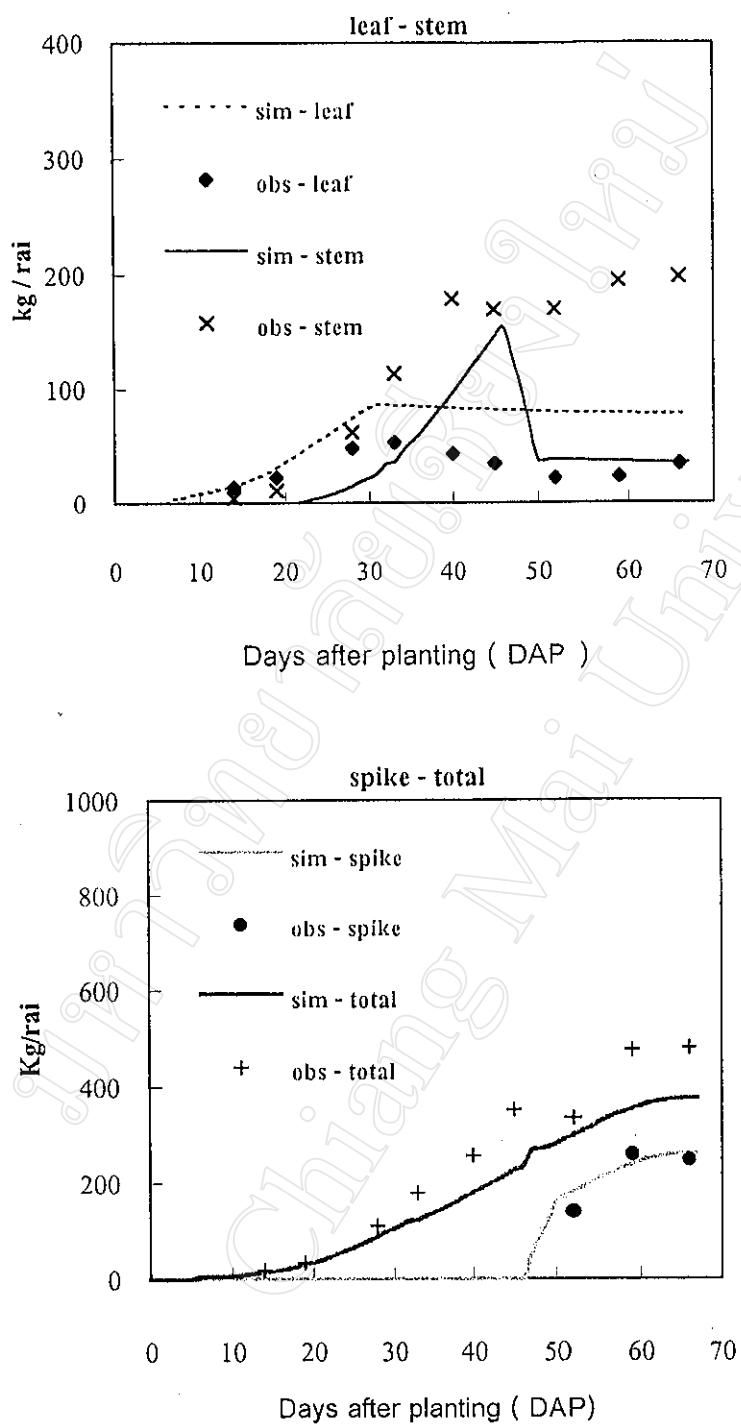
ພັນຫຼື ບຣນ.9

ຈາກການເປີຍບີເຫັນຄ່າຈາກການປະເມີນຂອງແນບຈຳລອງ(simulated data) ກັບຄ່າຈາກການສັງເກດ(observed data)ຂອງນ້ຳໜັກແຫ່ງໃນສ່ວນຕ່າງໆຂອງໜ້າວບາຮີພັນຫຼື ບຣນ.9 ທີ່ຮະດັບປູ່ຢີໃນໂຕຣເຈນ 0 ຕື່ 24 ກກ.ນ / ໄຊ (ກາພທີ່ 35 ຕື່ 40) ພບວ່າ ໃນສ່ວນຂອງນ້ຳໜັກແຫ່ງໃນ ແນວໂນັ້ນຂອງກາຮະສມນ້ຳໜັກແຫ່ງ ໃນຊ່ວງກາຮຽນຕົມໂຕແຮກ ຄ່າຈາກການປະເມີນຂອງແນບຈຳລອງ (sim-leaf) ກັບຄ່າຈາກການສັງເກດ (obs-leaf) ມີແນວໂນັ້ນໄປໃນທີ່ກາທາງເດືອກກັນ (ຫລັງຈອກຕື່ 28 ວັນຫລັງປຸງປຸກ) ແຕ່ ທີ່ລັງຈາກນັ້ນນ້ຳໜັກແຫ່ງໃນຂອງຄ່າຈາກການສັງເກດຈະຄົດລົງແຕກຕ່າງຈາກແນບຈຳລອງທີ່ມີຄ່າຄົງທີ່ໄປຈົນລຶງຮະບະເກີນເກີຍວ່າ ໂດຍພວ່າຖກຮະດັບປູ່ຢີໃນໂຕຣເຈນ ສ່ວນໃນການເປີຍບີເຫັນນ້ຳໜັກແຫ່ງຕົ້ນ ພບວ່າ ຄ່າກາຮະສມນ້ຳໜັກແຫ່ງຕົ້ນຈາກແນບຈຳລອງ (sim-stem) ແລະ ຄ່າຈາກການສັງເກດ (obs-stem) ມີແນວໂນັ້ນໄປໃນທີ່ກາທາງເດືອກກັນ ຜົ່ງພບທີ່ຖກຮະດັບປູ່ຢີໃນໂຕຣເຈນ ໂດຍພບວ່າ ແນບຈຳລອງຈະປະເມີນກາຮະສມນ້ຳໜັກແຫ່ງເຮັ່ນຕົ້ນທີ່ 23 ວັນຫລັງປຸງປຸກ ຈາກນັ້ນນ້ຳໜັກແຫ່ງຈະເພີ່ມຂຶ້ນໄປຈົນລຶງຮະບະ 46 ວັນຫລັງປຸງປຸກ ຜົ່ງເປັນຮະບະທີ່ໜ້າວບາຮີສະໝັກນ້ຳໜັກເມີດ ທີ່ລັງຈາກນັ້ນນ້ຳໜັກແຫ່ງຈະຄົດລົງ ຈນມີຄ່າຄົງທີ່ໄປຈົນລຶງຮະບະສຸກແກ່ທາງສະລັອງວິທາຍາ ຜົ່ງເມື່ອດູ້ທີ່ຄ່າສັງເກດ ກີພບວ່າກາຮະສມນ້ຳໜັກແຫ່ງຕົ້ນ ໜ້າວບາຮີເລີຍຈະມີຄ່າຄົດລົງຫຼືໄມ້ກີຈະຄົງທີ່ ທີ່ລັງຈາກຮະບະ 45 ວັນຫລັງປຸງປຸກຄ້າຍກັນ ໃນທຳນອງເດືອກກັນກັບກາຮະສມນ້ຳໜັກແຫ່ງຮວງ ຜົ່ງພບວ່າ ຄ່າຈາກແນບຈຳລອງແຕກຄ່າຈາກການສັງເກດ ມີແນວໂນັ້ນໄປໃນທີ່ກາທາງເດືອກກັນ ແລະ ພບວ່າ ທີ່ຮະດັບປູ່ຢີໃນໂຕຣເຈນ 4 , 8 , 12 , 16 ແລະ 24 ກກ.ນ / ໄຊ ຄ່າຈາກແນບຈຳລອງ (sim-spike) ຈະມີຄ່າໄກລີເກີຍກັບຄ່າສັງເກດ (obs-spike) ໃນບະນະທີ່ຮະດັບປູ່ຢີໃນໂຕຣເຈນ 0 ກກ.ນ / ໄຊ ຄ່າຈາກການສັງເກດຈະມີຄ່າມາກກວ່າ ແລະ ອ່າງຈາກຄ່າຈາກແນບຈຳລອງມາກກວ່າ ທີ່ຮະດັບປູ່ຢີໃນໂຕຣເຈນອື່ນໆ

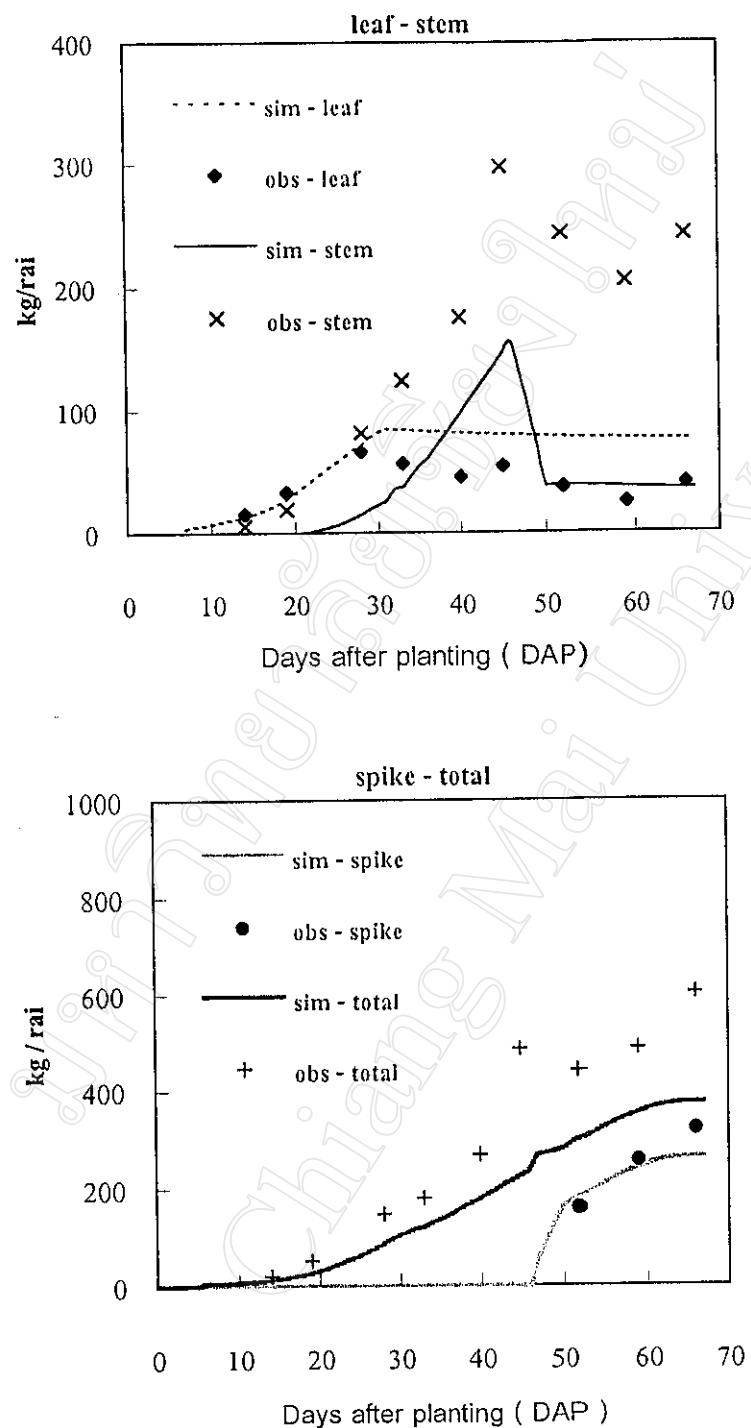
เมื่อทำการเปรียบเทียบหาค่าแตกต่างระหว่างค่าจากการประเมินของแบบจำลอง (simulated data) กับค่าสังเกต (observed data) ของน้ำหนักแห้งในส่วนต่างๆ ที่ระดับปุ๋ยในโตรเจนทั้ง ระดับ (ภาพพนวกที่ 41 ถึง 46) จะพบว่า แบบจำลอง สามารถประเมินการสะสมน้ำหนักแห้งใบได้สูงกว่า ค่าสังเกต โดยพบที่ทุกระดับปุ๋ยในโตรเจน โดยเฉพาะที่ระดับปุ๋ยในโตรเจน 4 กก.N / ไร่ จะพบว่า ค่าทำนายอยู่เหนือเส้นศูนย์ทุกระยะ การเจริญเติบโต ส่วนที่ระดับปุ๋ยในโตรเจน 0, 8, 12, 16 และ 24 กก.N / ไร่ น้ำหนักแห้งใบในช่วงแรก (ระยะเวลาถึง 19 วันหลังปลูก) ค่าจากแบบจำลองจะอยู่ ต่ำกว่าค่าจริง ใน การประเมินของแบบจำลอง จะมีค่าแตกต่างอยู่ในช่วง -0.4 ถึง 17, 1 ถึง 57, -2 ถึง 52, -2 ถึง 53, -1 ถึง 50 และ -5 ถึง 53 กิโลกรัม / ไร่ ที่ระดับปุ๋ยในโตรเจน 0, 4, 8, 12, 16 และ 24 กก.N / ไร่ ตามลำดับ ในขณะที่การประเมินน้ำหนักแห้งต้นของแบบจำลอง ต่ำกว่าค่า จากการสังเกต ทุกระดับปุ๋ยในโตรเจน โดยพบว่าค่าแตกต่างมากที่สุดที่ระดับปุ๋ยในโตรเจน 24 กก.N / ไร่ ซึ่งมีค่าแตกต่างถึง -263 กิโลกรัม / ไร่ ส่วนน้ำหนักแห้งรวม พบว่า ที่ระดับปุ๋ย ในโตรเจนทั้งหมด แบบจำลองประเมินการสะสมน้ำหนักแห้งรวมได้ต่ำกว่าค่าสังเกต เล็กน้อย โดยพบว่าที่ระดับปุ๋ยในโตรเจน 4, 8, 12, 16 กก.N / ไร่ พบค่าแตกต่างน้อยกว่า เมื่อเทียบกับที่ ระดับปุ๋ยในโตรเจน 0 และ 24 กก.N / ไร่ สังเกตได้จากค่าน้ำหนักแห้งรวม เช้าไกดี้เส้นศูนย์ ในขณะที่น้ำหนักแห้งรวม แบบจำลองประเมินการสะสมน้ำหนักแห้งรวมได้ต่ำกว่าค่าสังเกต ทุก ระดับปุ๋ยในโตรเจน โดยจะเห็นความแตกต่างมากที่สุด ที่ระดับปุ๋ยในโตรเจน 24 กก.N / ไร่ ซึ่งมี ค่าแตกต่างถึง -409 กิโลกรัม / ไร่

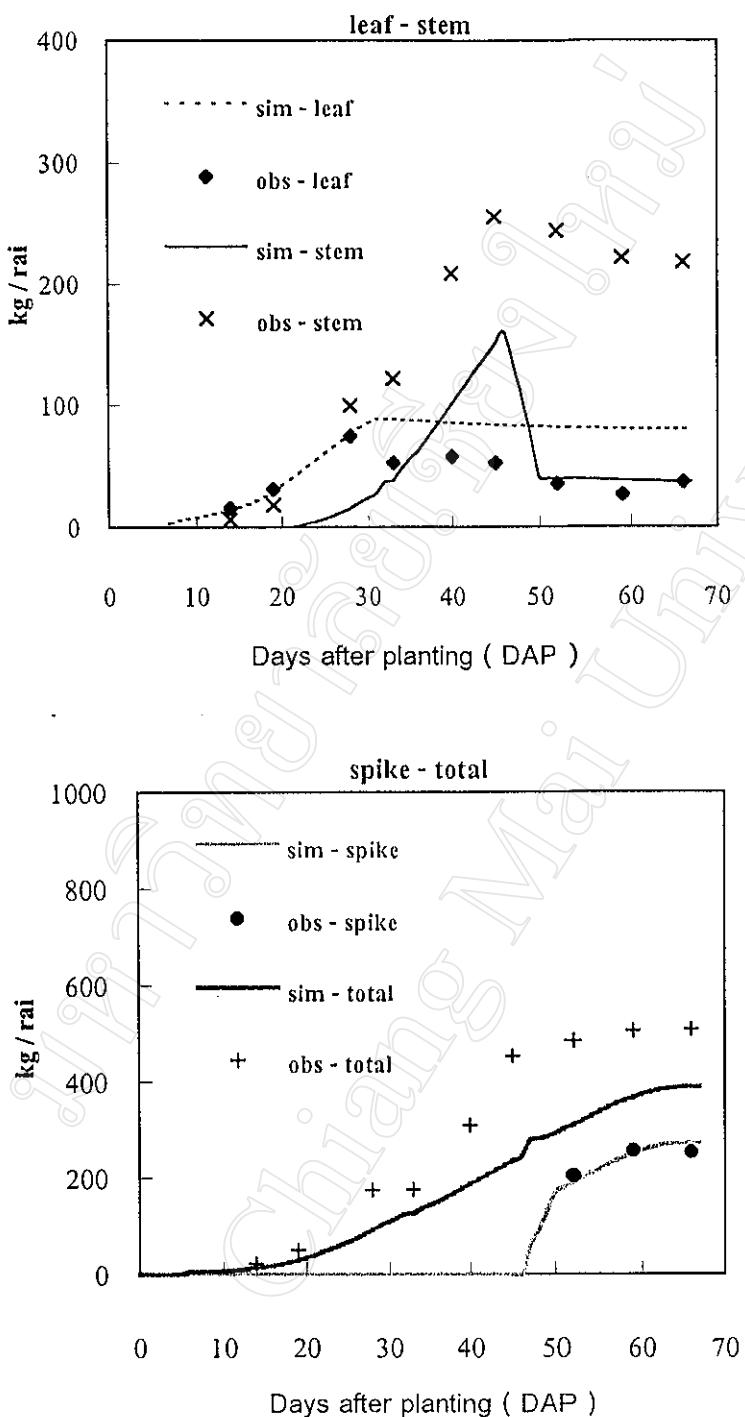
ภาพที่ 35 เปรียบเทียบค่าจากแบบจำลอง (simulated) และค่าสังเกต (observed) น้ำหนักแห้ง ในส่วนต่างๆ ของข้าวบาร์เดอร์ พันธุ์ บรรบ.9 ที่ระดับปุ๋ยในโตรเจน 0 กก.N / ไร่
 (1) ใบและต้น (2) รากและน้ำหนักร่วม

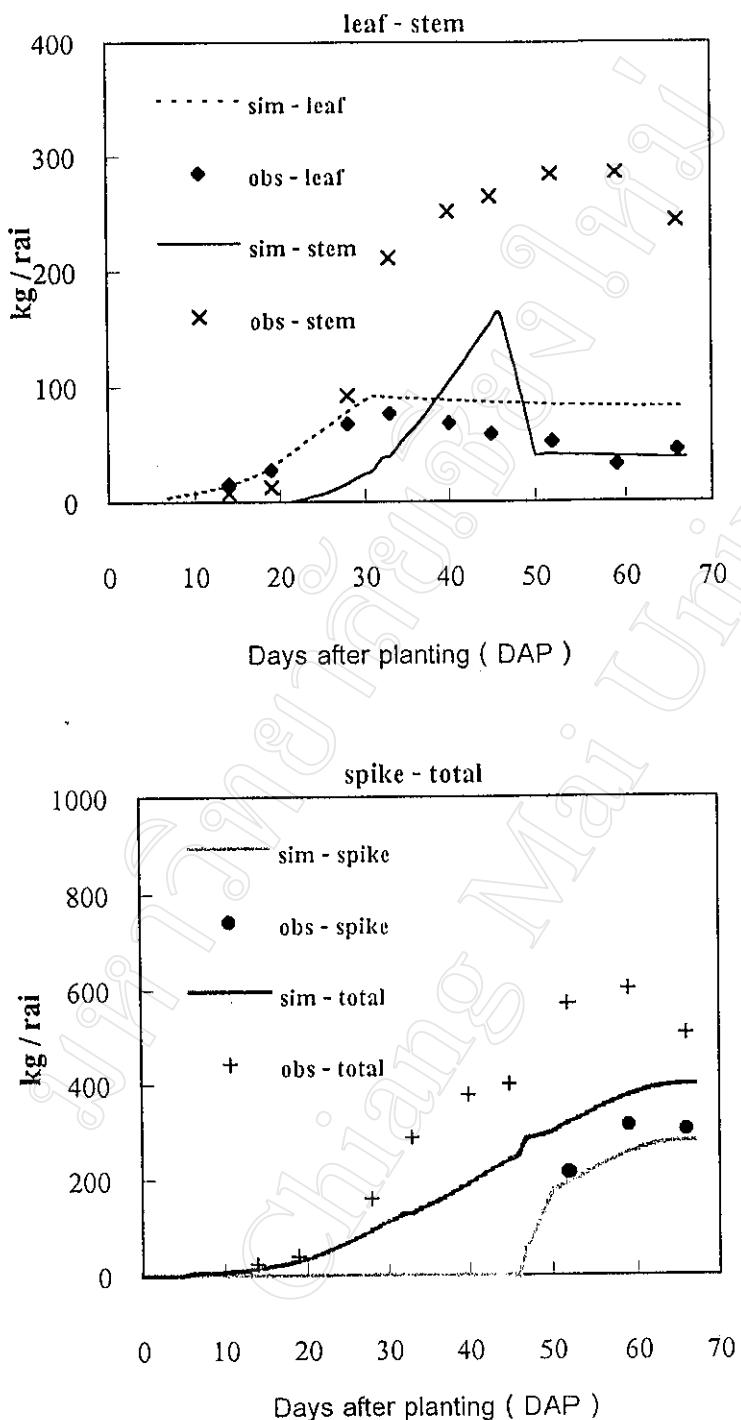
ภาพที่ 36 เปรียบเทียบค่าจากแบบจำลอง (simulated) และค่าตั้งเกต (observed) น้ำหนักแห้ง ในส่วนต่างๆ ของข้าวบาร์เลีย พันธุ์ บรร.9 ที่ระดับน้ำในโตรเรน 4 กก.N / ไร่
 (1) ใบและต้น (2) รากและน้ำหนักรวม

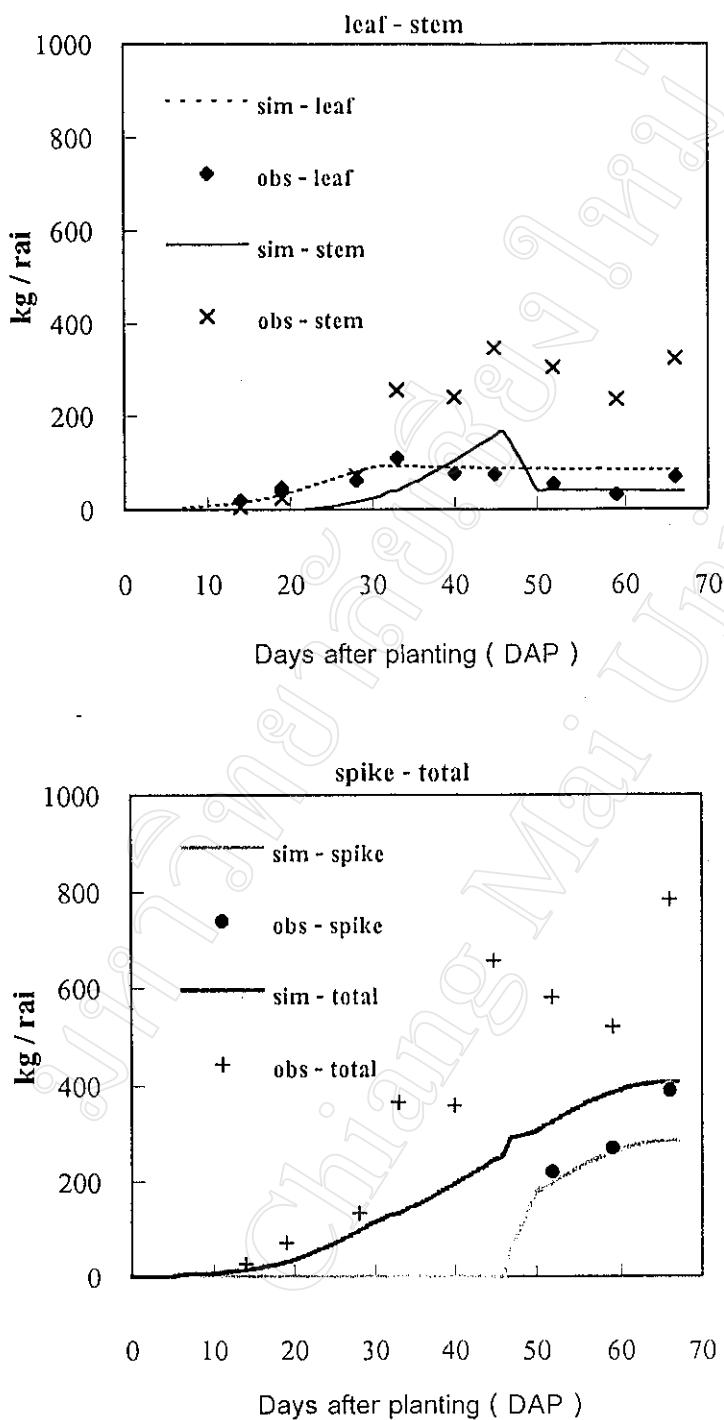
ภาพที่ 37 เปรียบเทียบค่าจากแบบจำลอง (simulated) และค่าสังเกต (observed) น้ำหนักแห้ง ในส่วนต่างๆ ของข้าวบาร์เลย์ พันธุ์ บรร.9 ที่ระดับปูย์ในโตรเจน 8 กก.Ν/ไร่
(1) ใบและต้น (2) วงและน้ำหนักร่วม

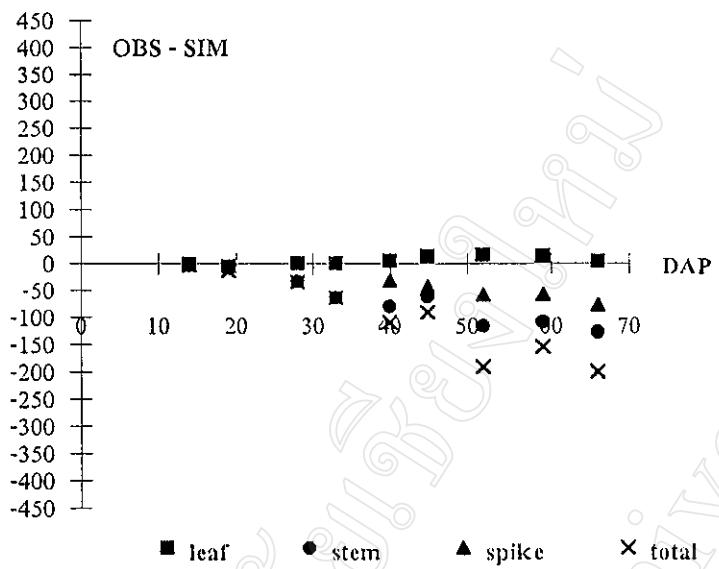
ภาพที่ 38 เปรียบเทียบค่าจากแบบจำลอง (simulated) และค่าสังเกต (observed) น้ำหนักแห้งในส่วนต่างๆ ของข้าวบาร์เลย์ พันธุ์ บรรบ.9 ที่ระดับปุ๋ยไนโตรเจน 12 กก.Ν/ไร่
 (1) ใบและต้น (2) รากและน้ำหนักรวม

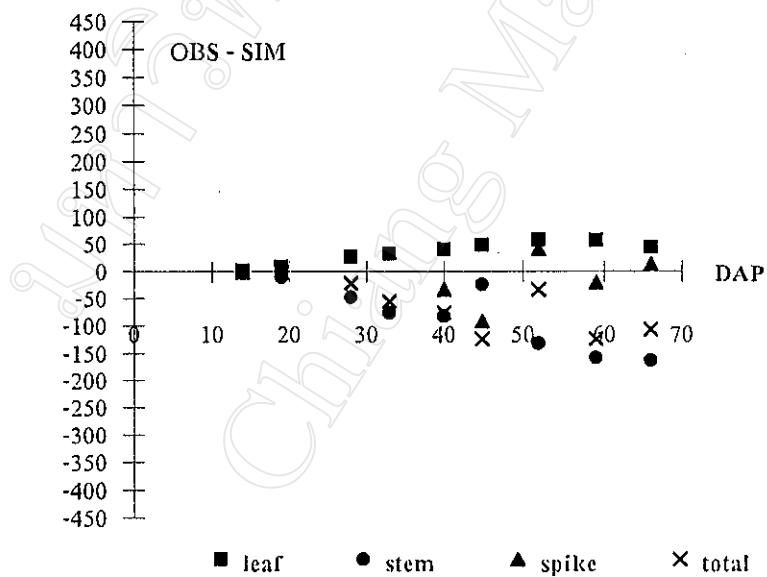
ภาพที่ 39 เปรียบเทียบค่าจากแบบจำลอง (simulated) และค่าสังเกต (observed) น้ำหนักแห้ง ในส่วนต่างๆ ของข้าวนาร์เดย์ พันธุ์ บรรบ.9 ที่ระดับปูขี้ในโตรเจน 16 กก.Ν/ไร่
 (1) ใบและต้น (2) รากและน้ำหนักรวม

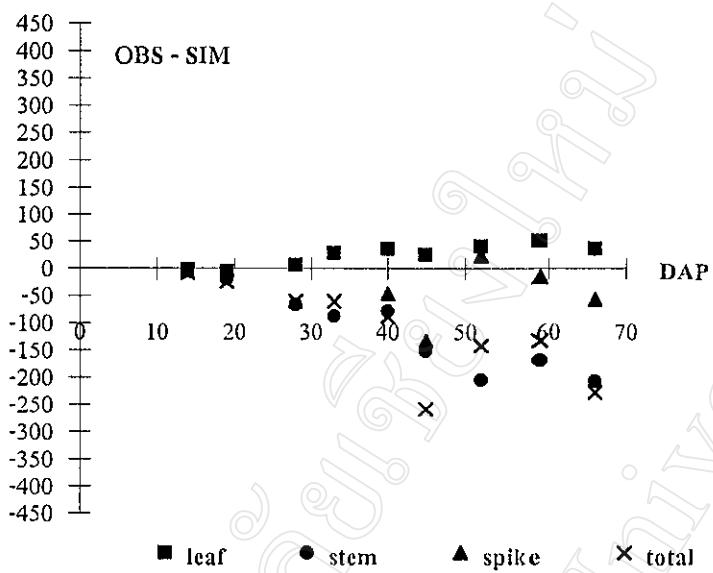
ภาพที่ 40 เปรียบเทียบค่าจากแบบจำลอง (simulated) และค่าสังเกต (observed) น้ำหนักแห้ง ในส่วนต่างๆ ของข้าวสารเลี้ยงพันธุ์ บรร.9 ที่ระดับปู๋ยในโตรเจน 24 กก.Ν/ไร่
(1) ใบและต้น (2) รังและน้ำหนักร่วม

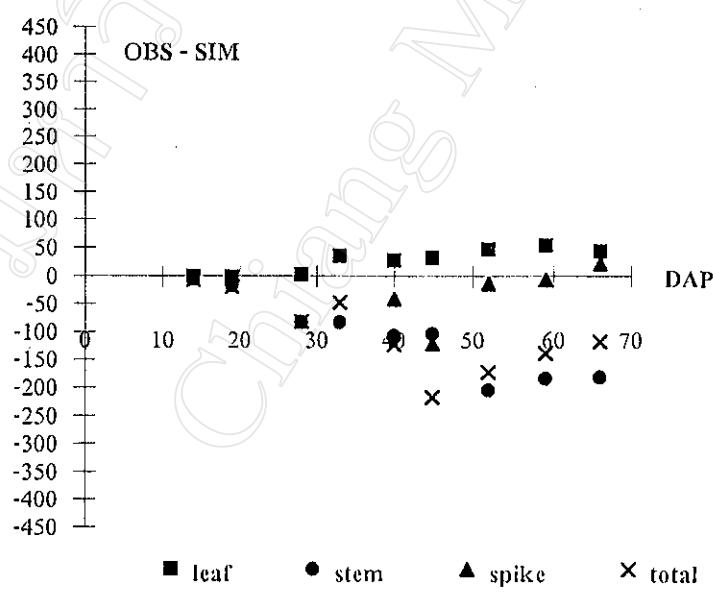
ภาพที่ 41 เปรียบเทียบค่าแตกต่างระหว่างค่าจำลอง (simulated) กับค่าสังเกต (observed) น้ำหนักแห้งในส่วนต่างๆของข้าวบาร์เลย์ พันธุ์ บรรบ.9 ที่ระดับปุ๋ยไนโตรเจน 0 กก.N / ไร่

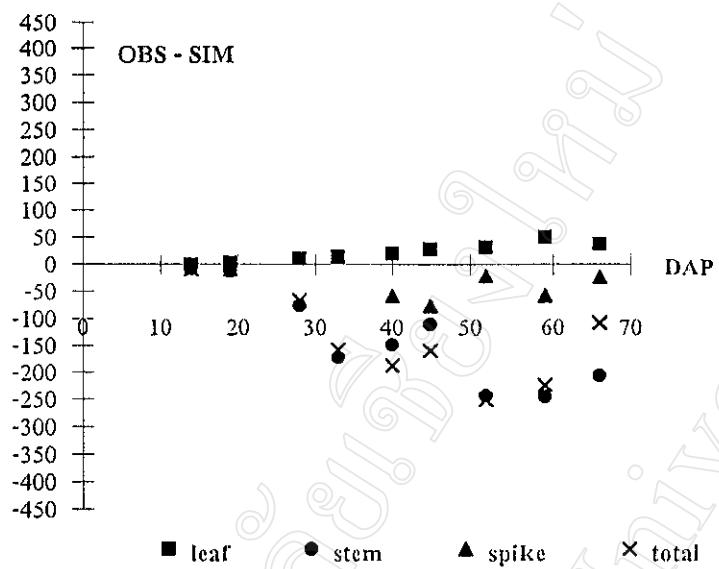
ภาพที่ 42 เปรียบเทียบค่าแตกต่างระหว่างค่าจำลอง (simulated) กับค่าสังเกต (observed) น้ำหนักแห้งในส่วนต่างๆของข้าวบาร์เลย์ พันธุ์ บรรบ.9 ที่ระดับปุ๋ยไนโตรเจน 4 กก.N / ไร่

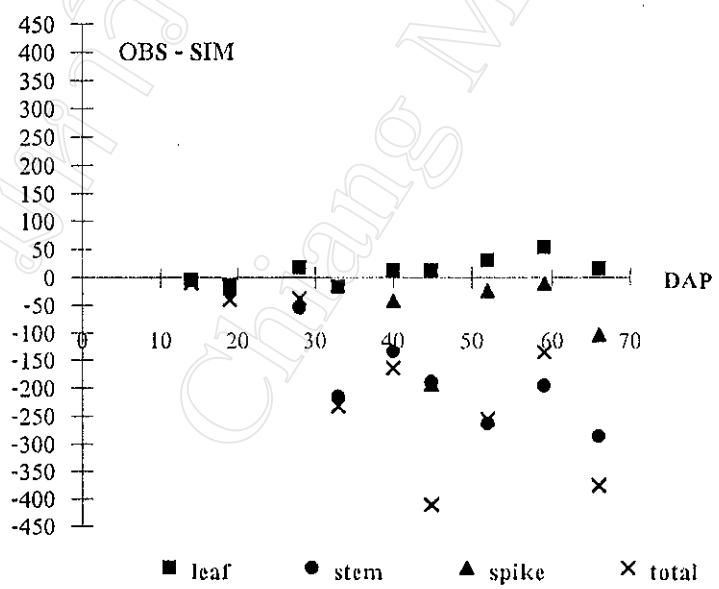
ภาพที่ 43 เปรียบเทียบค่าแตกต่างระหว่างค่าจำลอง (simulated) กับค่าสังเกต (observed) น้ำหนักแห้งในส่วนต่างๆของข้าวบาร์เลย์ พันธุ์ บรร.9 ที่ระดับปุ๋ยในโตรเจน 8 กก.N / ไร่

ภาพที่ 44 เปรียบเทียบค่าแตกต่างระหว่างค่าจำลอง (simulated) กับค่าสังเกต (observed) น้ำหนักแห้งในส่วนต่างๆของข้าวบาร์เลย์ พันธุ์ บรร.9 ที่ระดับปุ๋ยในโตรเจน 12 กก.N / ไร่

ภาพที่ 45 เปรียบเทียบค่าแตกต่างระหว่างค่าจำลอง (simulated) กับค่าสังเกต (observed) น้ำหนักแห้งในส่วนต่างๆของข้าวบาร์เลย์ พันธุ์ บรรบ.9 ที่ระดับปุ๋ยไนโตรเจน 16 กก.Ν / ไร่

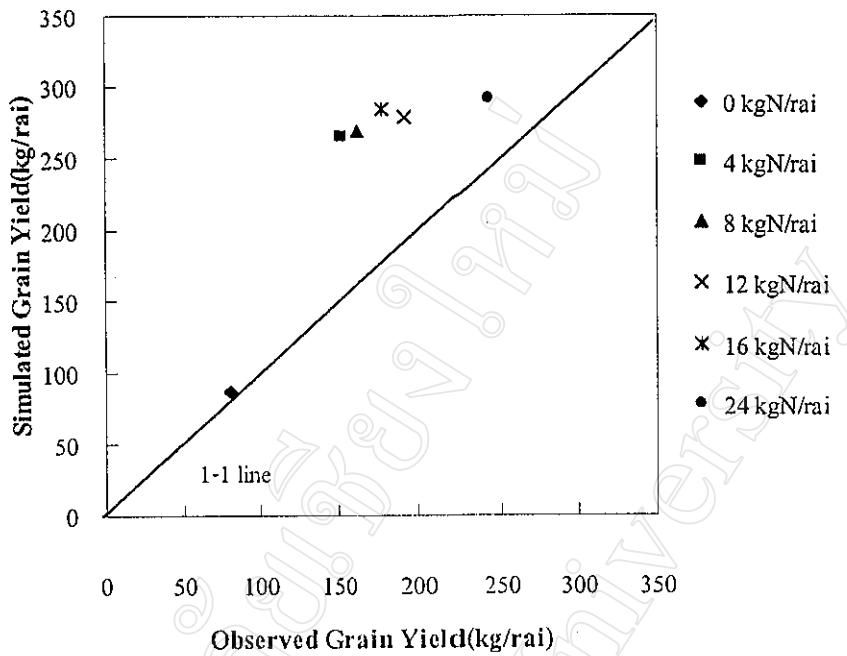
ภาพที่ 46 เปรียบเทียบค่าแตกต่างระหว่างค่าจำลอง (simulated) กับค่าสังเกต (observed) น้ำหนักแห้งในส่วนต่างๆของข้าวบาร์เลย์ พันธุ์ บรรบ.9 ที่ระดับปุ๋ยไนโตรเจน 24 กก.Ν / ไร่

3.ผลการจำลองด้านผลผลิตและองค์ประกอบผลผลิต

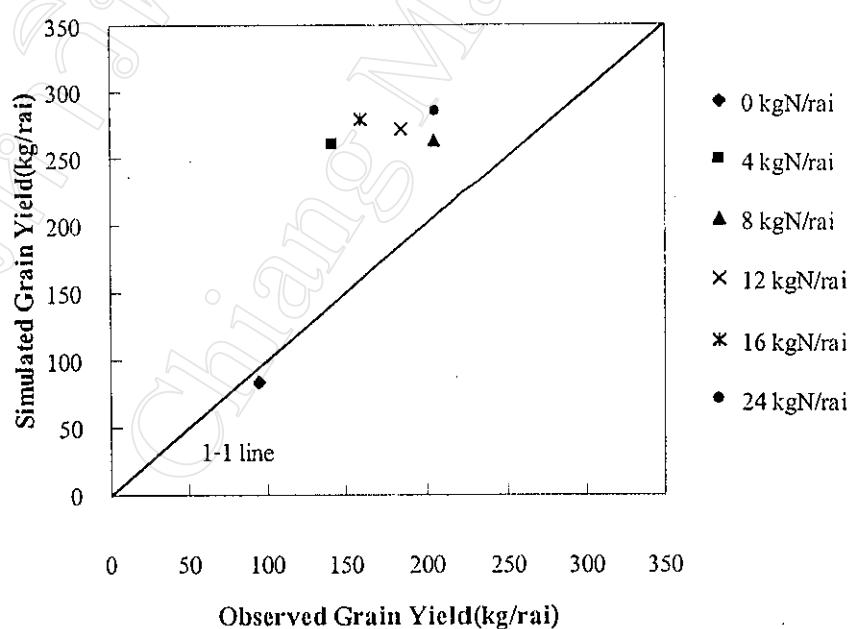
3.1ผลผลิตเม็ด (Grain Yield)

ในการประเมินประสิทธิภาพของแบบจำลองในด้านผลผลิตเม็ดข้าวบาร์เลย์ ได้แสดงอยู่ในรูปของกราฟ 1 :1 line ดังภาพที่ 47 และ 48 ซึ่งพบว่า แบบจำลองสามารถประเมินค่าผลผลิตเม็ดข้าวบาร์เลย์พันธุ์ IBON# 108 ได้มากกว่าค่าจริง ทุกระดับปุ๋ยในโตรเจน(ภาพที่ 47) สังเกตได้จากจุดทุกจุดบนกราฟ จะอยู่เหนือเส้น 1 : 1 (1 : 1 line) และพบว่า ที่ระดับปุ๋ยในโตรเจน 0 และ 24 กก.N / ไร่ ค่าจะอยู่บริเวณเด็น 1 : 1 ซึ่งให้เห็นว่า ค่าจากการจำลอง (simulated data) และค่าสังเกต (observed data) ไม่ต่างกันมาก ในขณะที่เมื่อพิจารณาที่ข้าวบาร์เลย์ พันธุ์ บรร.9 พบว่า การทำนายผลผลิตเม็ด ที่ระดับปุ๋ยในโตรเจน 0 กก.N / ไร่ แบบจำลองประเมินค่าผลผลิตได้ต่ำกว่าความเป็นจริง แต่ค่ายังอยู่ ใกล้เส้น 1 : 1 แต่เมื่อพิจารณาที่ระดับปุ๋ยในโตรเจน 4 , 8 , 12 , 16 และ 24 กก.N / ไร่ พบร่วมกับแบบจำลองสามารถทำนายผลผลิต ได้มากกว่าค่าจริง ดังภาพที่ 48

เมื่อพิจารณาที่ความแตกต่างระหว่างค่าจากแบบจำลอง (simulated data) กับค่าสังเกต (observed data) ของผลผลิตเม็ด ตามตารางที่ 30 พบร่วมกับข้าวบาร์เลย์ พันธุ์ IBON#108 มีความแตกต่างที่ระดับปุ๋ยในโตรเจน 0 , 4 , 8 , 12 , 16 และ 24 กก.N / ไร่ เท่ากับ 8.6 , 113 , 107 , 86.9 , 107 และ 48.3 กิโลกรัม / ไร่ ตามลำดับ โดยมีค่าความแตกต่างเฉลี่ย เท่ากับ 78 กิโลกรัม / ไร่ (bias = 78) และมีค่าเบี่ยงเบนเท่ากับ 87 กิโลกรัม / ไร่ (RMSE = 87.2) ในขณะที่ข้าวบาร์เลย์ พันธุ์ บรร.9 พบร่วมกับข้าวบาร์เลย์ พันธุ์ บรร.9 พบว่า ความแตกต่างที่ระดับปุ๋ยในโตรเจน 0 กก.N / ไร่ ที่ -9.9 กิโลกรัม / ไร่ ส่วนที่ระดับปุ๋ยในโตรเจน 4 , 8 , 12 , 16 และ 24 กก.N / ไร่ ความแตกต่างระหว่าง ค่าจากแบบจำลอง กับ ค่าสังเกต จะเป็น 118 , 57 , 88 , 119 และ 78.6 กิโลกรัม / ไร่ ตามลำดับ โดยมีค่าความแตกต่างเฉลี่ย เท่ากับ 75 กิโลกรัม / ไร่ (bias = 75) ภายใต้ความเบี่ยงเบนของการทดสอบที่ 87 กิโลกรัม / ไร่ (RMSE = 87.1) ซึ่งสังเกตว่าการจำลอง ที่ระดับปุ๋ยในโตรเจน 4 ถึง 24 กก.N / ไร่ ข้าวบาร์เลย์ ทั้งสองพันธุ์ จะมีค่าแตกต่างแต่ละระดับปุ๋ยในโตรเจนที่ใกล้เคียงกัน จึงส่งผลให้ข้าวบาร์เลย์ทั้งสองพันธุ์มีความเบี่ยงเบนในการจำลองเท่าๆกัน

ภาพที่ 47 เปรียบเทียบค่าจากแบบจำลอง (simulated data) กับค่าสังเกต (observed data) ผลผลิต (Grain yield) ข้าวบาร์เลย์ พันธุ์ IBON#108 ที่ระดับปุ๋ยในโตรเจนทั้ง 6 ระดับ

ภาพที่ 48 เปรียบเทียบค่าจากแบบจำลอง (simulated data) กับค่าสังเกต (observed data) ผลผลิต (Grain yield) ข้าวบาร์เลย์ พันธุ์ บรรบ.9 ที่ระดับปุ๋ยในโตรเจนทั้ง 6 ระดับ

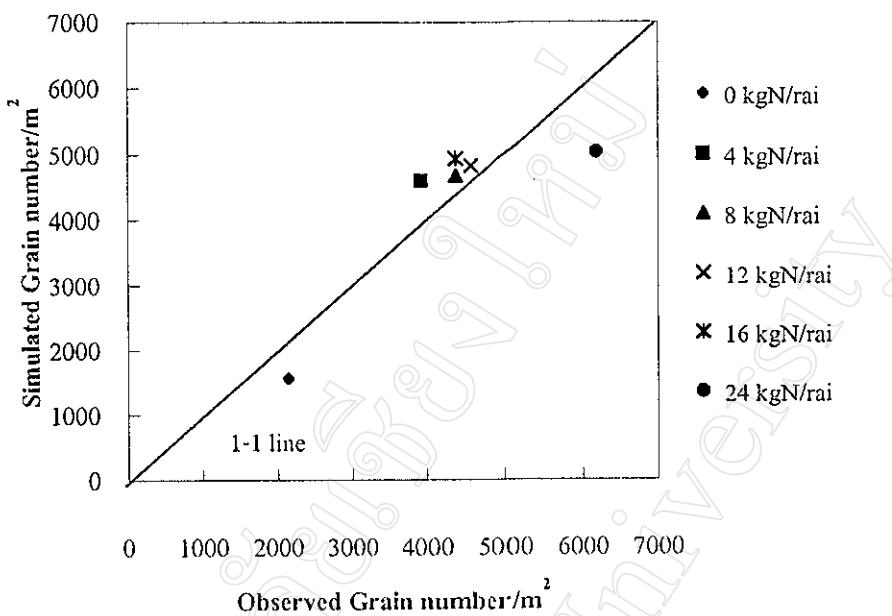
ตารางที่ 30 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าจากแบบจำลอง (simulated data) กับค่าสังเกต (observed data) พลพลิตเม็ด (กิโลกรัม/ไร่) ข้าวบาร์เล็ก พันธุ์ IBON#108 และ บรรบ.9

พันธุ์	ระดับปุ๋ยในโตรเจน	ผลผลิตเม็ด (กิโลกรัม/ไร่)			
		กก.N/ไร่	Simulated	Observed	Diff
IBON#108	0		88.5	80	8.6
	4		265	152	113
	8		270	163	107
	12		279	192	86.9
	16		285	178	107
	24		291	243	48.3
		Bias			78
		RMSE			87.2
บรรบ.9	ระดับปุ๋ยในโตรเจน	ผลผลิตเม็ด (กิโลกรัม/ไร่)			
		กก.N/ไร่	Simulated	Observed	Diff
	0		84.5	94.4	-9.92
	4		261	142	118
	8		263	206	57
	12		273	185	88
	16		279	160	119
	24		285	207	78.6
		Bias			75
		RMSE			87.1

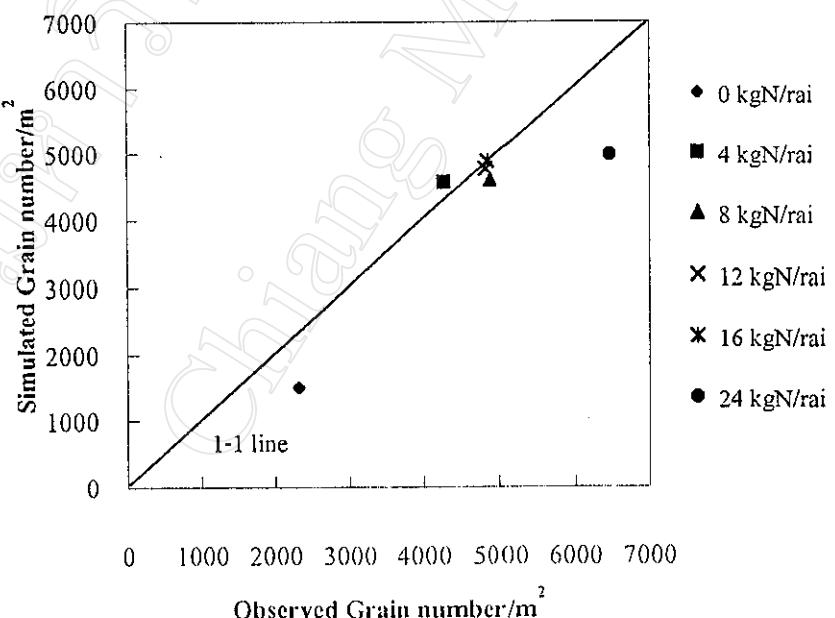
3.2 จำนวนเมล็ดต่อพื้นที่ (Grain / m²)

จากภาพที่ 49 และ 50 แสดงให้เห็นถึงการเปรียบเทียบค่าจากแบบจำลอง และค่าจากการสังเกต ในด้านจำนวนเมล็ดต่อพื้นที่ของข้าวบาร์เลย์ ซึ่งพบว่าแบบจำลองประเมินจำนวนเมล็ดต่อพื้นที่ ของข้าวบาร์เลย์พันธุ์ IBON#108 ที่ระดับปุ๋ยในโตรเรน 0 และ 24 กก.N / ไร่ ต่างกว่าความเป็นจริง ตัวว่าที่ระดับปุ๋ยในโตรเรน 4 , 8 , 12 และ 16 กก.N / ไร่ แบบจำลองจะประเมินค่าได้ถูกกว่าค่าจริง และพบว่าที่ระดับปุ๋ยในโตรเรน 4, 8, 12 และ 16 กก.N / ไร่ ค่าจะอยู่บริเวณเส้น 1 : 1 สำหรับพันธุ์ บรรบ.9 พบว่าที่ระดับปุ๋ยในโตรเรน 4 และ 16 กก.N / ไร่ แบบจำลองสามารถจำลองค่าได้สูงกว่าค่าจริง แต่ที่ระดับปุ๋ยในโตรเรน 0, 8, 12 และ 24 กก.N / ไร่ แบบจำลองประเมินค่าได้ต่างกว่าค่าจริงทั้งหมด และพบว่าที่ระดับปุ๋ยในโตรเรน 4, 8, 12, 16 กก.N / ไร่ ค่าจะประกันอยู่บริเวณเส้น 1 : 1

จากนี้เมื่อทำการเปรียบเทียบหาค่าแตกต่างระหว่างค่าจากแบบจำลองและค่าสังเกต ดังตารางที่ 31 พบว่า ข้าวบาร์เลย์พันธุ์ IBON# 108 มีค่าแตกต่างเท่ากับ -584 , 667 , 288 , 253 , 557 และ -1,158 เมล็ด/ตารางเมตร ที่ระดับปุ๋ยในโตรเรน 0 , 4 , 8 , 12 , 16 , 24 กก.N / ไร่ ตามลำดับ ซึ่งที่ระดับปุ๋ยในโตรเรน 24 กก.N / ไร่ เห็นได้ว่าค่าแตกต่างจะสูงในทางลบ (greatly underestimates) เพราะจะนั้นความแตกต่างเฉลี่ยจึงมีค่าเพียง 3.84 เมล็ดต่อตารางเมตร (bias = 3.84) แต่มีความเบี่ยงเบนถึง 656.37 เมล็ดต่อตารางเมตร (RMSE = 656.27) ตัวว่าข้าวบาร์เลย์พันธุ์ บรรบ.9 พบว่าค่าความแตกต่างจะมีค่าตั้งแต่ -820 , 284 , -284 , -60 , 18 และ -1490 เมล็ดต่อตารางเมตร ตามลำดับปุ๋ยในโตรเรน 0 , 4 , 8 , 12 , 16 และ 24 กก.N / ไร่ โดยที่ระดับปุ๋ยในโตรเรน 24 กก.N / ไร่ ค่าแตกต่างจะติดลบมาก (greatly underestimates) เป็นผลทำให้ค่าแตกต่างเฉลี่ย มีค่าติดลบ (Bias = -392) และความเบี่ยงเบน จะมีค่า เท่ากับ 713.88 เมล็ดต่อตารางเมตร ซึ่งสังเกตได้ว่า ข้าวบาร์เลย์ทั้งสองพันธุ์ จะมีค่าแตกต่างติดลบ (underestimates) ที่ระดับปุ๋ยในโตรเรน 0 และ 24 กก.N / ไร่ และที่ระดับปุ๋ยในโตรเรน 24 กก.N / ไร่ ค่าจะแตกต่างจะติดลบมาก

ภาพที่ 49 เปรียบเทียบค่าจากแบบจำลอง (simulated data) กับค่าสังเกต (observed data) จำนวนเม็ดด/ตารางเมตร ข้าวบาร์เลย์ พันธุ์ IBON#108 ที่ระดับปุ๋ยไนโตรเจนทั้ง 6 ระดับ

ภาพที่ 50 เปรียบเทียบค่าจากแบบจำลอง(simulated data) กับค่าสังเกต (observed data) จำนวนเม็ดด/ตารางเมตร ข้าวบาร์เลย์ พันธุ์ บรน.9 ที่ระดับปุ๋ยไนโตรเจนทั้ง 6 ระดับ

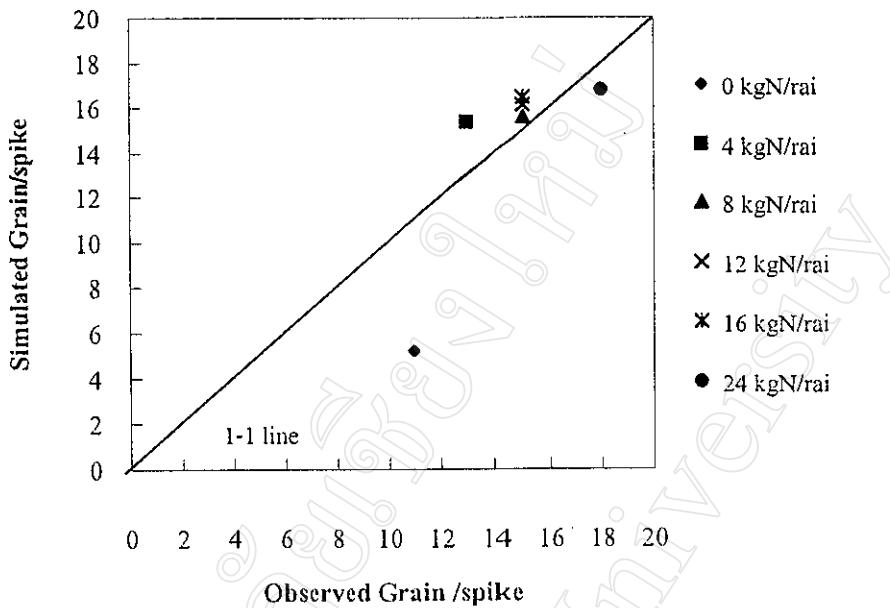
ตารางที่ 31 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าจากแบบจำลอง (simulated data) กับค่าสังเกต (observed data) จำนวนเม็ดต่อพื้นที่ (เม็ด / ตารางเมตร) ข้าวบาร์เลย์ พันธุ์ IBON#108 และบรรบ.9

พันธุ์	ระดับปุ๋ยในโตรเจน กก.N/ไร่	จำนวนเม็ด / ตารางเมตร		
		Simulated	Observed	Diff
IBON#108	0	1562	2146	-584
	4	4607	3940	667
	8	4677	4389	288
	12	4384	4581	253
	16	4939	4382	557
	24	5037	6195	-1158
		Bias		3.84
		RMSE		656.3
บรรบ.9	ระดับปุ๋ยในโตรเจน กก.N/ไร่	จำนวนเม็ด / ตารางเมตร		
		Simulated	Observed	Diff
	0	1506	2326	-820
	4	4567	4283	284
	8	4609	4893	-284
	12	4773	4833	-60
	16	4882	4985	18
	24	4985	5475	-1490
		Bias		-392
		RMSE		713.88

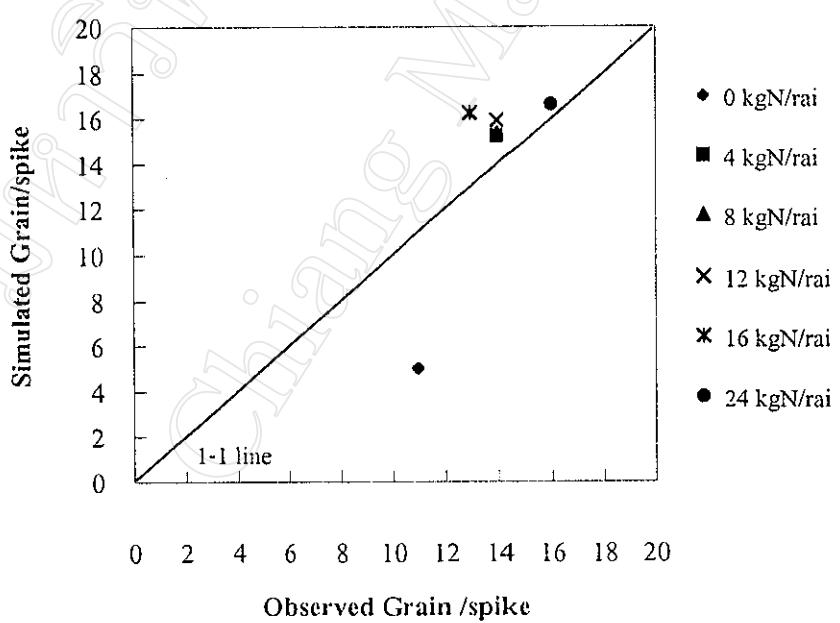
3.3 จำนวนเม็ดต่อร่วง (Grain / spike)

จากการเปรียบเทียบค่าจากแบบจำลอง และค่าจากการสังเกต จำนวนเม็ดต่อร่วง พบร่วางแบบจำลองประเมินค่าจำนวนเม็ดต่อร่วงข้าวบาร์เลย์พันธุ์ IBON#108 ได้ต่ำกว่าค่าจริงที่ระดับปุ๋ยในโตรเจน 0 และ 24 กก.N / ไร่ (ภาพที่ 51) เท่านั้นได้ชัดที่ระดับปุ๋ยในโตรเจน 0 กก.N / ไร่ ในขณะที่ที่ระดับปุ๋ยในโตรเจน 4, 8, 12 และ 16 กก.N / ไร่ แบบจำลองจะประเมินค่าได้สูงกว่าค่าสังเกต และมีค่าไกส์เดียงกันเดือน 1 : 1 line ส่วนข้าวบาร์เลย์พันธุ์ บรรบ.9 ก็พบว่าแบบจำลองประเมินค่าจำนวนเม็ดต่อร่วง ที่ระดับปุ๋ยในโตรเจน 0 กก.N / ไร่ ได้ต่ำกว่าค่าสังเกต (ภาพที่ 52) เมื่อเทียบกับพันธุ์ IBON#108 ส่วนที่ระดับปุ๋ย 4 ถึง 24 กก.N / ไร่ พบร่วางแบบจำลองประเมินค่าได้สูงกว่าค่าจริง โดยจำลองได้ไกส์เดียงกัน

เมื่อพิจารณาที่ค่าแตกต่างตามตารางที่ 32 พบร่วาง ข้าวบาร์เลย์พันธุ์ IBON#108 มีค่าแตกต่างระหว่างค่าจากแบบจำลอง (simulated data) และค่าสังเกต (observed data) เท่ากับ -5.79 , 2.36 , 0.59 , 1.11 , 1.46 และ -1.21 เม็ดต่อร่วง ที่ระดับปุ๋ยในโตรเจน 0 , 4 , 8 , 12 , 16 และ 24 กก.N / ไร่ ตามลำดับ โดยค่าแตกต่างเฉลี่ย มีค่าเท่ากับ -0.25 เม็ดต่อร่วง ($bias = -0.25$) และมีค่าเบี่ยงเบนเท่ากับ 2.65 เม็ดต่อร่วง ($RMSE = 2.65$) ส่วนพันธุ์ บรรบ.9 พบร่วางค่าแตกต่างจะมีค่าเท่ากับ -5.98 , 1.22 , 1.36 , 1.91 , 3.27 และ 0.62 เม็ดต่อร่วง ที่ระดับปุ๋ยในโตรเจน 0 , 4 , 8 , 12 , 16 และ 24 กก.N / ไร่ ตามลำดับ โดยมีค่าแตกต่างเฉลี่ยเท่ากับ 0.4 เม็ดต่อร่วง และค่าเบี่ยงเบนเท่ากับ 2.99 เม็ดต่อร่วง ($bias = 0.4$, $RMSE = 2.99$) เมื่อสังเกตที่ระดับปุ๋ยในโตรเจน 0 กก.N / ไร่ ของพันธุ์ IBON#108 และพันธุ์ บรรบ.9 ก็พบว่า ค่าความแตกต่างห่างกันมาก โดยค่าจากแบบจำลองจะต่ำกว่าค่าจริง ในขณะที่ระดับปุ๋ยในโตรเจนอื่นๆ มีค่าไกส์เดียงกันค่าจริง (goodness of fit)

ภาพที่ 51 เปรียบเทียบค่าจากแบบจำลอง (simulated data) กับค่าสังเกต (observed data) จำนวน เม็ด/วง ข้าวบาร์เลย์ พันธุ์ IBON#108 ที่ระดับน้ำยื่นในโตรเจนทั้ง หกระดับ

ภาพที่ 52 เปรียบเทียบค่าจากแบบจำลอง (simulated data) กับค่าสังเกต (observed data) จำนวน เม็ด/วง ข้าวบาร์เลย์ พันธุ์ บรร.9 ที่ระดับน้ำยื่นในโตรเจนทั้ง 6 ระดับ

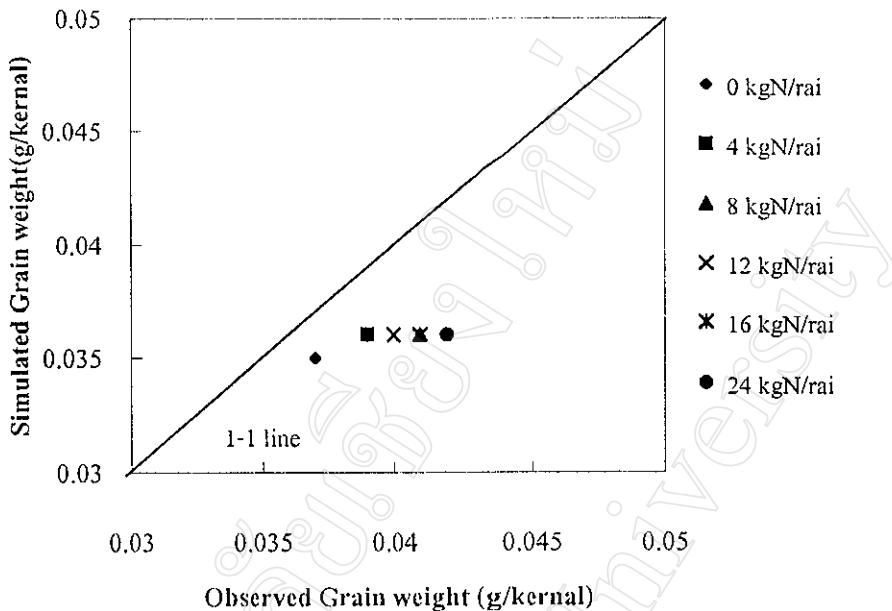
ตารางที่ 32 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าจากแบบจำลอง (simulated data) กับค่าสังเกต (observed data) จำนวนเม็ดต่อร่วง ข้าวบาร์เลย์ พันธุ์ IBON#108 และ บ润.9

พันธุ์	ระดับปุ๋ยในโตรเจน กก.N/ไร่	จำนวนเม็ด / ร่วง		
		Simulated	Observed	Diff
IBON#108	0	5.21	11	-5.79
	4	15.36	13	2.36
	8	15.59	15	0.59
	12	16.11	15	1.11
	16	16.46	15	1.46
	24	16.79	18	-1.21
		Bias		-0.25
บ润.9		RMSE		2.65
	0	5.02	11	-5.98
	4	15.22	14	1.22
	8	15.36	14	1.36
	12	15.91	14	1.91
	16	16.27	13	3.27
	24	16.62	16	0.62
		Bias		0.40
		RMSE		2.99

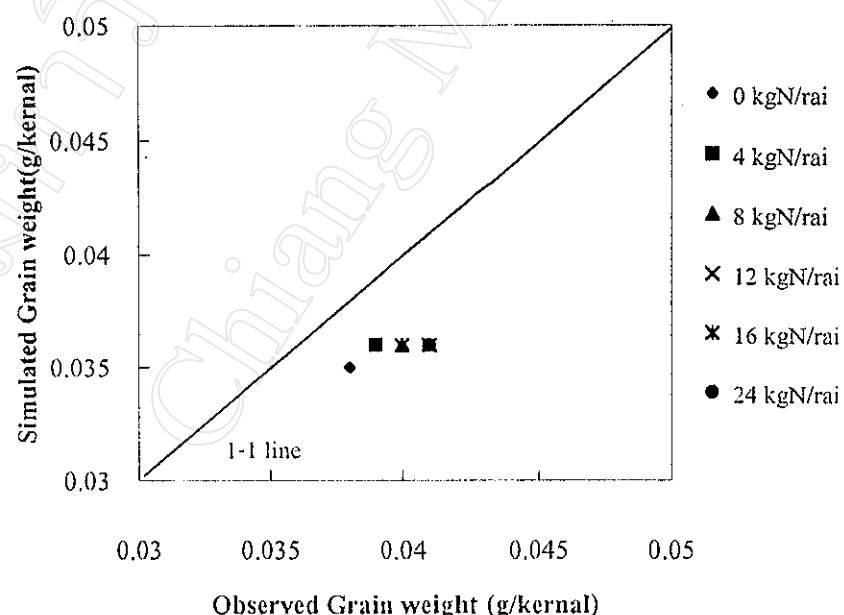
3.4 น้ำหนักเม็ด (Grain weight)

ในการประเมินหรือคำนวณประสิทธิภาพของแบบจำลองข้าวบาร์เลย์ในด้านน้ำหนักเม็ดข้าวบาร์เลย์พบว่า แบบจำลองประเมินค่าได้ต่ำกว่าค่าจริง โดยพบในข้าวบาร์เลย์ ทั้งสองพันธุ์ (ภาพที่ 53 และ 54) และพบทุกระดับปูย์ในโตรเจนโดยจะเห็นได้ว่าค่าจากแบบจำลอง ที่ระดับปูย์ในโตรเจน 0 กก.N / ไร่ จะมีค่าหักกว่าที่ระดับปูย์ในโตรเจน 4 ถึง 24 กก.N / ไร่ แต่ที่ระดับปูย์ในโตรเจน 4 ถึง 24 กก. / ไร่ ค่าจากแบบจำลองน้ำหนักเม็ดจะมีค่าเท่ากัน ซึ่งพบในข้าวบาร์เลย์ทั้งสองพันธุ์

เมื่อพิจารณาที่ค่าแตกต่างระหว่างค่าจากแบบจำลอง (simulated data) และค่าสังเกต (observed data) น้ำหนักเม็ด ตามตารางที่ 33 พบว่าข้าวบาร์เลย์พันธุ์ IBON#108 จะมีค่าแตกต่างอยู่ระหว่าง -0.0016 , -0.003 , -0.005 , -0.0039 , -0.0049 และ -0.0059 กรัม ที่ระดับปูย์ในโตรเจน 0 , 4 , 8 , 12 , 16 และ 24 กก.N / ไร่ ตามลำดับ โดยมีความแตกต่างเฉลี่ยเท่ากับ -0.0041 กรัม และความเบี่ยงเบนเท่ากับ 0.0045 กรัม ($bias = -0.0041$ RMSE = 0.0045) ส่วนข้าวบาร์เลย์พันธุ์ บรร.9 พบว่ามีค่าแตกต่างของน้ำหนักเม็ดที่ ใกล้เคียงกับพันธุ์ IBON#108 ซึ่งพบว่า มีความแตกต่างอยู่ระหว่าง -0.0029 , -0.0034 , -0.0043 , -0.0053 , -0.0043 และ -0.0053 กรัม ตามระดับปูย์ในโตรเจน 0 , 4 , 8 , 12 , 16 และ 24 กก.N / ไร่ และพบว่ามีความแตกต่างเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนของการจำลองเท่ากับ -0.0043 และ 0.0043 ($bias = -0.0043$ RMSE = 0.0043)

ภาพที่ 53 เปรียบเทียบค่าจากแบบจำลอง (simulated data) กับค่าสังเกต (observed data) น้ำหนักเม็ด(กรัม/เม็ด)ข้าวบาร์เลย์ พันธุ์ IBON#108 ที่ระดับปุ๋ยไนโตรเจนทั้ง 6 ระดับ

ภาพที่ 54 เปรียบเทียบค่าจากแบบจำลอง (simulated data) กับค่าสังเกต (observed data) น้ำหนักเม็ด(กรัม/เม็ด) ข้าวบาร์เลย์ พันธุ์ บรร.9 ที่ระดับปุ๋ยไนโตรเจนทั้ง 6 ระดับ

ตารางที่ 33 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าจากแบบจำลอง (simulated data) กับค่าสังเกต (observed data) น้ำหนักเม็ด(g / kernel) ข้าวสารเลี้ยง พันธุ์ IBON#108 และ บรรบ.9

พันธุ์	ระดับปุ๋ยในโตรเจน กก.N/ไร่	น้ำหนักเม็ด (g / kernel)		
		Simulated	Observed	Diff
IBON#108	0	0.0354	0.037	-0.0016
	4	0.036	0.039	-0.003
	8	0.036	0.041	-0.005
	12	0.0361	0.04	-0.0039
	16	0.0361	0.041	-0.0049
	24	0.0361	0.042	-0.0059
	Bias			-0.0041
บรรบ.9	RMSE			0.0045
	น้ำหนักเม็ด (g / kernel)			
	Simulated	Observed	Diff	
	0	0.0351	0.038	-0.0029
	4	0.0356	0.039	-0.0034
	8	0.0357	0.04	-0.0043
	12	0.0357	0.041	-0.0053
	16	0.0357	0.04	-0.0043
	24	0.0357	0.041	-0.0053
	Bias			-0.0043
	RMSE			0.0043